

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • กรกฎาคม 2015

เกย์โอบน

มรดกผู้บุกเบิก: ความหวัง
ที่ยืดเหนียวจิตวิญญาณ, น. 14

ไม่ได้หายไปหมด: บทเรียนจากชีวิตของ
ศาสตราจารย์โจเซฟ, น. 20

วิธีดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมในโลกที่ชั่วร้าย, น. 26

เตรียมตัวสำหรับพระวิหาร, น. 56, 76, 78, 79

“เพราะฉะนั้น ทุกคนที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและประพฤติตาม ก็เปรียบเสมือน
ผู้ที่มีสติปัญญาสร้างบ้านของตนไว้บนศิลา
“แล้วฝนก็ตก และน้ำก็ไหลเชี่ยว ลมก็พัดปะทะบ้านนั้น แต่บ้านไม่ได้พังลง
เพราะว่ารากตั้งอยู่บนศิลา”

มัทธิว 7:24-25

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ทุกอย่างดี
โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: คุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์—ให้อภัยและเมตตา

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพประกอบโดย แดน เบอร์
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย ร็อบบี้ จอร์จ/
National Geographic Creative.
ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายโดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี

บทความพิเศษ

- 14 **ผู้บุกเบิก: เครื่องยึดเหนี่ยวในทุกวันนี้**
โดย เอ็ดเดอร์มาร์คัส บี. แนช
เรียนรู้ว่าเจตนารมณ์ของผู้บุกเบิกจะกลายเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวสำหรับเราในทุกวันนี้ได้อย่างไร
- 20 **การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน**
โดย แมทธิว เอส. ฮอลแลนด์
เจกเซน โจเซฟ สมิท ท่านไม่จำเป็นต้องมีชีวิตดีพร้อมจึงจะเป็นเครื่องมืออันทรงพลังในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
- 26 **เก็บเกี่ยวรางวัลของความชอบธรรม**
โดย เอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล. คูก
เราจะได้รับรางวัลของความชอบธรรมในครอบครัวเราได้อย่างไร
- 34 **ศาสนาและการปกครอง**
โดย เอ็ดเดอร์วิลฟอร์ด ดับเบิลยู. แอนเดอร์สัน
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการเป็นพลเมืองดีไม่ว่าพวกเขาอยู่ที่ใด

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2015
- 10 **สิ่งที่เราเชื่อ: การวางระเบียบของศาสนจักรมาจากพระเจ้า**
- 12 ข่าวศาสนจักร
- 38 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก: เกี่ยวกับลูกแกะและคนเลี้ยง**
โดย ประธานแจมส์ อี. เฟาสท์

- 42** เปี่ยมด้วยชีวิตและกำลังวังชา
โดย แรนดอล เอ. ไรท์
ปฏิบัติอย่างนี้ในชีวิตท่านแล้วท่าน
จะมีสุขภาพดีขึ้น มีกำลังวังชามากขึ้น
และได้รับการคลอใจมากขึ้น
- 46** เสาหลักของความเข้มแข็งในฮังการี
โดย แม็คเคลลี จอร์จ
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์นำ
ความหวัง ศรัทธา และความเข้มแข็ง
มาให้คนหนุ่มสาวในฮังการี

ดูว่าท่านจะหา
เล็ยโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้: จบท่อน:
“ฉันชอบมองดู
พระวิหาร...”

- 48** พระเยซูคริสต์—เจ้าชายแห่งสันติ
ของเรา
โดย เอ็ลเดอร์รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน
แหล่งเดียวของสันติสุขอันแท้จริง
และยั่งยืนคือพระเยซูคริสต์
- 51** เจาะประเด็น
- 52** พร้อมรับฐานะปุโรหิตแห่ง
เมลคีเซเดคหรือไม่
เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำปฏิญาณและ
พันธสัญญาของฐานะปุโรหิต
- 56** เตรียมเข้าพระนิเวศน์ของพระเจ้า
โดย เอ็ลเดอร์เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์
ขณะที่ท่านเพิ่มระดับวุฒิภาวะทาง
วิญญาณ ท่านย่อมปรารถนาจะเตรียม
ตัวเข้าพระวิหาร
- 60** หาวีธีให้อภัย
โดย บอนนี่ บราวน์
ท่านจะให้ภัยอย่างไรในเมื่อดูเหมือน
ไม่น่าจะปล่อยวางความเจ็บปวดได้
- 62** โปสเตอร์: ฉายแสงตะวัน
- 63** ดนตรีในชีวิตฉัน
โดย ซาบรินา เดอเซาซา เดอซีเยรา
ฉันนั้นเอาชนะความกลัวในการแบ่งปัน
พรสวรรค์ของฉัน

- 64** ข้าพเจ้าพบกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
เหมือนเพื่อน
เอ็ลเดอร์ฮวน เอ. อุซาดา
พระบิดาบนสวรรค์ทรงสามารถเป็น
เพื่อนสนิทของท่านได้ สวดอ้อนวอน
พระองค์และพระองค์จะทรงฟัง
- 66** การเดินทางของแอนนา
โดย เจสซิกา ลาร์เซ็น
เมื่อแอนนามาถึงอเมริกา เธอไม่รู้จัก
ใครและไม่มีใครพูดภาษาของเธอ
แต่แล้วเธอก็รู้จักคำแนะนำของคุณ
แม่ให้สวดอ้อนวอน
- 70** พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบ
คำสวดอ้อนวอนของผม
โดย จอร์จ อาร์.
ผมรู้ว่าจะช่วยลูกพี่ลูกน้องของผมได้
โดยการอดอาหารและสวดอ้อนวอน
- 71** เพลง: จงตามเรามา
โดย จอห์น นิโคลสัน และแซมมวล
แม็คเบอร์นี
- 72** เวลาของพระคัมภีร์: อุปมาเรื่องเงิน
ตะลันต์
โดย จีน บิงก์แฮม
- 74** หน้าที่ของหนู
- 75** บัตรพระวิหาร
- 76** เราทำอะไรในพระวิหาร
โดย แครอลีน โคลตัน
- 78** สักวันฉันจะไปที่นั่น
โดย แมร์รี่ เอ็น.
ฉันเตรียมตัวไปพระวิหาร
- 79** พยานพิเศษ: จะเป็นอย่างไร
เมื่อฉันเข้าไปในพระวิหาร
โดย เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

กรกฎาคม 2015 ปีที่ 20 เล่มที่ 7
เลขทะเบียน 12567 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โควิ้มัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล ซี. เอ็ม. เนลสัน, ตีลีน เอช. ไอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตনার, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: แครก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น, แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ติน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิดาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยงานพิมพ์: ลีลา แคโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทาณี เป็ดดี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธีว ดี. ฟัลด์สัน, ลอริ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, มินดี แอน ลีพวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กีย์, เจน ฟินบอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. รอมันย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์สซา วิดัลสัน

นักศึกษาฝึกงานบรรณาธิการ: เอลลิส แทน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คินด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพทรี อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, แมนดี้ เบนท์ลีย์, ซี. คิมบลีย์ บอนด์, โอมัส โฮลด์, เทา โฮลด์, คอลลีน ฮิงคิลีย์, เฮอร์ค พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบสัน, แรตต์ เทียร์, เค. นีโคล วิลเลียมสัน

ผู้ประสานงานทรัพยากรปัญหา: โคลเลตต์ แมกเบอรี ฮูร์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอนนี โบวอร์ฟ บริดจ์, อีลี เบเธอร์, เคที ดันแคน, โบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนีส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายล์ ท্রেต แพฟเฟอร์

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: แครก เอ. เดวิด

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ฉะโลม

เลขทะเบียน (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราราคาสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร เลขทะเบียนขององค์กร/สาขา หรือส่งไปสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ด.เพอริวริตตีใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งคืนฉบับและข้อซักถามมาทาง ออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona* Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขทะเบียน (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาและเบเนอวารี อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลันด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น ศิริบัต เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮิติ ไทย ตองกา ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลขทะเบียน* ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงของภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: March 2015 Vol. 20 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ต่อไปนี่คือตัวอย่างสองเรื่อง

“การออกมาของพระคัมภีร์” หน้า 20: แม้จะมีความอ่อนแอส่วนตัว แต่โจเซฟ สมิทกลายเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า ขณะพยายามทำตามพระผู้ช่วยให้รอด เราเองก็สามารถเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าได้เมื่อเราพยายามปรับปรุงและเป็นที่เหมือนพระเยซูคริสต์มากขึ้น คิดถึงเรื่องการตั้งเป้าหมายบางอย่างเป็นส่วนตัวและกับครอบครัวร่วมกับการสวดอ้อนวอน ท่านอาจจะพูดถึงข้อดีและพระสรวลครีของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคนและสนทนาว่าท่านจะใช้ข้อดีของท่านช่วยกันทำให้เป้าหมายแต่ละข้อบรรลุได้อย่างไร คุยกันว่าท่านแต่ละคนจะ

ใช้ข้อดีของท่านส่งเสริมงานของพระเจ้าเช่น ศาสดาพยากรณ์โจเซฟทำได้อย่างไร “การเดินทางของแอนนา” หน้า 66: ท่านอาจช่วยครอบครัวค้นหาและเก็บรักษาเรื่องราวจากประวัติครอบครัวของท่าน ท่านอาจวางแผนสัมภาษณ์ปู่ย่าตายาย อ่านบันทึกครอบครัวและเอกสารอื่นๆ หรือค้นหาใน FamilySearch.org ที่การสังสรรค์ในครอบครัวครั้งต่อไป ให้เล่าเรื่องและสนทนาว่าบรรพชนของท่านเป็นวีรบุรุษอย่างไร ท่านอาจเพิ่มเรื่องเหล่านี้เข้าไปในหมวด “Memories (ความทรงจำ)” ใน FamilySearch.org

ในภาษาของท่าน

เลขทะเบียน และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

ครอบครัว, 26, 64, 66

ความสุข, 26

โจเซฟ สมิท, 20

ขอบธรรม (ความ), 26

ข้อสัตย์ (ความ), 38

ฐานะปุโรหิต, 52

ทดลอง (การ), 20, 40, 66, 70

ทำงาน (การ), 4

ปกครอง (การ), 34

เป็นหนึ่งในเดียว (ความ), 14

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 39

เปิดเผย (การ), 42

ผู้ถูกเบียด, 4, 14, 66

พระสรวลครี, 63, 72

พระคัมภีร์, 20, 40

พระคัมภีร์มอรมอน, 20

พระเยซูคริสต์, 48

พระวิหาร, 56, 75, 76, 78, 79

มองโลกในแง่ดี (การ), 4

เมตตา (ความ), 7, 20

เยี่ยมสอน (การ), 80

รุ่งเรือง (ความ), 26

วางระเบียบศาสนจักร (การ), 10

ศรัทธา, 14, 20, 38, 40, 41,

63, 66, 70

ศาสนา, 34

สวดอ้อนวอน (การ), 64, 66, 70

สอนประจำบ้าน (การ), 51, 80

สันติสุข, 26, 40, 48

สุขภาพ, 42

หวัง (ความ), 14, 46

ให้อภัย (การ), 7, 51, 60

อดอาหาร (การ), 70

ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด

โดย ประธานตีเทอร์
เฮฟ. อุกท์คอร์ทฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

ทุกอย่าง ดี

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงมรดกจากผู้บุกเบิกของเรา สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจมากที่สุดคือ เพลงสวด “สิทธิชนมา” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 17) คนที่เดินทางไกลไปหุบเขาซอลท์เลคร้องเพลงสวดเพลงนี้บ่อยครั้งระหว่างการเดินทางด้วยความยากลำบากของพวกเขา

ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่ทุกอย่างไม่ดีสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเหล่านี้ พวกเขาเดือดร้อนลำเค็ญด้วยความเจ็บป่วย ความร้อน ความเหนื่อยล้า ความหนาวเย็น ความกลัว ความหิว ความเจ็บปวด ความสงสัย และแม้กระทั่งความตาย

แต่แม้จะมีเหตุผลให้ร้องตะโกนว่า “ทุกอย่างไม่ดี” แต่พวกเขาปลุกฝังเจตคติที่พวกเราทุกวันนี้อดชื่นชมไม่ได้ พวกเขามองเลยความทุกข์ยากเดือดร้อนไปที่พรนิรันดร์ พวกเขาสำนึกคุณในสภาวารณของพวกเขา แม้จะประจักษ์ชัดแจ้งในทางตรงกันข้าม แต่พวกเขาก็ยังร้องเพลงด้วยความเชื่อมั่นในจิตวิญญาณว่า “ทุกอย่างดี”

การยกย่องสรรเสริญผู้บุกเบิกของเราเปล่าประโยชน์ถ้าใจเราไม่ใคร่ครวญเรื่องนี้ ข้าพเจ้ากล่าวถึงคุณลักษณะของสามประการของพวกเขาที่สร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าขณะตรึกตรองการเสียสละและคำมั่นสัญญาของพวกเขา

ความกรุณีย์

ผู้บุกเบิกเอาใจใส่ดูแลกันโดยไม่คำนึงถึงภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจ หรือการเมือง แม้สิ่งเหล่านั้นจะชะลอความก้าวหน้า

เกิดความไม่สะดวก หรือต้องเสียสละและตรากตรำงานหนัก แต่พวกเขาช่วยเหลือกัน

ในโลกที่แบ่งพรรคแบ่งพวกและมุ่งไปให้ถึงเป้าหมาย จุดประสงค์ส่วนตัวหรือจุดประสงค์กลุ่มจะอยู่เหนือกว่าการดูแลผู้อื่น หรือการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในสังคมทุกวันนี้ การบรรลุเป้าหมายทางความคิดดูเหมือนจะเป็นตัววัดค่าของเรา

การตั้งเป้าหมายและบรรลุเป้าหมายเป็นเรื่องดีทีเดียว แต่เมื่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายต้องแลกกับการเฉยเมย ละเลย หรือทำร้ายผู้อื่น ราคาของความสำเร็จดังกล่าวอาจแพงเกินไป

ผู้บุกเบิกดูแลคนในคณะของพวกเขา แต่ก็นึกถึงคนที่ตามหลังมาด้วย จึงได้ปลุกพีชให้ขบวนเกวียนที่ตามมา

พวกเขารู้ความเข้มแข็งของครอบครัวและมิตรสหาย และเพราะพวกเขาพึ่งพาอาศัยกัน พวกเขาจึงเข้มแข็ง มิตรสหายกลายเป็นครอบครัว

ผู้บุกเบิกเป็นเครื่องเตือนใจอย่างดีว่าเหตุใดเราจึงต้องหนีออกจากการล่อลวงให้แยกตัวจากผู้อื่น โดยกลับกัน ให้ยื่นมือช่วยเหลือกัน มีความกรุณาปรานีและความรักให้กัน

การทำงาน

“สิทธิชนมา อย่ากลัวงานหนักแบบใด”

คำร้องนี้กลายเป็นเพลงประจำตัวนักเดินทางที่อ่อนล้า เรา

แทบจะนึกภาพไม่ออกว่าจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ทำงานหนักเพียงใด การเดินทางเป็นเรื่องง่ายที่สุดเรื่องหนึ่งที่พวกเขาทำ พวกเขาทุกคนต้องทำงานร่วมกันในการจัดหาอาหาร ซ่อมเกวียน เลี้ยงสัตว์ ปรนนิบัติคนป่วยและคนอ่อนกำลัง เสาะหาและสะสมน้ำ ป้องกันตนเองจากภัยอันจับปล้นของดินฟ้าอากาศและอันตรายของแดนทิวกันดาร

พวกเขาตื่นเช้าในแต่ละวันพร้อมจุดประสงค์และเป้าหมายแน่ชัดที่ทุกคนเข้าใจ นั่นคือ รับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและเพื่อนมนุษย์ และไปให้ถึงหุบเขาซอลท์เลค ทุกวันจุดประสงค์และเป้าหมายเหล่านั้นกระจ่างชัดสำหรับพวกเขา พวกเขารู้ว่าต้องทำอะไรและความก้าวหน้าที่ในแต่ละวันเป็นเรื่องสำคัญ

ในสมัยของเรา—เมื่อสิ่งต่างๆ มากมายที่เราปรารถนาอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม—เรามีแนวโน้มว่าจะหลบเลี่ยงหรือยอมแพ้ทุกครั้งที่เราเจอหน้าเราซุระเล็กน้อยหรือทางลาดชันหน้าเราสูงขึ้น ในช่วงเวลาเหล่านั้น อาจสร้างแรงบันดาลใจให้เราไปถึงชาย หญิง และเด็กเหล่านั้นที่ไม่ยอมให้ความเจ็บป่วย ความยากลำบาก ความเจ็บปวด และแม้กระทั่งความตายสกัดกั้นพวกเขาไม่ให้ไปตามเส้นทางที่ตนเลือก

ผู้บุกเบิกเรียนรู้ว่าการทำเรื่องยากๆ ทำให้ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณของพวกเขาเข้มแข็งยิ่งขึ้น ขยายความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับธรรมชาติอันสูงส่งของตน และเพิ่มความภักดีต่อผู้อื่น นิสัยนี้ทำให้จิตวิญญาณของพวกเขาหนักแน่นและกลายเป็นพรแก่พวกเขาในอนาคตหลังจากการเดินทางด้วยความยากลำบากข้ามทุ่งราบและขุนเขาสิ้นสุด

การมองโลกในแง่ดี

เมื่อผู้บุกเบิกร้องเพลง พวกเขาประกาศบทเรียนที่สาม “ดำเนินต่อโดยสุขใจ”

เรื่องที่น่าขันอย่างหนึ่งในยุคของเราคือเราได้รับพรมาก แต่ก็ยังไม่มีความสุข ความน่าพิศวงของความรุ่งเรืองและเทคโนโลยีให้ความมั่นคงปลอดภัย ความบันเทิง ความพึงพอใจจับปล้น และความสะดวกสบายแก่เรามากมายท่วมทับ แต่คนรอบข้างที่เราเห็นไม่มีความสุขเลย

ผู้บุกเบิกที่เสียสละมาก หิวโหยและขาดแคลนแม้กระทั่งสิ่งจำเป็นพื้นฐานที่สุดเพื่อความอยู่รอด พวกเขาเข้าใจว่าความสุขไม่ได้เกิดจากความโชคดีหรือความบังเอิญ แนนอนที่สุดคือไม่ได้เกิดจากการได้ทุกอย่างตามใจปรารถนา ความสุขไม่ได้เกิดจากสภาพการณ์ภายนอก แต่เกิดจากภายใน—ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นรอบข้างเรา

ผู้บุกเบิกรู้เช่นนั้น และด้วยความรู้สึกลึกซึ้งนั้นพวกเขาพบความสุขในทุกสถานการณ์และในการทดลองทุกอย่าง—แม้ในการทดลองเหล่านั้นที่มีผลต่อส่วนลึกที่สุดของจิตวิญญาณพวกเขา

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจต้องการเริ่มโดยร้องเพลง “สิทธิชนมา” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 17) กับคนที่ท่านเยี่ยม ท่านอาจจะเล่าประสบการณ์ที่ท่านหรือคนรู้จักได้ประยุกต์ใช้หลักธรรมแห่งความภักดี การทำงาน หรือการมองโลกในแง่ดี ถ้าได้รับการกระตุ้นเตือน ท่านควรเป็นพยานถึงพรที่มาจากคำดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านี้และสัญญากับคนที่ท่านเยี่ยมว่าพวกเขาจะได้รับพรคล้ายกัน

การทดลอง

บางครั้งเราหนักถึงสิ่งที่คุณบอกอดทนและพูดด้วยความโล่งอกว่า “โชคดียิ่งฉันไม่ได้อยู่ในสมัยนั้น” แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่าผู้บอกเบิกที่กล้าหาญเหล่านั้นจะพูดแบบเดียวกันหรือไม่หากพวกเขาสามารถเห็นเราวันนี้

ถึงแม้ยุคสมัยและสภาพการณ์เปลี่ยนไป แต่หลักการสำหรับเผชิญการทดลองและอยู่ด้วยกันอย่างประสบความสำเร็จเสมือนชุมชนที่รุ่งเรืองและหวังใยกันภายใต้พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยเปลี่ยน

จากผู้บอกเบิกเราเรียนรู้ว่าต้องมีศรัทธาและวางใจพระผู้เป็นเจ้า เราเรียนรู้ว่าต้องมีความกรุณาปรานีกัน เราเรียนรู้ได้ว่าการทำงานและความอดสุสาหะเป็นพรแก่เราไม่เฉพาะทางโลกเท่านั้น

เยาวชน

การจดบันทึก

ประธานอัครทูตเปรียบเทียบกับสมัยของเรากับยุคสมัยของผู้บอกเบิก ถึงแม้ท่านอาจจะไม่ได้ข้ามทุ่งราบ แต่ท่านเหมือนผู้บอกเบิกมากกว่าที่ท่านคิด! ท่านสามารถแสดงศรัทธา การทำงานหนัก และการมองโลกในแง่ดีได้เช่นกัน และเรารู้ว่าผู้บอกเบิกแสดงให้เห็นคุณสมบัติเหล่านี้เพราะบันทึกที่พวกเขาจดไว้ฉันใด ลูกหลานของท่านจะรู้จักท่านผ่านบันทึกส่วนตัวของท่านฉันนั้น

ใช้เวลาสองสามนาที่บันทึกสักเล็กน้อยเกี่ยวกับตัวท่านลงในบันทึกส่วนตัวของท่าน ท่านสามารถเขียนเรื่องทางวิญญาณ เช่น ท่านมีประจักษ์พยานได้อย่างไรหรือเอาชนะความท้าทายด้วยความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ได้อย่างไร ท่านสามารถช่วยเหลือของท่าน (ผู้จะอ่านบันทึกส่วนตัวของท่านวันหน้า!) ให้รู้ได้เช่นกันว่าชีวิตประจำวันของท่านเป็นอย่างไร ท่านกำลังทำโครงการอะไรที่โรงเรียน ห้องของท่านเป็นอย่างไร ความทรงจำที่ท่านชื่นชอบที่สุดเกี่ยวกับครอบครัวท่านคืออะไร

ขณะที่ท่านเริ่มเขียนวันละเล็กน้อย ท่านจะไม่เพียงสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนขึ้นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยท่านผ่านชีวิตประจำวันเฉกเช่นพระองค์ทรงนำทางผู้บอกเบิกอย่างไรเท่านั้น แต่ท่านจะฝากมรดกไว้ให้ลูกหลานในอนาคตของท่านด้วย

แต่ทางวิญญาณด้วย เราเรียนรู้ได้ว่าความสุขมิให้เราไม่ว่าสภาพการณ์ของเราเป็นเช่นไร

วิธีที่ดีที่สุดที่เราจะให้เกียรติและแสดงความสำนึกคุณต่อผู้บอกเบิกคือรวมเอาความซื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ความกรุณาปรานีและความรักต่อเพื่อนมนุษย์ ความอดสุสาหะ การมองโลกในแง่ดี และปิตีที่ผู้บอกเบิกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในชีวิตพวกเขาเข้ามาในชีวิตเรา

ขณะที่ทำเช่นนั้น เราจะก้าวข้ามทศวรรษของเวลาไปจับมือผู้บอกเบิกที่ส่งงามเหล่านั้นไว้ในมือเรา และเพิ่มเสียงของเราเข้ากับเสียงของพวกเขาขณะที่เราร้องเพลงพร้อมกันว่า “ทุกอย่างดีทุกอย่างดี!” ■

เด็ก

การทำตามแบบอย่างของผู้บอกเบิก

ประธานอัครทูตฟอกวิธีปฏิบัติสองสามวิธีที่ผู้บอกเบิกแสดงความรักต่อพระบิดาบนสวรรค์ ท่านสามารถทำตามแบบอย่างของพวกเขาได้ แนวคิดบางประการต่อไปนี้จะช่วยท่านเริ่ม

ความกรุณา

- เขียนข้อความให้กำลังใจหรือทำขนมให้คนที่เสียใจ
- ช่วยเพื่อนร่วมชั้นเรื่องการบ้าน

การทำงาน

- ตั้งเป้าหมาย ทำบางอย่างทุกวันในเดือนนี้ เพื่อช่วยให้ท่านบรรลุเป้าหมาย
- ช่วยพ่อแม่ทำอาหาร

การมองโลกในแง่ดี

- เขียนสิ่งที่ทำให้ชีวิตท่านมีความสุข 10 อย่าง
- ยิ้มให้ทุกคนที่ท่านเห็น

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระเจ้าช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพระแก่นกที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lids.org

พระคุณลักษณะ อันศักดิ์สิทธิ์ของ พระเยซูคริสต์: ให้อภัยและเมตตา

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นพระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

การเข้าใจว่าพระเยซูคริสต์ทรงให้อภัยและเมตตาเราจะช่วยให้เรามีเมตตาและให้อภัยผู้อื่น “พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของเรา” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าว “พระชนม์ชีพของพระองค์เป็นมรดกแห่งความรัก ทรงรักษาผู้เจ็บป่วย ทรงพุงคนที่ถูกเหยียดหยาม ทรงช่วยคนบาปให้รอด สูดหายใจ ผูกชนที่โกรธเกรี้ยว ปลิดพระชนม์ชีพพระองค์ กระนั้นพระดำรัสยังดังแว่วมาจากเนินเขาไกลกันว่า ‘พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขาเพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร’—นี่คือการแสดงออกอันสูงส่งที่สุดของความรักความเห็นใจในความเป็นมรรตัย”¹

ถ้าเราให้อภัยความผิดของพวกเรา พระบิดาบนสวรรค์ของเราจะทรงให้อภัยเราเช่นกัน พระเยซูทรงขอให้เรา “จงมีใจเมตตากรุณาเหมือนอย่างพระบิดาของท่านมีพระทัยเมตตากรุณา” (ลูกา 6:36) “การให้อภัยบาป *ของเรา* มาพร้อมกับ

เงื่อนไข” ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ทที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “เราต้องกลับใจ ... เราทุกคน ไม่เวลาใดก็เวลาหนึ่ง จะต้องโน้มเข้าไปหาพระที่นั่งกรุณาและวิงวอนขอพระคุณมิใช่หรือ เราทุกคนปรารถนาสุดพลังจิตวิญญาณเพื่อทูลขอพระเมตตา—เพื่อรับการให้อภัยความผิดพลาดที่เราเคยทำและบาปที่เราเคยก่อไว้มิใช่หรือ...ยอมให้การชดใช้ของพระคริสต์เปลี่ยนแปลงและเยียวยาจิตใจท่าน จงรักกันและกัน จงให้อภัยกันและกัน”²

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

มัทธิว 6:14-15; ลูกา 6:36-37; แอลมา 34:14-16

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 91.
2. ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท, “ผู้มีใจกรุณาขอมิได้รับพระกรุณา,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2012, 70, 75, 77; ดันลันเป็นต้น
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “สิ่งที่ให้สันติแห่งอาณาจักร,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1997, 98.

พิจารณาสิ่งนี้

การให้อภัยจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ให้อภัยได้อย่างไร

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

“เราต้องให้อภัยแม้ดังที่เราได้รับการให้อภัย” เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองกล่าว³ เรื่องราวของบุตรที่หายไปแสดงให้เห็นการให้อภัยทั้งสองด้าน คือ บุตรชายคนหนึ่งได้รับการให้อภัย และบุตรชายอีกคนหนึ่งพยายามจะให้อภัย

บุตรชายคนเล็กรับมรดกของตนใช้หมดอย่างรวดเร็ว และเมื่อเกิดความอดอยาก เขาไปทำงานเลี้ยงหมู พระคัมภีร์กล่าวว่า “เมื่อเขาลำบากตัวได้” เขากลับบ้านและพูดกับบิดาว่าเขาไม่คู่ควรจะเป็นบุตรชายของบิดา แต่บิดาให้อภัยเขาและฆ่าลูกวัวตัวอันที่เลี้ยงต้อนรับเขา บุตรชายคนโตกลับจากทำงานในทุ่งและรู้สึกโกรธ เขาบอกบิดาว่าเขารับใช้มาหลายปี ไม่เคยทำผิดพระบัญญัติ แต่ “พ่อก็ไม่เคยให้แม้แต่ลูกแพะสักตัวหนึ่งแก่ลูก เพื่อเลี้ยงฉลอง” บิดาจึงตอบว่า “ลูกเอ๋ย ลูกอยู่กับพ่อตลอดเวลา สิ่งของทั้งหมดของพ่อก็เป็นของลูกอยู่แล้ว แต่นี้เป็นเรื่องสมควรที่เราจะขึ้นชมยินดีและรื่นเริง เพราะน้องคนหนึ่งของลูกตายไปแล้วแต่กลับเป็นขึ้นอีก หายไปแล้วแต่ยังได้พบกันอีก” (ดู ลูกา 15:11-32)

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2015

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2015 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่น ๆ

คำสัญญาของศาสนพยากรณ์

พรพระวิหารมีค่าสุดประมาณ

“เมื่อเราไปพระวิหาร เมื่อเราระลึกถึงพันธสัญญาที่เราทำไว้ที่นั่น เราจะสามารถเอาชนะการล่อลวงเหล่านั้นและทนรับการทดลองของเราได้ดีขึ้น ในพระวิหารเราจะพบสันติสุข

“พรของพระวิหารมีค่าสุดประมาณ พรประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าสำนึกคุณทุกวันในชีวิตคือพรที่ข้าพเจ้ากับพรานซิสภรรยาที่รักของข้าพเจ้าได้รับขณะคุกเข่า ณ แท่นศักดิ์สิทธิ์และทำพันธสัญญาผูกมัดเราไว้ด้วยกันชั่วนิรันดร์ ไม่มีพรใดเลอค่าต่อ

ข้าพเจ้ามากไปกว่าสันติสุขและความอบอุ่นใจที่ข้าพเจ้าได้รับจากความรู้ว่าเรากับข้าพเจ้าจะอยู่ด้วยกันอีกครั้ง

“ขอพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเราให้มีวิญญาณของการนมัสการในพระวิหาร ขอให้เราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และขอให้เราตั้งใจเดินตามรอยพระบาทของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์”

ประธานโฮมส์ เอส. มอนสัน, “พรของพระวิหาร,” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2015, 93.

หลักคำสอนเด่น

คิลาummเอกของเสรีภาพทางศาสนา

“ขณะที่ดำเนินไปตามทางแห่งเสรีภาพทางวิญญาณในยุคสุดท้ายนี้ เราต้องเข้าใจว่าผู้ซื่อสัตย์ใช้สิทธิ์เสรีของเราโดยขึ้นอยู่กับการณ์อิสรภาพทางศาสนา...

“มีคิลาummเอกของอิสรภาพทางศาสนาอยู่สี่มุมซึ่งเราในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต้องพึ่งพาและปกป้อง

“มุมที่หนึ่งคืออิสรภาพที่จะเชื่อ ไม่มีใครควรถูกวิจารณ์ ช่มเหงหรือโจมตีจากบุคคลหรือทั้งจากรัฐเพราะสิ่งที่เขาหรือเธอเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้า...

“มุมที่สองคืออิสรภาพที่จะแบ่งปันศรัทธาและความเชื่อของเรากับผู้อื่น...

“มุมที่สามคืออิสรภาพที่จะจัดตั้งองค์กรทางศาสนา ศาสนจักร และนมัสการอย่างสันติกับผู้อื่น...

“มุมที่สี่คืออิสรภาพที่จะดำเนินชีวิตตามศรัทธาของเรา—การใช้ศรัทธาโดยอิสระไม่เพียงในบ้านและอาคารนมัสการแต่ในที่สาธารณะด้วย”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “ถาวรค์ไว้ซึ่งสิทธิ์เสรี ปกป้องอิสรภาพด้านศาสนา,” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2015, 112.

“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก”

“มีหลักการสามข้อสอนไว้ในเรื่องถ้อยแถลงซึ่งดิฉันคิดว่าผู้ปกป้องที่มุ่งมั่นต้องการเป็นพิเศษ...

“...ให้เรามาช่วยกัน

สร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยการยืนหยัดอย่างกล้าหาญและเป็นผู้ปกป้อง การแต่งงาน ความเป็นบิดามารดา และบ้าน พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นนักรบที่กล้าหาญ มุ่งมั่นและไม่หวั่นไหวผู้จะปกป้องแผนของพระองค์และสอนคนรุ่นต่อไปให้ทราบถึงความจริงของพระองค์”

บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, ประธานเยาวชนหญิงสามัญ, “ผู้ปกป้องถ้อยแถลงครอบครัว,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2015, 15, 16.

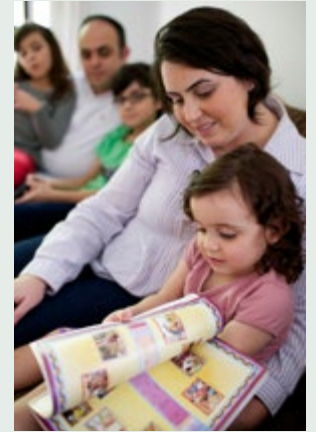
สำหรับบทความเพิ่มเติมเรื่อง การแต่งงานและครอบครัวจากการภาคประชุมใหญ่สตรีของการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2015, ดู เซอริล เอ. เอสพลิน, “ทำให้บ้านของเราเต็มไปด้วยแสงสว่างและความจริง,” 8, และ แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์, “ครอบครัวมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า,” 11.

1. การแต่งงานระหว่างชายและหญิง

2. บทบาทของมารดาและบิดา

3. ความศักดิ์สิทธิ์ของบ้าน

เรื่องเล่าดี ๆ จากการประชุมใหญ่

อะไรจะเรียกความสนใจเราได้ดีไปกว่าเรื่องเล่าดี ๆ ต่อไปนี้เป็นเรื่องเล่าสามเรื่องจากหลายๆ เรื่องที่แบ่งปันในการประชุมใหญ่:

- ในอุปมาเรื่องผู้หว่านพืช ท่านเป็นดินประเภทไหน การตระหนักถึงสิ่งนั้นเปลี่ยนแปลงชีวิตท่านได้อย่างไร —ดู ดัลลีน เอช. โอ๊คส์, “อุปมาเรื่องผู้หว่านพืช,” 32.
- ประสบการณ์สะท้อนอารมณ์ใดที่ช่วยคุณแม่วัยสาวคนหนึ่งหวนกลับคืนสู่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ —ดู โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม, “การกลับคืนสู่ศรัทธา,” 93.
- เรื่องราวอันเร้าใจของสองพี่น้องผู้ซึ่งติดอยู่บนกำแพงหุบผาชัน ขยายความเข้าใจของเราอย่างไรเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ —ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ซึ่งความเที่ยงธรรมความรักเมตตาประสาน,” 104.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

การวางระเบียบของ ศาสนจักรมาจากพระเจ้า

สมาชิกใหม่ของศาสนจักรมักได้ยินคำที่พวกเขาไม่เคยได้ยินมาก่อน อาทิ กฎแห่งฐานะปุโรหิต การวางมือมอบหน้าที่ การวางมือ บัพติศมาแทนคนตาย สหกิจกรรม สมาคมสงเคราะห์ และอื่นๆ พวกเขาได้ยินคำคุ้นหูที่เห็นในลักษณะไม่คุ้นเคย อาทิ มัคนายก ปีตุ อธิการ ที่ปรึกษา ศีลระลึก การเรียก การปลด ประจักษ์พยาน ศาสนพิธี และอื่นๆ อีกมากมาย

ถ้าท่านพบตนเองอยู่ในสถานการณ์นั้น ไม่ต้องวิตก ยิ่งท่านมาโบสถ์ ศึกษาพระคัมภีร์และเนื้อหาบทเรียน และปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกศาสนจักรมากขึ้นเท่าใด ท่านจะยิ่งเข้าใจคำเหล่านี้มากขึ้นเท่านั้น ใน

ขณะเดียวกัน อย่าลืมนึกที่จะถามสมาชิกในวอร์ดหรือสาขาของท่าน พวกเขายินดีอธิบายทุกอย่างที่ท่านไม่เข้าใจ

คำเหล่านี้สำคัญเพราะสะท้อนหลักคำสอน นโยบาย แนวทางปฏิบัติ และการวางระเบียบศาสนจักรซึ่งมาจากพระคัมภีร์และโดยการเปิดเผยต่อศาสนดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน พระผู้ช่วยให้รอดทรงนำศาสนจักรทุกวันนี้โดยทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ต่อฝ่ายประธานสูงสุด (ประธานศาสนจักรกับที่ปรึกษาทั้งสอง) และโควรัมอัครสาวกสิบสอง การวางระเบียบศาสนจักรทุกวันนี้เป็นแบบเดียวกับที่พระเจ้าทรงวางระเบียบไว้เมื่อครั้งพระองค์ประทับบนแผ่นดินโลก (ดูหลักแห่งความเชื่อ ข้อ 6) เจกเช่นสมัยพระคัมภีร์ไบเบิล เรามีศาสนดาพยากรณ์อัครสาวก สมาชิกโควรัมสาวกเจ็ดสิบผู้สอนศาสนาที่ออกไปเป็นคู่อธิการและผู้นำระดับท้องถิ่น

ทุกคนที่รับใช้ในศาสนจักรเป็นอาสาสมัคร พวกเขาได้รับเรียก (ขอให้รับใช้) โดยการดลใจของผู้นำ เมื่อถึงเวลาท่านจะได้รับการเรียก—ความรับผิดชอบ โอกาสให้รับใช้ เมื่อท่านเต็มใจยอมรับการเรียกและทำให้สมบูรณ์สุดความสามารถของท่าน พระเจ้าจะประทานพรท่านขณะที่ท่านพยายามรับใช้บุตริดาของพระองค์ ไม่ว่าภูมิหลังของท่านเป็นอย่างไร ท่านสามารถให้ของขวัญทางวิญญาณอันล้ำค่าได้ ในฐานะสมาชิกศาสนจักร ท่านเป็นส่วนหนึ่งของ “กายของพระคริสต์” (ดู 1 โครินธ์ 12) การให้ของท่านสำคัญต่อการทำงานของศาสนจักร ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมใน โมโรไน 6; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20; และ “Church Organization” ที่ [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)

รากฐานของอัครสาวก และศาสนดาพยากรณ์

“เพราะฉะนั้นพวกท่านจึงไม่ใช่คนนอกและคนต่างด้าวอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับบรรดาธรรมิกชน และเป็นครอบครัวของพระเจ้า

“ท่านทั้งหลายถูกก่อร่างสร้างขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครทูตและบรรดาผู้เผยพระวจนะ มีพระเยซูคริสต์เป็นศิลาหัวมุม”

เอเฟซัส 2:19-20

ผู้นำในวอร์ดของท่านรับใช้ในฝ่ายประธาน
(ประธานและที่ปรึกษาสองคน)

อธิการและที่ปรึกษาสองคนประกอบ
เป็นฝ่ายอธิการและควบคุมดูแลวอร์ด

ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ที่
รับใช้สตรีในวอร์ดและช่วย
เสริมสร้างความเข้มแข็งให้
ครอบครัวของพวกเขา

ฝ่ายประธานโครัมเอ็ดเดอร์
และหัวหน้ากลุ่มมหาปุโรหิต
รับใช้ผู้ชายในวอร์ดและช่วย
เสริมสร้างความเข้มแข็งให้
ครอบครัวของพวกเขา

ฝ่ายประธานปฐมวัยรับใช้เด็กๆ และฝ่ายประธาน
เยาวชนชายและฝ่ายประธานเยาวชนหญิงรับใช้
เยาวชนอายุ 12-18 ปี

ฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ดูแลชั้นเรียน
โรงเรียนวันอาทิตย์และช่วยปรับปรุงการเรียน
การสอนพระกิตติคุณในวอร์ด

ข่าวศาสนจักร

เยี่ยมชมข่าวและเหตุการณ์ของศาสนจักรเพิ่มเติมได้ที่ news.lds.org

องค์การการกุศลแอลดีเอส: 30 ปีของการบำเพ็ญประโยชน์

ห ลัทธิธรรมเรื่องการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของเราไม่ใช่เรื่องใหม่ ในทุกสมัยการประทาน พระเจ้าทรงอุทิศศาสนจักรเพื่อช่วยเหลือคนยากไร้และคนขัดสน

สามสิบปีที่ผ่านมา วันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1985 เราเห็นแบบอย่างของการอุทิศดังกล่าวในช่วงการอดอาหารพิเศษที่สมาชิกศาสนจักรบริจาคเงิน 6 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อช่วยเหลือทุพภิกขภัยในเอธิโอเปีย นี่เป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่กลายเป็นองค์การการกุศลแอลดีเอส ปีเดียวกันนั้น การอดอาหารในเดือนพฤศจิกายนรวบรวมเงินช่วยเหลือบรรเทาความหิวโหยได้อีก 5 ล้านดอลลาร์ การอดอาหารทั้งสองครั้งทำให้งานในสมัยของเราวดเร็วขึ้นมาก

ใน 30 ปีนับตั้งแต่การอดอาหารครั้งนั้นศาสนจักรบริจาคเงินช่วยเหลือผู้ตกทุกข์

ได้ยาก เป็นจำนวน 1.2 พันล้านดอลลาร์ รวมทั้งอาหาร ที่พักอาศัย เวชภัณฑ์ เครื่องนุ่งห่ม และสิ่งของบรรเทาทุกข์ นอกจากนี้ องค์การการกุศลแอลดีเอส ยังได้เสนอความช่วยเหลือระยะยาวผ่านโครงการต่างๆ ที่จัดหาเก้าอี้เข็น วัคซีนป้องกันโรคน้ำสะอาด โภชนาการครอบครัว การดูแลสายตา การดูแลแม่และเด็กแรกเกิด ศาสนจักรร่วมมือกับองค์กรเพื่อมนุษยธรรมที่มีชื่อเสียงอีกหลายแห่งเพื่อให้การบริจาคทั้งหมดเกิดประโยชน์สูงสุด

ประธานโรมัส เอส. มอนสันมักจะสอนเราบ่อยๆ ว่า ในฐานะสมาชิกศาสนจักรเรามีหน้าที่รับผิดชอบในการช่วยเหลือคนหิวโหย บุคคลเร่ร่อน และผู้ถูกเอาเปรียบทางสังคม สมาชิกศาสนจักรลุกขึ้นมารับคำท้าทายดังกล่าว พวกเขาอุทิศตนทำงานบำเพ็ญประโยชน์หลายล้านชั่วโมงและบริจาคเงินหลายร้อยล้านดอลลาร์

อย่างเงียบๆ โดยไม่มีการป่าวประกาศหรือรับคำขอบคุณอย่างเป็นทางการ นอกจากจะบริจาคเข้ากองทุนเพื่อมนุษยธรรมในโบสถ์แล้ว สมาชิกยังได้บริจาคให้มูลนิธิแอลดีเอส รับใช้งานเผยแพร่ เป็นมิตรสหายและเพื่อนบ้านที่ดี อาสาทำงานในหน่วยงานสวัสดิการหรือชุมชน มอบความรักและสละเวลาให้องค์กรท้องถิ่นที่เชื่อถือได้หลายแสนองค์กรด้วย

ขณะทำเช่นนั้น พวกเขาเริ่มทำสิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเกี่ยวกับการดูแลคนยากไร้และคนขัดสนให้เกิดสัมฤทธิ์ผล:

“เพราะว่าเมื่อเราหิว พวกท่านก็จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้าพวกท่านก็ต้อนรับเรา ...

“ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งทีเล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา ก็เหมือนทำกับเราด้วย” (มัทธิว 25:35, 40) ■

พระวิหารจัดเวลาให้ครอบครัว

เพื่อช่วยให้ครอบครัวเข้าพระวิหารด้วยกัน เวลานั้นทางพระวิหารได้กำหนดเวลาพิเศษในแต่ละสัปดาห์บริเวณอ่างบัวตีสมาพระวิหารไว้ให้ครอบครัวจัดเวลามารับบัพติศมาแทนผู้วายชนม์โดยไม่ต้องรอนาน ท่านสามารถโทรศัพท์สอบถามเวลาและนัดหมายกับพระวิหารในท้องถิ่นของท่าน ■

ความช่วยเหลือสำหรับครอบครัว

เวลานี้ศาสนจักรมีบทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัวไว้ช่วยบิดามารดาสอนบุตรธิดาเรื่องการรับมือกับสื่อลามก

บทเรียนที่มีอยู่ใน

overcomingpornography.org/resources ได้แก่ “ร่างกายของฉันมาจากพระเจ้า” “พระวิญญาณทรงช่วยฉันเลือกสื่อที่ดีได้” “ฉันควรทำอะไรถ้าฉันเห็นสื่อลามก” “พระเจ้าช่วยให้รอดทรงปรารถนาจะให้ภัยและเยียวยาบาดแผลจากสื่อลามก” และ “ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์และสวยงาม”

แหล่งช่วยเหลือเหล่านี้ให้แนวคิดสำหรับการสนทนาและไม่จำเป็นต้องสอนเรียงตามลำดับ ■

LDS.org ปรับปรุงฟังก์ชัน

นอกจากพื้นที่หลังใหม่สีขาวและเมนูสีน้ำเงินแล้ว LDS.org ยังได้เริ่มปรับปรุงฟังก์ชันในช่วงต้นปีนี้ด้วย

ตัวเลือกประเทศและภาษาแทนที่ตัวเลือกภาษา จะทำให้สมาชิกพบเนื้อหาในท้องถิ่นบนหน้าการสื่อสารของประเทศตนได้ง่ายขึ้น

เวลานี้หน้าการสื่อสารของประเทศมีเมนูนำทางบน LDS.org เหมือนเดิม คือ พระคัมภีร์ คำสอน แหล่งช่วย และข่าว ทั้งหมดนี้จะช่วยให้สมาชิกเข้าถึงเนื้อหาในท้องถิ่นและแหล่งช่วยของศาสนจักรโดยไม่ต้องเปิด LDS.org และเลือกระหว่างเนื้อหาท้องถิ่นกับเนื้อหา LDS.org เมื่อค้นหา ■

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

การสังสรรค์ในครอบครัวฉลองเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์สองเหตุการณ์ในปี 2015

เมื่อหนึ่งร้อยปีก่อน ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1918-1838) และที่ปรึกษาของท่านกระตุ้นให้สมาชิกศาสนจักรกำหนดเวลาในช่วงเย็นวันหนึ่งสำหรับการเติบโตและเรียนรู้ด้วยกัน พวกเขาสัญญาว่าคนที่ทำอะไรด้วยความรักมากขึ้นที่บ้านและมีการเชื่อฟังบิดามารดามากขึ้นกว่าเดิม แนวคิดเรื่องการสังสรรค์ที่บ้านไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่การกระตุ้นจากฝ่ายประธานสูงสุดเมื่อวันที่ 27 เมษายน 1915 ช่วยให้การปฏิบัติแพร่หลายมากขึ้น

ห้าสิบปีก่อน ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ (1970-1873) ได้เน้นเรื่องการสังสรรค์ในครอบครัวอีกครั้ง ในเดือนมกราคม 1965 ท่านมอบหมายให้จัดพิมพ์คู่มือการสังสรรค์ในครอบครัวเล่มแรก พร้อมบทเรียนประจำสัปดาห์ไว้สอนในบ้านแต่ละหลัง ในปี 1970 คินวันจันทร์กลายเป็นคืนที่แนะนำให้จัดสังสรรค์ในครอบครัว

ปัจจุบัน 100 ปีหลังจากเริ่มการสังสรรค์ในครอบครัว และ 50 ปีหลังจากเน้นย้ำความสำคัญของเรื่องนี้อีกครั้ง การสังสรรค์ในครอบครัวยังคงมีความสำคัญในชีวิตของสมาชิกศาสนจักร ■

โดย เอิลเตอร์ มาร์คัส บี. แนช แห่งสวากเจ็ดสิบ

ผู้บุกเบิก

เครื่องยึดเหนี่ยวในทุกวันนี้

จงระลึกถึงผู้บุกเบิก เรื่องราวของพวกเขา และคุณูปภาพการคำนวณ การช่วยให้รอด และการปลดปล่อยของพระเจ้าอันเนื่องมาจากศรัทธาและความหวังของพวกเขา

พลังแห่งศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผลักดันไอแซค บาร์เลตต์ แนช (ภาพถ่ายด้านบนและภาพวาดขวามือ) ออกจากบ้านเกิดในเวลช์ ล่องเรือในมหาสมุทรแอตแลนติก และข้ามทุ่งราบมาสมทบกับวิสุทธิชนในซอลท์เลคซิตี

คริสต์ศักราช 1832 เวลธา แบรดฟอร์ด แซทซ์—บรรพชนคนหนึ่งของเซลส์กรรยา ข้าพเจ้า—กับไอราสามีเธอ อาศัยอยู่ในเมืองเล็กๆ ชื่อฟาร์เมอร์สวิลล์ รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกาใกล้เลคเซเนกา เมื่อผู้สอนศาสนาชื่อ ออลิเวอร์ คิวเตอร์และพาร์ลีย์ พี. แพพท์มาถึงบ้านครอบครัวแซทซ์ เวลธาซื้อพระคัมภีร์มอรมอนหนึ่งเล่มและอ่านทันที เพราะเชื่อมั่นในความจริงของหนังสือเล่มนั้น เธอจึงขอรับบัพติศมา

แต่สามีเธอแนะนำให้รอเนื่องจากการข่มเหงที่ทวีความรุนแรงและลูกน้อยที่จะเกิด หลังจากคลอดได้ไม่นาน เวลธาจึงรับบัพติศมา—แต่รับหลังจากเจาะน้ำแข็งเป็นช่องในแม่น้ำที่ใช้ประกอบศาสนพิธี¹

ไอราสนใจข่าวสารพระกิตติคุณ เขาต้องการรู้มากขึ้นและรู้สึกแรงกล้าเช่นกันว่าต้องมีส่วนช่วยสร้างพระวิหารเคิร์ทแลนด์ ด้วยเหตุนี้เขากับเวลธาจึงเดินทางด้วยรถม้าไปเมืองเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกาเพื่อพบศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ เมื่อมาถึงพวกเขาทราบว่าท่านศาสตราจารย์อยู่กลุ่มหนึ่งกำลังตัดไม้ในป่าใกล้ๆ

หลังจากไปถึงป่าแห่งนั้น ชายคนหนึ่งพักขวานที่ล้มลงบนเนื้อไม้ต้นหนึ่ง เดินก้าวยาวๆ มาหาทั้งสอง และพูดว่า “บราเดอร์แซทซ์ ผมรอคุณมาสัปดาห์แล้ว เงินที่คุณเอามาด้วยจะใช้ช่วยสร้างแท่นพุดในพระวิหาร”

ชายคนนี้เป็นโจเซฟ สมิธ ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรอีก ไอรารับบัพติศมา และเขากับเวลธากลับไปบ้าน เก็บข้าวของ และมาสมทบกับวิสุทธิชนในเคิร์ทแลนด์²

บรรพชนคนหนึ่งของข้าพเจ้า ชื่อไอแซค บาร์เลตต์ แนช เข้าร่วมศาสนจักรในเวลส์แล้วข้ามแอตแลนติกและทุ่งราบก่อนมาสมทบกับวิสุทธิชนในซอลท์เลคซิตี หลังจากเขามาถึง เขาได้ยื่นเอิลเตอร์ควบคุมการประชุมคนหนึ่งของศาสนจักรกล่าวประณามการใช้ยาสูบโดยพูดดังนี้ “มีเอิลเตอร์ในที่ประชุมแห่งนี้เคียวยาเส้นในปาก แม้แต่หญิงก็ไม่ยอมเคียวพวกวัชพืชไร้ค่าเลย” ไอแซคกำลังเคียวยาเส้นในปาก เขาคายออกมาอย่างเงียบๆ ทิ้งลงบนพื้น และพูดกับยาเส้นว่า “อยู่ตรงนั้นนะจนกว่าฉันจะมาหาเธอ” เขาไม่กลับไปหามันอีกเลย³

อะไรผลักดันเวลธาให้ขอรับบัพติศมาในแม่น้ำที่มิวน้ำเป็นน้ำแข็งแทนที่จะรอให้ถึงฤดูร้อน อะไรกระตุ้นไอราให้เดินทางจากนิวยอร์กไปโอไฮโอและบริจาคเงินสำหรับสร้างพระวิหารให้ศาสนจักรที่เขายังไม่ได้เป็นสมาชิก อะไรทำให้ไอแซคสามารถทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน นั่งเรือข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก ข้ามทุ่งราบ แล้วเพิ่มการเคียวยาเส้นเข้าไปในรายการที่เขาต้องเสียสละ

ประธานนอร์ตัน บี. ฮิงส์ลีย์ (1910-2008) ตั้งข้อสังเกตว่า “พลังที่ผลักดันบรรพชนในพระ-

**โดยที่ได้รับความเชื่อมั่น
ถึงความจริงของพระคัมภีร์
มอรมอนทำให้เวลา
แบรดฟอร์ด แสทซ์ซอร์รับ
บัพติศมาในแม่น้ำที่ผิวน้ำ
เป็นน้ำแข็งแทนที่จะรอ
ให้ถึงฤดูร้อน**

กิตติคุณของเราคือพลังแห่งศรัทธาในพระผู้เป็น-
เจ้า นี่เป็นพลังเดียวกับที่ทำให้การอพยพจาก
อียิปต์ การข้ามทะเลแดง การเดินทางไกลผ่านถิ่น
ทุรกันดาร และการสถาปนาอิสราเอลในแผ่นดิน
ที่สัญญาไว้เกิดขึ้นได้⁴

ศรัทธาเป็นทั้งหลักธรรมแห่งการกระทำและ
พลัง⁵ ศรัทธา “ไม่ใช่การมีความรู้อันสมบูรณ์ของ
สิ่งต่างๆ” (แอลมา 32:21) แต่ศรัทธาคือ “การ
รับรอง” ของพระวิญญาณ (ดู ฮีบรู 11:1, เซิงอรรถ
b) ที่ผลักดันเราให้กระทำ (ดู ยากอบ 2:17–26;
2 นิโไฟ 25:23; แอลมา 34:15–17) ให้ติดตาม
พระผู้ช่วยให้รอด และรักษาพระบัญญัติของพระ-
องค์ แม้ต้องผ่านช่วงเวลาของการเสียสละและ
การทดลอง (ดู อีเธอร์ 12:4–6)⁶ ดวงอาทิตย์ขึ้น
ตอนเช้าแน่นอนจนฉันใด ศรัทธาย่อมก่อให้เกิด
ความหวังฉันนั้น—คาดหวังว่าสิ่งดีๆ จะเกิดขึ้น
(ดู โมโรไน 7:40–42)—และนำเดชาานุภาพของ
พระเจ้ามาค้ำจุนเรา⁷

ถ้าศรัทธาคือพลังผลักดันบรรพชนผู้บุกเบิกของ
เรา ศรัทธาย่อมเป็นความหวังอันเกิดจากศรัทธาที่
ยึดเหนี่ยวพวกเขา โมโรไนเขียนว่า

“ด้วยศรัทธาพระองค์จะทรงทำให้ทุกสิ่งสมบูรณ์—
“ดังนั้น, ผู้ใดที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าจะหวังได้อย่าง
แน่แท้เพื่อโลกที่ดีกว่านี้, แท้จริงแล้ว, แม้มีที่ทาง
พระหัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งความหวังนี้มา
จากศรัทธา, อันจะทำสมอให้จิตวิญญาณ มนุษย์,
ซึ่งจะทำให้พวกเขามั่นคงและแน่นอน, ทำงานดี
มากมายอยู่เสมอ, อันจะนำไปสู่การสรรเสริญ
พระผู้เป็นเจ้า” (อีเธอร์ 12:3–4)

ศรัทธาอันมั่นคงในพระคริสต์ของผู้บุกเบิกผลัด
กันให้พวกเขากระทำด้วยความหวัง ความคาด
หวังว่าสิ่งที่ดีกว่าจะเกิดขึ้น—ไม่เฉพาะสำหรับตัว
พวกเขาเองเท่านั้นแต่สำหรับลูกหลานของพวกเขา
ด้วย เพราะความหวังนี้ พวกเขาจึงมั่นใจและ
แน่นอน อันนำไปสู่การถวายเกียรติพระผู้เป็นเจ้า
ผ่านความยากลำบากทุกอย่าง สำหรับคนที่
ชื่อสัตย์อย่างแน่นอน เดชาานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า
ประจักษ์ชัดตัวอย่างน่าอัศจรรย์

ผู้บุกเบิกเหล่านั้นจะกลายเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว
สำหรับเราในทุกวันนี้ได้อย่างไร ข้าพเจ้ามีข้อเสนอ
แนะสามข้อ

ระลึกถึงผู้บุกเบิก

ระลึกถึงผู้บุกเบิก เรื่องราวของพวกเขา พร้อม กับเดซานูภาพแห่งการค้ำจุน การช่วยให้อรอด และการปลดปล่อยของพระเจ้าเป็นเจ้าอันเนื่องจาก ศรัทธาและความหวังของพวกเขา บิดาและมารดา ผู้บุกเบิกของเราช่วยให้เรารู้ว่าเราเป็นใครในฐานะ ผู้คนแห่งพันธสัญญาและยืนยันว่าพระเจ้า เป็นเจ้าของเรา—ผู้ที่เราทำพันธสัญญาด้วยและผู้ “ไม่ทรง เปลี่ยนแปลง” (มอรรมอน 9:19)—จะทรงอวยพรเรา ในยามยากลำบากและการทดลอง เจกเช่นพระองค์ ทรงอวยพรบิดาและมารดาผู้บุกเบิกของเรา

แอลมาสอนว่า พระผู้เป็นเจ้า “จะทรงทำตาม สัญญาของพระองค์ทั้งหมดซึ่งพระองค์จะทรงทำ กับ [เรา], เพราะพระองค์ทรงทำตามสัญญาของ พระองค์ซึ่งทรงทำกับบรรพบุรุษเรามาแล้ว” (แอลมา 37:17) เมื่อรู้เช่นนั้น เราย่อมได้รับแรง บันดาลใจจากผู้บุกเบิกให้กระทำในศรัทธาและ มีความหวังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว

เครื่องยึดเหนี่ยวที่เราแสวงหาในโลกอันแสน วุ่นวายทางศีลธรรม ทางวิญญาณ และทางโลก คือ ศรัทธาที่สร้างแรงบันดาลใจในพระคริสต์และ ความหวังที่ยึดเหนี่ยวเราไว้ในทางของพระองค์

เรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มรถลากวิลลีและมาร์ติน กลายเป็นสัญลักษณ์ของศรัทธาและความหวัง ของผู้บุกเบิกรุ่นแรก นับเป็นเรื่องอัศจรรย์ที่สมาชิก ในกลุ่มนี้เสียชีวิตเพียง 200 คนจากประมาณ 1,000 คน^๑ ความพยายามอันเปี่ยมด้วยศรัทธา และความหวังของผู้ช่วยชีวิต ผสมกับความช่วยเหลือจากเบื้องบน ช่วยให้นักกลุ่มรถลากรอดชีวิต^๒

หลังจากออกจากหุบเขาซอลท์เลค ผู้ช่วยชีวิตถูก พายุฤดูหนาวตอนต้นฤดูใหม่กระหน่ำอย่างต่อเนื่องรุนแรงแบบเดียวกับที่กลุ่มรถลากประสบอยู่ ขณะเผชิญความโหดร้ายของธรรมชาติ ผู้ช่วยชีวิต บางคนศรัทธาหัวน้ไหว สูญสิ้นความหวัง และหัน หลังกลับ

ตรงข้ามกับเรดดิก ออลเรด เขาอยู่ที่ฐานกั๊ว

สามสัปดาห์ท่ามกลางสภาพอากาศที่เป็นอันตราย ของฤดูหนาว เมื่อผู้ช่วยชีวิตอีกคนพยายามเกลี้ย ก่อมบราเดอร์ออลเรดให้กลับไปด้วยกัน เรดดิก ปฏิเสธ

“ผมปฏิเสธข้อเสนอของเขา และ ... แนะนำ ให้เขาอยู่ต่อ เพราะชีวิตของกลุ่มรถลากขึ้นอยู่กับ เรา” เขาเขียนในบันทึกส่วนตัว “เขา ... เสนอต่อ จากนั้นว่าในฐานะที่ผมเป็นประธานของฐานแห่งนี้ พวกเขาศรัทธาในตัวผม และผมควรได้รับ พระดำรัสของพระเจ้าเพื่อรู้ว่าเราต้องทำอะไร ผมคัดค้านเรื่องนี้เพราะ [พระเจ้า] ตรัสไว้แล้วว่า พระองค์ทรงประสงค์ [ให้เรา] ทำอะไร”¹⁰

ศรัทธาอันไม่สิ้นคลอนเช่นนั้นในช่วงเวลา ของการทดลองสร้างชายหญิงที่แน่นแฟ้น และให้ ทิศทางที่แน่นอนเมื่อเกิดพายุปั่นป่วน ผลอย่าง หนึ่งของศรัทธาเช่นนั้นคือคนที่ครอบครองศรัทธา ดังกล่าวจะอยู่ในฐานะที่สามารถบำรุ้งเลี้ยง ช่วย ชีวิต และเป็นพรแก่ผู้อื่นได้ ลองนึกถึงความอบอุ่น ที่เรดดิก ออลเรดรู้สึกเมื่อเขาเห็นกลุ่มรถลากมาถึง ฐานที่เขาอยู่ ลองนึกถึงปีที่กลุ่มรถลากรู้สึกเมื่อ พวกเขาเห็นเรดดิก

ระลึกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของพวกเขา

พึงระลึกว่าโดยรวมแล้วผู้บุกเบิกเป็นหนึ่ง เดียวกัน นักประวัติศาสตร์ตั้งข้อสังเกตว่าการ อพยพไปตะวันตกของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต่าง จากการอพยพไปตะวันตกของอเมริกาครั้งอื่น ๆ

“พวกเขาเป็นชาวบ้านที่เดินไปด้วยกัน ชาวบ้าน ที่สงบเสงี่ยม สามัคคี และมีวินัยอย่างที่ไม่เคย ได้ยินจากการเดินทางไปตะวันตกครั้งใด...

“ผู้อพยพไปแคลิฟอร์เนียและออริกอนน้อยคน คิดถึงคนที่กำลังตามหลังมา ... ชาวมอรรมอนไม่ใช่ เช่นนั้น ความคิดแรกของกลุ่มผู้บุกเบิกคือสังเกต จุดตั้งค่ายที่ดี ป่า น้ำ หญ้า วัชระยะทางและ บั๊กหลักไมล์ พวกเขาเก็บกลุ่มที่รับช่วงต่อลงแรง สร้างสะพานและทำทางลาดลงไปเพื่อข้ามแม่น้ำ

โลกต้องการ ผู้บุกเบิก

“เราสามารถรวบรวมความ กล้าและความแน่วแน่ต่อ จุดประสงค์อันเป็นลักษณะ เด่นของผู้บุกเบิกรุ่นก่อนได้ หรือไม่ ตามข้อเท็จจริงใน ปัจจุบัน ข้าพเจ้ากับท่านจะ เป็นผู้บุกเบิกได้ไหม ข้าพเจ้า ทราบว่าเราเป็นได้ โอ้ โลก ต้องการผู้บุกเบิกวันนี้ยิ่ง หนัก!”

ประธานโธมัส เอส. มอนสัน “โลกต้องการผู้บุกเบิกวันนี้,” *เสียดิสนา*, ก.ค. 2013 ,5.

“เงินที่คุณเอามาด้วยจะใช้ช่วยสร้างแท่นพูดในพระวิหาร” ศาสตาศาพยากรณ์โจเซฟ สมิธบอกไอรา แสทซ์เมื่อพบกันครั้งแรก ไอราประทับใจท่านศาสดาศาพยากรณ์ รับับพิตติมา และย้ายจากนิวยอร์กมาเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอกับภรรยา

พวกเขาต่อแพและเรือข้ามฟาก และทิ้งไว้ให้กลุ่มหลังๆ ใต้ใช้”¹¹

เหตุผลสำหรับความต่างดังกล่าวคือ สมาชิกของศาสนจักรมาสร้างโซอัน ความหมายในเชิงปฏิบัติ โซอันคือ “มนุษย์ทุกคนนับถือพี่น้องของเขาเสมือนหนึ่งนับถือตนเอง, และปฏิบัติด้วยคุณธรรมและความบริสุทธิ์ต่อ [พระเจ้า]” (คพ. 38:24) โซอัน—สังคมที่ผู้คนมีจิตใจเดียวและความคิดเดียว อยู่ในความชอบธรรม ไม่มีคนจนในบรรดาพวกเขา (ดู โมเสส 7:18)—เกิดขึ้นเนื่องจาก “มนุษย์ทุกคนหมายมั่นประโยชน์สุขของเพื่อนบ้านตน, และทำสิ่งทั้งปวงด้วยดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเดียว” (คพ. 82:19)

ชุมชนลักษณะนี้ที่รับผิดชอบร่วมกันก่อให้เกิดความพร้อมใจกันทำตามศาสดาศาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า นั่นคือเหตุผลหลักที่ผู้บุกเบิกประสบความสำเร็จ และนั่นเป็นส่วนสำคัญของมรดกที่พวกเขาส่งต่อมาถึงเรา พวกเขากระซิบบอกว่าเราเองจะรุ่งเรืองผ่านเดชานุภาพของพระเจ้าต่อเมื่อเราปฏิบัติเป็นหนึ่งเดียวกันกับชุมชนและรับผิดชอบร่วมกันในการทำตามศาสดาศาพยากรณ์ของพระเจ้า

ส่งต่อเจตนารมณ์ของผู้บุกเบิก

เรามีหน้าที่ต้องปลูกฝังเจตนารมณ์เดียวกันนี้ที่ผลักดันให้ผู้บุกเบิกก้าวเดินไว้ในตัวลูกหลานของเรา บทเรียนที่เรียบง่ายของการทำเช่นนี้เห็นได้ในครอบครัวมุนอชจากเมืองโอตาวาโล เอกวาดอร์ ในเดือนมีนาคม ปี 2013 ข้าพเจ้าพบกับบราเดอร์ฮวน โฮเซ มุนอช โอตาวาโลกับลอร่า ภรรยา และฮวน อมาโดบุตรชายคนหนึ่งของเขาเพื่อเรียนรู้ถึงช่วงเวลาที่เราเคยอยู่ในศาสนจักร ข้าพเจ้าทราบว่าบราเดอร์มุนอชเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรุ่นแรกสุดคนหนึ่งในโอตาวาโล

สมัยเป็นเด็ก บราเดอร์มุนอชได้รับพระคัมภีร์มอรมอนหนึ่งเล่มเป็นภาษาสเปน เขาอ่านไม่ออกแต่รู้สึกถึงพลังและวิญญาณอันลึกซึ้งเมื่อถือหนังสือเล่มนี้ เขาซ่อนไว้ในบ้านของเขาเพราะรู้ว่าพวกพี่ชายจะทำลายพระคัมภีร์

เขานำหนังสือออกจากที่ซ่อนเป็นครั้งคราวเพียงเพื่อถือไว้ให้ตนรู้สึกถึงพลังของหนังสือเล่มนั้น เขาอดทนต่อความทุกข์ยากและการต่อต้านครั้งสำคัญจนได้เข้าร่วมศาสนจักรและเป็นผู้สอนศาสนารุ่นแรกคนหนึ่งที่ได้รับเรียกจากหมู่บ้านโอตาวาโล ต่อมาเขาแต่งงานกับอดีตซิสเตอร์

ผู้สอนศาสนา ทั้งสองช่วยกันเลี้ยงดูครอบครัวที่ซื่อสัตย์และมีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง เขา รับใช้อย่างซื่อสัตย์ในฐานะผู้นำคนหนึ่งของ ศาสนจักร เขาช่วยแปลพระคัมภีร์มอรมอน และศาสนพิธีพระวิหารเป็นภาษาเคชัวซึ่งเป็น ภาษาบ้านเกิดของเขา

ฮวน อมาโด อดีตผู้สอนศาสนา ร้องให้ขณะที่ เขาฟังบราเดอร์มูโนซเล่าเรื่องศรัทธาของเขา เมื่อ คุณพ่อของเขาเล่าจบ ลูกชายที่ดีคนนี้พูดว่า “ผม สำนึกคุณเสมอต่อผู้บุกเบิกรุ่นแรกที่ข้ามทุ่งราบ พร้อมกับบรรดากันในอเมริกาเหนือ ศรัทธา ความภักดี และการอุทิศตนของพวกเขาสร้างแรงบันดาลใจ และทำให้ผมซาบซึ้งใจตลอดชีวิต แต่ผมเพิ่งรู้ว่าวันนี้ว่ามีผู้บุกเบิกในโอตาวาโลด้วย และพวกเขาคือพ่อ แม่ผมเอง! นี่ทำให้ผมเปี่ยมด้วยปิติ”

บราเดอร์และซิสเตอร์มูโนซสอนเราว่าเรา ส่งต่อมรดกแห่งศรัทธาของผู้บุกเบิกโดย เป็นผู้บุกเบิก—โดยเปิดทาง แสดงให้เห็นและดำเนินชีวิต ตามทางพระกิตติคุณให้ผู้อื่นเดินตาม เมื่อเราใช้ศรัทธาในพระเจ้า อย่างสม่ำเสมอและยึดเหนี่ยวจิตวิญญาณเราไว้กับความหวังใน พระองค์ เราจะ “มั่นคงและแน่นอน, ทำงานดีมากมายอยู่เสมอ, อันจะนำไปสู่การสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า” (อีเธอร์ 12:4) ต่อจาก นั้น เช่นเดียวกับเรดดิค ออลเรด เราจะปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้หลง หายระหว่างทางเดินของชีวิต และพวกเขา—รวมทั้งคนรุ่นต่อ ๆ ไป—จะเรียนรู้พลังและสันติสุขของชีวิตเช่นนั้นจากเรา

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอักครสาวกสิบสอง ตั้งข้อสังเกตดังนี้

“การขนข้าวของใส่เกวียนหรือรถลากและเดิน 1,300 ไมล์ (2,090 กิโลเมตร) ไม่ใช่ชีวิตที่จะขอให้เราส่วนใหญ่แสดงศรัทธา และความกล้าหาญ เราเผชิญการทำทนายต่างออกไปในปัจจุบัน—มีภูเขาแตกต่างออกไปให้ปีน แม่น้ำที่แตกต่างสายให้ลุยข้าม หุบเขาที่แตกต่างให้ ‘ผลิดอกอย่างต้นดอกฝรั่น’ (อิสยาห์ 35:1)...”

“การต่อสู้ดิ้นรนของเราพบในการดำเนินชีวิตในโลกที่เต็มไปด้วยบาปและความเฉยเมยทางวิญญาณ ที่ซึ่งความหลงระเริง

ผู้บุกเบิกอย่างฮวน โฮเซ มูโนซ โอตาวาโลกับบลารา ภรรยาของเขาจากเมือง โอตาวาโล เอกวาดอร์สอน เราว่าเราส่งต่อมรดกผู้- บุกเบิกโดยเปิดทาง แสดง ให้เห็น และดำเนินชีวิต ตามเส้นทางพระกิตติคุณ ให้ผู้อื่นเดินตาม

ความไม่ซื่อสัตย์ และความละโมภดูเหมือนจะมีอยู่ ทั่วทุกหัวระแหง แดนทุกกันดารของปัจจุบันคือ แดนทุกกันดารของความสับสนและข่าวสารที่ ขัดแย้งกัน”

เราต้องไม่เป็นคนฉาบฉวยเกี่ยวกับพระ- บัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า เอ็ดเดอร์บัลลาร์ด เพิ่มเติม “การหลีกเลี่ยงการล่องลอยและความ ชั่วร้ายของโลกเรียกร่องศรัทธาและความทรหด ของผู้บุกเบิกตัวจริงในยุคใหม่”¹²

ขอให้เราแต่ละคนตั้งใจเป็นผู้บุกเบิก ไปล่องหน้า และเปิดทางให้ผู้อื่น ผู้ถูกกระหน่ำจากโลกที่จม อยู่ในบาป ความสับสน และความสงสัย ขอให้เรา ระลึกถึงผู้บุกเบิกและเรื่องราวของพวกเขา ระลึก ว่าพวกเขาพร้อมใจกันมาสร้างโซอัน แล้วยอมรับ หน้าทีปลูกฝังศรัทธาเช่นนั้นไว้ในทุกคนที่เราพบ —โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนุชนรุ่นหลัง—และทำเช่น นั้นผ่านการถวายตัวเราเป็น “เครื่องบูชาที่มีชีวิต” (โรม 12:1) โดยให้ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

เป็นแรงผลักดันและให้ความหวังว่าสิ่งดี ๆ จะมาทางพระองค์ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว

การเป็นผู้บุกเบิกหมายความว่าเราไม่ “เปื้อนหน้าในการทำดี” (คพ. 64:33) เวลธา แฮทซ์รัฐสีกถึงความสำคัญเป็นพิเศษโดยไม่ต้องสงสัยเมื่อเธอรับบัพติศมาในแม่น้ำที่เป็นน้ำแข็ง ไอแซค แนช คิดว่าสำคัญมากที่ต้องโยนยาเส้นลงพื้น และเช่นเดียวกับเรดดิค ออลเรด เขาเพียงแต่ทำสิ่งที่พระเจ้าตรัสว่าเขาควรทำ

สิ่งสำคัญเกิดจากสิ่งเล็กน้อยและเรียบง่ายทั้งหมดนี้! ฉะนั้น ขอให้เราจำไว้ว่าไม่มีสิ่งเล็กน้อยในความพยายามอันยิ่งใหญ่ ขณะที่เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ทำตามศาสตร์พยากรณ์ เลือกศรัทธาก่อนความสงสัย และทำสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ทำให้ ศรัทธาเติบโตและก่อให้เกิดความหวังยึดเหนี่ยวจิตวิญญาณ เราแต่ละคนย่อมจะเป็นผู้บุกเบิกที่กำลังเตรียมทางให้ผู้อื่นเดิน ตาม ■

จากคำปราศรัย “Pioneers—Anchors for the Future,” กล่าวในงาน Salt Lake City at the Sons of Utah Pioneers Sunrise Service วันที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ. 2013.

อ้างอิง

1. ดู *Wandering Home: Stories and Memories of the Hatch Family* (1988), 3.
2. ดู *Wandering Home*, 3.
3. ไอแซค บาร์เลตต์ แนช, *The Life-Story of Isaac B. Nash* [nd], 2.
4. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “The Faith of the Pioneers,” *Ensign*, July 1984, 5.
5. ดู *Lectures on Faith* (1985); อีธาโร 11:4–40; เจคอบ 4:6; อีเธอร์ 12:7–22.
6. ดู *Lectures on Faith*, (1985), 69 คำ.
7. ดู มือพระคัมภีร์, “ศรัทธา”; ดู แอลมา 57:19–27; 58:10–13; มอรมอน 9:8–21; โมโรไน 7:33–37; หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:17.
8. ดู แอนดรูว์ ดี. โอลเซ็น, *The Price We Paid: The Extraordinary Story of the Willie and Martin Handcart Pioneers* (2006), 470.
9. ดู โอลเซ็น, *The Price We Paid*, 473–74.
10. ใน โอลเซ็น, *The Price We Paid*, 160.
11. วอลเลซ สตีเฟนเนอร์, *The Gathering of Zion: The Story of the Mormon Trail* (1964), 11.
12. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ศรัทธาและความทรหดของผู้บุกเบิกสมัยนั้นและสมัยนี้,” *เลือกไฮมา*, ก.ค. 2013, 20, 21.

การออกมาของ

พระคัมภีร์ มอรมอน

เอกเซนโจเซฟ สมิธ ท่านไม่จำเป็นต้องมีชีวิตดีพร้อมจึงจะเป็นเครื่องมืออันทรงพลัง
ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

โดย แมทธิว เอส. ฮอลแลนด์

นี่เป็นบทความภาคที่สองในชุดบทความสองภาคเกี่ยวกับศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท บทความภาคแรก “เส้นทางไปพอลไมรา” มีอยู่ใน เลียโฮนา ฉบับเดือนมิถุนายน 2015

ทเส้นทางไปพอลไมราของโจเซฟ สมิทเต็มไปด้วยการทดลอง ความเศร้าโศก และการทดสอบเหมือนกันไม่มีผิดกับตอนที่ท่านพยายามนำพระคัมภีร์มอรมอนออกมา—ช่วงเวลาที่ ณ จุดหนึ่งได้นำท่านไปยังหุบเขาลึกที่สุดของความสิ้นหวัง

ในคืนวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1823 โจเซฟนอนไม่หลับ สามปีแล้วนับตั้งแต่คืนอันยิ่งใหญ่ ที่ท่านเห็นพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏตรงหน้าเพื่อตอบคำวิงวอนจากใจท่านขอให้รู้ว่าศาสนจักรใดถูกต้อง นับตั้งแต่วันนั้น ท่าน “มักถล่ำไปในความผิดพลาดโง่เขลามากมาย, และแสดงความอ่อนแอของวัยเยาว์, และจุดอ่อนของธรรมชาติมนุษย์” (โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:28)

โจเซฟวัย 17 ปีทราบดีว่าท่านมีข้อบกพร่องเหล่านี้ ท่านจึงวิงวอนขอ “การอภัยบาปและความเขลาทั้งปวง [ของท่าน]” (โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:29) เพื่อตอบคำวิงวอน เทพองค์หนึ่งมาปรากฏข้างเตียง โจเซฟแล้วว่า “และท่านกล่าวว่าพระเจ้าทรงให้อภัยบาปของข้าพเจ้าแล้ว”¹

เทพที่เรียกตนเองว่าโมโรไนบอกโจเซฟว่า หนังสือเล่มหนึ่ง “เขียนบนแผ่นจารึกทองคำ” และมี “ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณอันเป็นนิจ” อยู่ในนั้น ถูกฝังไว้ในเนินเขาใกล้บ้านท่านในเมืองพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก กับหนังสือเล่มนั้น “มีศิลาสองก้อนในคันไถเงิน—และก้อนศิลาเหล่านี้, ซึ่งผูกติดกับแผ่นทับทรวง, เป็นสิ่งที่เรียกว่าอูริมและทุมิมิม” ซึ่ง “พระเจ้าเป็นผู้เตรียมไว้เพื่อจุดประสงค์ของการแปลหนังสือเล่มนี้” (โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:34, 35)

คืนนั้นโมโรไนมาเยือนชายหนุ่มที่ประหลาดใจมากขึ้นเรื่อยๆ อีกสองครั้งโดยทวนคำพูดทั้งหมดที่กล่าวไว้ก่อนหน้านั้นอย่างละเอียด แต่แต่ละครั้งท่านเสริมคำดักเตือน “โดยบอกว่า” โจเซฟกล่าว “ซาตานจะพยายามล่อลวงข้าพเจ้า (เนื่องจากสภาพความยากจนของครอบครัวบิดาข้าพเจ้า), ให้เอาแผ่นจารึกไปเพื่อประสงค์จะสร้างความร่ำรวย. เรื่องนี้ท่านห้ามข้าพเจ้า, โดยกล่าวว่า ข้าพเจ้าต้องไม่มีเป้าหมายอื่นในความนึกคิดในการได้แผ่นจารึกมา นอกจากเพื่อสรรเสริญพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และต้องไม่ตกอยู่ในอิทธิพลของแรงงูใจอื่นใดนอกจากการสร้างอาณาจักรของพระองค์; มิฉะนั้นข้าพเจ้าจะรับมันมาไม่ได้” (โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:46)

วันรุ่งขึ้น โจเซฟหมดเรี่ยวแรงจากประสบการณ์เมื่อคืน บิดาท่านจึงอนุญาตให้ท่านเลิกงานในไร่ และขณะโจเซฟมุ่งหน้ากลับบ้านเพื่อไปพักผ่อน โมโรโนมาเยือนท่านครั้งที่สี่ เทพแนะนำให้โจเซฟกลับไปหาบิดาและเล่าเรื่องนิมิตให้ฟัง โจเซฟทำตาม ต่อจากนั้นท่านบ่ายหน้าไปเนินเขาใกล้บ้าน (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:49-50)

เมื่อมาถึงเนินเขา โจเซฟงัดหีบศิลาที่ฝังไว้ซึ่งมีแผ่นจารึกวางอยู่ในนั้นและเอื้อมมือไปหยิบ ขณะจะหยิบ มีพลังที่รุนแรงผลักดันท่านถอยหลังและทำให้ท่านหมดแรง เมื่อท่านร้องถามว่าเหตุใดจึงเอาแผ่นจารึกไปไม่ได้ โมโรโนบอกท่านว่า “เพราะท่านไม่ได้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า”²

ทั้งที่เทพเตือนชัดเจน แต่โจเซฟก็ยังคิดว่าแผ่นจารึกอาจแก้ไขความทุกข์ร้อนเรื่องเงินของครอบครัวท่านได้ ด้วยเหตุนี้โมโรโนจึงกำหนดช่วงเวลาทดสอบสี่ปีเพื่อให้ท่านเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ เพื่อเตรียมใจและความคิดของท่านให้พร้อมรับการเรียกที่เรียกร้องความบริสุทธิ์ของจุดประสงค์สำหรับงานศักดิ์สิทธิ์เช่นนั้น

ขณะโจเซฟบ่ายหน้ากลับบ้านไปพักผ่อน โมโรโนมาเยือนท่านครั้งที่สี่

อุปสรรคในการแปล

สี่ปีต่อมาโจเซฟพร้อมในที่สุด อย่างไรก็ตามอุปสรรคในการแปลแผ่นจารึกก็มากนัก โจเซฟเพิ่งแต่งงานไม่นานท่านจึงต้องทำงานหาเลี้ยงชีพตนเองกับเอ็มมาตลอดจนเครือญาติที่ยังต้องพึ่งพาความช่วยเหลือของท่านอย่างมาก แต่ที่หนักใจกว่านั้นคือโจเซฟต้องพบเจอการต่อต้านทั่วชุมชนและความโลภโมโหสิ้นที่อาจเปิดโปงเกี่ยวกับแผ่นจารึกหรือทำให้สูญหาย

เมื่อกลุ่มคนร้ายพลโมราเรียกร้องให้โจเซฟเอาแผ่นจารึกให้พวกเขาดู หากไม่แล้วจะถูกทาน้ำมันดินและทาบด้วยขนนก ท่านรู้ว่าท่านต้องไปจากที่นั่น⁴ ด้วยเหตุนี้ ปลายปี 1827 โจเซฟจึงวางแผ่นจารึกไว้ในถังถั่ว เก็บข้าวของบางอย่าง ยืมเงิน 50 ดอลลาร์จากมาร์ติน แฮร์ริสเพื่อนของท่านและผู้เชื่อรุ่นแรก และพากรรยาที่กำลังตั้งครบกี้เดินทางลงใต้กว่า 100 ไมล์ (161 กิโลเมตร) ไปอยู่กับบิดามารดาของเอ็มมาที่เมืองฮาร์โมนีย์ รัฐเพนซิลเวเนีย ท่านหวังว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้จะแบ่งเบาภาระประจำวันของท่านและพ้นจากเหตุการณ์ที่กำลังเดือดพล่านอันเนื่องจากความละโมภและความเกลียดชังที่ครอบงำพลโมรา

สถานการณ์ดีขึ้นในฤดูหนาวปีนั้น ดีพอให้โจเซฟสามารถแปลอักษรพระคัมภีร์มอรมอนได้บ้าง ในเดือนเมษายน มาร์ติน แฮร์ริสย้ายมาฮาร์โมนีย์เพื่อช่วยเป็นผู้จดคำแปลของโจเซฟ และงานแปลเริ่มต้นอย่างจริงจัง ราวกลางเดือนมิถุนายน—เกือบห้าปีนับตั้งแต่วันสำคัญถึงวันนั้นที่โจเซฟได้รับคำสั่งครั้งแรกให้ไปเอาแผ่นจารึกที่เนินเขาคาโมราห์—พวกท่านมีผลงานต้นฉบับงานแปล 116 หน้า⁵

ณ จุดนี้มาร์ตินอ้อนวอนโจเซฟขออนุญาตนำต้นฉบับไปพลอโมราให้ลูซีกรรยาของเขาดู ซึ่งเป็นที่เข้าใจได้ว่าเธอต้องการเห็นหลักฐานบางอย่างยืนยันสิ่งที่กำลังตั้งเวลาและทรัพย์สินสมบัติของสามีไปมากขนาดนั้น ทว่า หลังจากทูลถามพระเจ้า พระองค์รับสั่งสองครั้งไม่ให้มาร์ตินนำต้นฉบับไป⁶

ด้วยความที่ต้องการคลายความสงสัยและลดความกดดันจากกรรยา มาร์ตินจึงรบเร้าโจเซฟอีกครั้ง โจเซฟทูลถามพระเจ้าครั้งที่สามด้วยความรวดเร็วราวใจ พระเจ้าทรงตอบโดยบอกโจเซฟว่าให้มาร์ตินนำต้นฉบับไปได้ถ้าเขาจะให้ดูเพียงห้าคนที่ทรงกำหนดแล้วนำมาคืนทันที โจเซฟให้ต้นฉบับอย่างไม่สุ่มสี่สุ่มห้า แต่ให้หลังจากมาร์ตินเซ็นสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรว่าจะทำตามที่พระเจ้าทรงบัญชาเท่านั้น⁷

มาร์ติน แฮร์ริสหยุด
ตรงประตูบ้านครอบครัว
สมิธ ขึ้นไปบนรั้ว ดึงหมวก
ลงมาปิดตา และนั่งตรงนั้น

การกระทำครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ต่อเนื่องที่ทำให้โจเซฟหดหู่อย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ไม่นานหลังจากมาร์ตินไปแล้ว เอ็มมาก็ให้กำเนิดทารกเพศชาย เธอกับโจเซฟตั้งชื่อลูกคนแรกว่าอัลวินเพื่อเป็นการยกย่องพี่ชายที่รักของโจเซฟผู้ล่วงลับไปเมื่อห้าปีก่อน แทนที่จะเติมช่องว่างในใจ กลับทำให้ช่องว่างนั้นขยายใหญ่ขึ้นเมื่ออัลวินเสียชีวิตในวันที่เขาเกิด คือ 15 มิถุนายน 1828

ประหนึ่งยังแบกรับไม่มากพอ ระหว่างความเหนื่อยอ่อนของการคลอดที่ยาวนานกับความหดหู่สิ้นหวังของการสูญเสียบุตร เอ็มมาเองก็เจียนตายเช่นกัน เป็นเวลาสองสัปดาห์ที่โจเซฟกังวล

เรื่องเอ็มมา พยาบาลเธอให้กลับมามีสุขภาพดีดังเดิมขณะที่ท่านเองยังเศร้าใจกับการเสียชีวิตของเด็กน้อยอัลวิน ในที่สุดเมื่อสภาพร่างกายของเอ็มมาสอดคล้องแล้ว โจเซฟจึงนึกถึงมาร์ตินและต้นฉบับ^๑

เอ็มมา รู้สึกได้ว่าโจเซฟวิตกเรื่องนี้ เธอจึงกระตุ้นท่านให้กลับไปพอลไมราเพื่อตรวจสอบเรื่องมาร์ตินกับต้นฉบับ ท่านโดยสารรถม้าขึ้นเหนือด้วยสีหน้าเศร้าหมองอย่างเห็นได้ชัด โจเซฟกินไม่ได้ นอนไม่หลับระหว่างการเดินทางแต่ก็มาถึงบ้านของบิดามารดาจนได้—ต้องเดินฝ่าความมืดช่วงกลางคืน 20 ไมล์ (32 กิโลเมตร)

ตรงจุดที่ลงจากรถม้า—ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนร่วมทาง (“คนแปลกหน้า”) ที่เป็นห่วงและสงสารท่าน^๑

หลังจากโจเซฟมาถึงและบำรุงร่างกายเล็กน้อยแล้ว ท่านก็เรียกมาร์ตินมา เขาต้องร่วมรับประทานอาหารเข้ากับครอบครัว สมิธแต่ไม่ปรากฏตัวจนกระทั่งเที่ยง เขาเดินช้าๆ มาหยุดตรงประตูบ้าน ขึ้นไปบนรั้ว ดึงหมวกลงมาปิดตา และนั่งตรงนั้น¹⁰

“หายไปหมดแล้ว!”

ในที่สุดมาร์ตินก็เดินเข้ามาในบ้าน เขาเริ่มตักอาหารใส่จานโดยไม่พูดสักคำ แต่ก่อนจะรับประทาน เขาร้องออกมา “โอ้ ผมสูญเสียจิตวิญญาณของผมแล้ว!”¹¹

ด้วยเหตุนี้ โจเซฟจึงลุกขึ้นและโพล่งออกมาว่า “มาร์ติน คุณทำต้นฉบับหายหรือ คุณผิดคำปฏิญาณคุณนำการกล่าวโทษลงมาบนศีรษะคุณและตัวคุณเองอย่างนั้นหรือ”

มาร์ตินตอบอย่างเศร้าหมองว่า “ครับ มันหายไปหมดแล้ว และผมไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ไหน”¹² (มาร์ตินเอาต้นฉบับให้คนอื่นดูนอกจากห้าคนนั้น “และโดยอุบาย” โจเซฟเล่าในเวลาต่อมา “จึงมีคนเอาไปจากเขา”¹³)

โจเซฟร้องไห้คร่ำครวญออกมาว่า “หายไปหมดแล้ว! หายไปหมดแล้ว! จะทำยังไงดี ผมทำบาปแล้ว—ผมเองที่ยั่วโทษพระผู้เป็นเจ้า” ด้วยเหตุนี้ “เสียงสะอึกสะอื้น เสียงคร่ำครวญ และเสียงร่ำไห้ด้วยความโศกเศร้าอย่างที่สุดจึงระงมไปทั่วบ้าน” ขณะโจเซฟแสดงความระทมทุกข์ที่สุดในเรื่องดังกล่าว¹⁴

งานแปลหยุดไปช่วงหนึ่ง แผ่นจารึกและเครื่องแปลถูกนำไปจากโจเซฟจนถึงวันที่ 22 กันยายน—วันอันแสนเจ็บปวดที่เตือนให้นึกถึงช่วงทดสอบก่อนหน้านี้อัน ท่านทนทุกข์กับคำตำหนิรุนแรงจากพระเจ้าเช่นกัน

“และดูเถิด, เจ้าล่วงละเมิดพระบัญชาและกฎของพระผู้เป็นเจ้าบ่อยเพียงไร, และดำเนินตามการชักนำของมนุษย์.

“เพราะ, ดูเถิด, เจ้าไม่เคารพกลัวมนุษย์ยิ่งกว่าพระผู้เป็นเจ้า. ถึงแม้มนุษย์จะถือว่าคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าไร้ค่า, และดูหมิ่นพระวจนะของพระองค์—

“แต่เจ้าน่าจะเชื่อสัตย์; และพระองค์ก็จะทรงยื่นพระพาหุของพระองค์มาค้ำจุนเจ้าให้ต้านทานลูกดอกไฟทั้งปวงของปฏิปักษ์; และพระองค์ก็จะประทับอยู่กับเจ้าในความทุกข์ร้อนทุกครั้ง” (คพ. 3:6–8)

ลองนึกภาพความยากของการได้รับการเปิดเผยเช่นนั้น โจเซฟ เฟิงสตูญเสียชีวิตอายุห้าปี เขาเกือบสูญเสียภรรยา และการตัดสินใจให้ต้นฉบับแก่มาร์ตินเกิดจากความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะช่วยเพื่อนซึ่งกำลังช่วยท่านในงานศักดิ์สิทธิ์ ถึงแม้ว่าโจเซฟจะว่ามุ่งมั่นเพียงใดก็ตาม และถึงแม้ว่าท่านคิดว่าท่านพึ่งมาร์ติน แฮร์ริสมากเพียงใดก็ตาม แต่ท่านขาดสิ่งหนึ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าของ ทรงคาดหวังเต็มทีจากสานุศิษย์ของพระองค์นั่นคือ วางใจในพระพาทูของพระองค์เสมอ ไม่ใช่ในแขนของเนื้อหนัง โจเซฟสมควรได้รับการชื่นชมตลอดไปเพราะท่านเรียนรู้อะไรขึ้นอย่างลึกซึ้งจนท่านไม่เคยทำผิดพลาดอีกเลย ไม่นานหลังจากได้รับ

ระหว่างแปลพระคัมภีร์มอรมอน โจเซฟกับออลิเวอร์เทศนาสั่งสอน ได้รับและบันทึกการเปิดเผย และรับบัพติศมา

แผ่นจารึกและเครื่องแปลอีกครั้ง ท่านเริ่มเร่งอุทิศตนทางศาสนาอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อนนับจากการปฏิบัติศาสนกิจเป็นส่วนพระองค์ของพระเยซูคริสต์ ในฤดูใบไม้ผลิปี 1829 โดยมีออลิเวอร์ คาวเดอริอยู่เคียงข้าง โจเซฟแปลพระคัมภีร์มอรมอน 588 หน้าได้อย่างน่าประหลาดใจ เพราะท่านใช้เวลาแปลเพียง 65 วัน¹⁵ นี่ถือว่าเร็วมากเมื่อเทียบกับความพยายามครั้งก่อนของท่าน จากข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์เช่นกันคือการแปลพระคัมภีร์ไบเบิล

ฉบับคิงเจมส์ให้นักวิชาการที่ฝึกฝนมาอย่างดี 47 คน โดยแปลในภาษาที่พวกเขาารู้อยู่แล้วเป็นเวลาเจ็ดปีจึงเสร็จสมบูรณ์¹⁶

ยิ่งไปกว่านั้น ระหว่างการดำเนินงานที่สำคัญมากครั้งนี้ โจเซฟกับออลิเวอร์ยังได้เทศนาสั่งสอน รับและบันทึกการเปิดเผย มีส่วนร่วมในการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค รับบัพติศมา ปฏิบัติหน้าที่ในบ้าน และย้ายไปเมืองเพเยทท์ รัฐนิวยอร์กเพื่อจัดพิมพ์ต้นฉบับเช่นกัน แต่ปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่ที่สุดของทั้งหมดนี้ไม่ได้อยู่ที่ว่าบรรลุผลสำเร็จในเรื่องนั้นๆ เร็วเพียงใดแต่อยู่ในความซับซ้อนของผลงานที่ออกมาในช่วงเวลาที่เรียกร้องอย่างมากนั้น

หนังสือที่ซับซ้อนและน่าทึ่ง

ตามบทสรุปของนักวิชาการเมื่อไม่นานมานี้ นี่คือผลงานที่โจเซฟทำออกมาอย่างมีประสิทธิภาพในวันทำงานแปล 65 วันนั้น “ไม่เพียงมีช่วงประวัติศาสตร์ [ในพระคัมภีร์มอรมอน] มากกว่าหนึ่งพันปีที่เกี่ยวพันกับคนราวสองร้อยชื่อและสถานที่ราวหนึ่งร้อยแห่งเท่านั้น แต่พระคัมภีร์เล่มนี้ยังนำเสนอทบทวนรายละเอียดหนึ่งเป็นงานของบรรณาธิการ/นักประวัติศาสตร์คนสำคัญสามคน—คือนีไฟ มอรมอน และโมโรไน สามคนนี้อ้างว่าเรื่องราวของพวกเขาพัฒนามาจากบันทึกหลายสิบฉบับที่มีอยู่แล้ว ผลลัพธ์ที่ได้คือส่วนผสมเชิงซ้อนหลากหลายประเภทตั้งแต่การบรรยายแบบตรงไปตรงมา โอวาทและจดหมายที่แทรกเข้ามาจนถึง อรรถาธิบายพระคัมภีร์และกวีนิพนธ์ งานนี้ต้องใช้ความอดทนมากจึงจะทำรายละเอียดทั้งหมดของลำดับวันเดือนปี ภูมิศาสตร์ ลำดับเชื้อสาย และบันทึกข้อมูลออกมาได้ แต่พระคัมภีร์มอรมอนสอดคล้องกันอย่างน่าทึ่งในเรื่องทั้งหมดนี้ ลำดับวันเดือนปีเรียงตามความเป็นจริงโดยไม่ผิดพลาดทั้งที่มีการเล่าย้อนอดีตหลายครั้งและมีบทบรรยายคาบเกี่ยวช่วงสั้นๆ ... ผู้บรรยายรักษาทั้งลำดับและความเชื่อมโยงในครอบครัวได้อย่างถูกต้องในหมู่ผู้จัดเก็บบันทึกชาวนีไฟยี่สิบหกคนและกษัตริย์ชาวเจเร็ดสี่สิบเอ็ดคน (รวมทั้งสายคู่ต่อสู้) ความซับซ้อนเป็นเช่นนั้นจนมีคนสันนิษฐานว่าผู้เขียนใช้แผนภูมิและแผนที่ ทั้งที่ภรรยาของโจเซฟ สมิท ... ปฏิเสธอย่างชัดเจนว่าท่านไม่ได้เขียนบางอย่างไว้ก่อนแปลหรือท่องจำหรือขอความคิดเห็นขณะที่ท่านแปล และเธออ้างว่าจริงๆ แล้วโจเซฟเริ่มบอกให้จดต่อได้เลยโดยไม่ต้องย้อนกลับไปดูต้นฉบับหรืออ่านข้อความล่าสุดให้ท่านฟัง”¹⁷

โจเซฟกับออลิเวอร์มีส่วนร่วมใน
การฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่ง
อาโรนในหุบเขาซัสเซวฮันนา
เมื่อฤดูใบไม้ผลิปี 1829

นอกจากนี้ยังมีโครงสร้างทางวรรณกรรมที่สลับซับซ้อนมาก และความคล้ายกันอย่างน่าทึ่งกับชนบทประเพณีโบราณตลอดจนรูปแบบการสื่อสารอันเกี่ยวเนื่องกับหนังสือและการแปลด้วย¹⁸

แม้จะมีหลักฐานเหล่านี้ แต่ก็ยังมีคนถามว่า ชายคนหนึ่ง—โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ไม่ได้รำเรียนอย่างเป็นทางการ—บรรลุผลสำเร็จเช่นนี้ได้ได้อย่างไร ตามความเห็นของข้าพเจ้า อย่างน้อยโจเซฟ สมิทก็ไม่ได้แต่งพระคัมภีร์มอรมอนขึ้นมาเองเพราะท่านไม่สามารถแต่งเองได้ แต่เหตุผลนี้ไม่ว่าจะหนักแน่นเพียงใด สุดท้ายแล้วก็ไม่ใช่หลักฐานชี้ความถูกต้องของพระคัมภีร์เล่มนี้ และหาได้เป็นรากฐานของประจักษ์พยานข้าพเจ้าไม่ หากแต่เสริมน้ำหนักให้แก่สิ่งที่พระวิญญาณทรงสอนข้าพเจ้าเมื่อไม่นานมานี้ขณะเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ในหอประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ของศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโพรวัว ในเนินเขาเซียวซิจีและหุบเขาของสก็อตแลนด์ ข้าพเจ้าได้รับพยานทางวิญญาณหลายต่อหลายครั้งว่าโจเซฟ สมิทได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า ท่านเป็นเครื่องมือของพระองค์ในยุคสุดท้าย และท่านนำหนังสือเล่มหนึ่งออกมา หนังสือที่มีมานานแล้วก่อนท่านเกิด หนังสือที่เป็นความจริงหาได้เทียบได้—ศิลาหลักอันหาได้เสมอเหมือนของชีวิตที่มีความสุขแบบพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าประกาศเช่นกันว่าชีวิตของโจเซฟ สมิทเป็นประจักษ์พยานอันแรงกล้ายืนยันถึงสิ่งที่เป่าข่าวสารอันสอดคล้องกันของหนังสือเล่มนี้ เมื่อเปิดพระคัมภีร์มอรมอน นี้ไปประกาศว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นี้ไฟ, จะแสดงต่อท่านว่า พระเมตตา อันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีอยู่เหนือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เพราะศรัทธาของพวกเขา” (1 นีไฟ 1:20; เน้นตัวเอน) เมื่อจบพระคัมภีร์มอรมอน โมโรไนอ้อนวอนดังนี้ “ดูเถิด, ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านว่า เมื่อท่านจะอ่านเรื่องเหล่านี้, หากจะเป็นปรีชาญาณในพระผู้เป็นเจ้าที่ท่านจะอ่าน, ให้ท่านจำไว้ว่าพระเจ้า ทรงเมตตา ลูกหลาน

มนุษย์เพียงใด, นับแต่การสร้างอาดัมแม้มถึงมาจนถึงเวลาที่ท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้” (โมโรไน 10:3; เน้นตัวเอน)¹⁹

ตั้งแต่ต้นจนจบ ประจักษ์พยานและประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์มอรมอนแสดงให้เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าเต็มพระทัยทำงาน รักษาและอวยพรคนเหล่านี้ที่—แม้จะมีบาปและข้อบกพร่อง—หันมาหาพระองค์ด้วยความซอกซ้อและศรัทธาแท้จริง

จงวางใจในพระผู้เป็นเจ้า

เจกเซนโจเซฟ สมิท ท่านไม่จำเป็นต้องดำเนินชีวิตอย่างดีพร้อมจึงจะเป็นเครื่องมืออันทรงพลังในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าได้ ความผิดพลาด ความล้มเหลว และความสับสนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและพันธกิจของโจเซฟ และจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตท่านด้วย แต่อย่าสิ้นหวัง อย่าถูกล่อลวงให้คิดว่า “หายไปหมดแล้ว” ไม่ได้หายไปหมดและจะไม่วันหายไปสำหรับคนที่มองไปที่พระผู้เป็นเจ้าแห่งความเมตตาและชีวิต ท่านมีพระองค์ผู้ทรงเป็นที่ซายที่คอยดูแลท่าน พร้อมจะช่วยชีวิตท่าน ทำให้ท่านก้าวหน้าในการรับใช้ด้วยแขนที่แข็งแรงกว่าแขนของท่าน— อันที่จริง แข็งแรงกว่าแขนของมนุษย์ทุกคนรวมกัน แขนเหล่านั้นอยู่ที่นั่นเพื่อประคองและอวยพรท่าน “ในความทุกข์ร้อนทุกครั้ง” (คพ. 3:8) ไม่ว่าท่านจะรู้สึกเหงาหรือท้อแท้เพียงใดก็ตาม เพราะฉะนั้น ขณะที่ท่านรุดหน้าไปในชีวิต จงวางใจแขนเหล่านั้น และ “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรือครั่นคร้าม ... เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6)

โจเซฟค้นพบสิ่งนี้และเปลี่ยนแปลงโลก ท่านทำได้เช่นกัน ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “The Making of the Book of Mormon, Joseph Smith, and You” ที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโพรวัว ยูทาห์ เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014

อ้างอิง

1. ใน *Histories, Volume 1: 1832–1844*, vol. 1 of the Histories series of *The Joseph Smith Papers*, (2012), 14; ดู josephsmithpapers.org ด้วย
2. ใน *Histories, Vol. 1: 1832–44*, 83.
3. ออลิเวอร์ คาวเดอรี, “A Remarkable Vision,” *The Latter-day Saints Millennial Star* 7 (Nov. 1840): 175.
4. ดู มาร์ติน แฮร์ริส, ใน *Tiffany’s Monthly*, June 1859, 170.
5. ดู *Histories, Vol. 1: 1832–44*, 244; ดู Gospel Topics, “Book of Mormon Translation,” lds.org/topics ด้วย
6. ดู *Histories, Vol. 1: 1832–44*, 245.
7. ดู *Histories, Vol. 1: 1832–44*, 245–46.
8. ดู ลูซี แม็ค สมิท, *Biographical Sketches of Joseph Smith the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1853), 118.
9. ดู ลูซี แม็ค สมิท, *Biographical Sketches*, 119–20.
10. ดู ลูซี แม็ค สมิท, *Biographical Sketches*, 120.
11. ใน ลูซี แม็ค สมิท, *Biographical Sketches*, 121.
12. ใน ลูซี แม็ค สมิท, *Biographical Sketches*, 121.
13. ใน *Histories, Vol. 1: 1832–44*, 247.
14. ใน ลูซี แม็ค สมิท, *Biographical Sketches*, 121–22.
15. ดู จอห์น คิมเบิลยู เวลช์, “How Long Did It Take Joseph Smith to Translate the Book of Mormon?” *Ensign*, มี.ค. 1988, 47.
16. ดู “King James I of England,” kingjamesbibleonline.org/King-James.php.
17. แกรนท์ ฮาร์ดี, *Understanding the Book of Mormon: A Reader’s Guide* (2010), 6–7.
18. ดู เทอร์วิล แอล. กิฟเวนส์, *By the Hand of Mormon: The American Scripture that Launched a New World Religion* (2002), 156.
19. ดู แกรนท์ ฮาร์ดี, *Understanding the Book of Mormon*, 8.

๔ เก็บเกี่ยว

รางวัลของ ความชอบธรรม

โดย เอ็ลเดอร์
แควนทิน แอล. คูค
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

พระองค์มิได้ทรงหวังสิ่งใดอันใดไว้จากผู้ที่
ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง

โลกอยู่ในความโกลาหลจริงๆ (ดู คพ. 45:26) ปัญหาทำลายมากมายของเราเป็นเรื่อง
ฝ่ายวิญญาณ เป็นประเด็นทางสังคมที่เราในฐานะบุคคลไม่สามารถแก้ไขได้ กระนั้น
ก็ตาม มีรางวัลที่แท้จริงซึ่งเราแต่ละคน *สามารถ* ได้รับแม้ในเวลาที่คนทั่วโลกปฏิเสธ
ความชอบธรรม

แนวคิดเรื่อง “รางวัลของความชอบธรรม” เป็นแนวคิดที่ถูกโจมตีในโลกทุกวันนี้ การ
โน้มน้าวผู้คนให้เลือกความชอบธรรมเป็นการทำลายที่ล้ำสมัย “มนุษย์ปฤทษนเป็นศัตรูต่อ
พระเจ้าเป็นเจ้า” (โมไซยาห์ 3:19) มี “การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” เสมอ (2 นิไฟ 2:11)

ความแตกต่างในทุกวันนี้คือ คนช่างสงสัยใน “อาคารใหญ่และกว้าง” (1 นิไฟ 8:31)
เสียงดังกว่า นิยมความขัดแย้งมากกว่า และยอมรับฟังน้อยกว่าช่วงเวลาใดๆ ในชีวิต
ข้าพเจ้า พวกเขาแสดงศรัทธาน้อยลงในหลายประเด็นเมื่อพวกเขาสนใจจะอยู่ฝ่ายเดียวกับ
กับประวัติศาสตร์มากกว่าจะอยู่ฝ่ายเดียวกับพระเจ้า มีเวลาที่คนส่วนใหญ่เข้าใจว่า
พวกเขาจะถูกตัดสินตามพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า ไม่ใช่ตามทัศนคติที่แพร่หลาย
หรือปรัชญาการปกครองสมัยนั้น บางคนกังวลว่าจะถูกคนอื่นหัวเราะเยาะมากกว่าจะถูก
พระเจ้าเป็นเจ้าพิพากษา

สงครามระหว่างความดีกับความชั่วไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่ทุกวันนี้มีคนมากขึ้นสรุปอย่าง
ผิดๆ ว่าไม่มีมาตรฐานที่ชอบธรรมทางศีลธรรมให้ทุกคนถือปฏิบัติ

กระนั้นก็ตาม ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่เคยมีสมาชิกที่
ซื่อสัตย์มากเท่านี้มาก่อน สมาชิกของศาสนจักร พร้อมด้วยผู้อื่นที่มีค่านิยมทางศีลธรรม
คล้ายกัน เป็นเสมือนเกาะแห่งศรัทธาในทะเลแห่งความสงสัยและความไม่เชื่อ เราทำตาม
ที่ศาสดาพยากรณ์แอลมาประกาศว่า “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย” (แอลมา
41:10) และแผนของพระบิดาสำหรับบุตรีดาของพระองค์คือ “แผนแห่งความสุข”
(แอลมา 42:8, 16)

ถ้าเราไม่ระวัง
โลกจะทำให้เรา
จดจ่อกับสิ่งที่
ดึงเราออกห่าง
จากคำมั่นสัญญา
อันลึกซึ้งทาง
วิญญาณ

ความปรารถนาของข้าพเจ้าคือให้คำแนะนำบางประการที่อาจช่วยให้แต่ละท่านและครอบครัวท่านเข้าใจร่วมกันได้ดีขึ้นและได้รับรางวัลของความชอบธรรม

รางวัลของความเข้มแข็งทางวิญญาณ

“ฉันจะมีมุมมองที่ถูกต้องเกี่ยวกับความกังวลทางโลกได้อย่างไรขณะที่พยายามบรรลุความก้าวหน้าทางวิญญาณ”

เราได้รับอิทธิพลแรงกล้าจากโลกนี้ มุมมองด้านวัตถุในการดำเนินชีวิตวันต่อวันเป็นความท้าทายที่เจาะจง สังคมมักจะมองทุกสิ่งผ่านเลนส์ของรางวัลทางโลก

คำปรารภของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาเน้นปัญหานี้เพื่อเตือนให้เราระวังอันตราย ให้การนำทางแก่เราเพื่อเตรียมและคุ้มครองเราเวลานี้และในอนาคต และให้ข้อคิดสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “พวกเขาไม่ได้แสวงหาพระเจ้าเพื่อสร้างความชอบธรรมของพระองค์, แต่มนุษย์ทุกคนเดินในทางของตนเอง, และตามลักษณะเทพเจ้าของตนเอง, ซึ่งลักษณะนั้นเป็นเหมือนกับลักษณะของโลก, และแก่นสารของมันคือสิ่งที่ป็นรูปเคารพ”

(ดู คพ. 1:16)

ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895-1985) สอนว่า รูปเคารพรวมถึงประกาศนียบัตร ปริญญา ทรัพย์สิน บ้านเรือน เครื่องตกแต่งบ้าน และสิ่งของทางโลกอื่นๆ ท่านกล่าวว่าเมื่อเราใช้สิ่งเหล่านี้ผิดวัตถุประสงค์ในลักษณะ

ที่ทำให้เราไม่มีศรัทธาพระเจ้าน้อยลง ไม่พยายามสถาปนาความชอบธรรมของพระองค์และทำงานแห่งความรอดในหมู่บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ เราก็ได้สร้างรูปเคารพขึ้นแล้ว¹

บางครั้งเลนส์ของโลกทำให้เรามุ่งเน้นประเด็นปัญหาที่ไม่น่าตื่นเต้นเร้าใจเท่ากับการไขว่คว้าแสวงหาความมั่งคั่ง แต่กระนั้นก็นำเราออกห่างจากคำมั่นสัญญาอันลึกซึ้งทางวิญญาณ

หลายปีก่อนข้าพเจ้าทราบข่าวการแสดงที่น่าสนใจซึ่งมีฉากพิเศษหลายฉาก แต่ละฉากอยู่ใต้ผ้าผืนใหญ่ที่อ่านว่า “ถ้าพระคริสต์เสด็จมาคืนนี้ พระองค์จะเสด็จมาหาใคร” ถ้าข้าพเจ้าจำเรื่องราวได้ถูกต้อง เรื่องนั้นมีฉากต่อไปนี้

- หญิงสูงอายุคนหนึ่งนอนป่วยอยู่บนเตียง มีพยาบาลคอยดูแล
- มารดาสาวเบิกบานใจกับลูกน้อยแรกเกิด
- ครอบครัวที่เด็กกำลังร้องไห้เพราะความหิว
- ครอบครัวที่มั่งคั่งร่ำรวย
- ครอบครัวที่น่ารักแต่ยากจน มีลูกหลายคน พวกเขา กำลังร้องเพลงกันอย่างมีความสุข

เราทราบว่ามีพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาอีกครั้ง เราจะไม่รู้วันหรือโมงนั้น เราทราบเช่นกันว่าในฐานะชาวคริสต์ เราดูแลคนยากไร้และคนขัดสน ดูแลหญิงม่ายและเด็กกำพร้า แต่กระนั้นก็ตาม ผืนผ้าคงจะเขียนถูกต้องกว่านี้ถ้าอ่านได้ว่า “ถ้าพระคริสต์เสด็จมาคืนนี้ ใครจะพร้อมต้อนรับพระองค์”

ความคิดที่สองของข้าพเจ้าคือ ฉากเหล่านั้นบอกเราทุกอย่างเกี่ยวกับสภาพทางกายของผู้คนแต่ไม่บอกอะไรเลยเกี่ยวกับสภาพทางวิญญาณของพวกเขาและคำมั่นสัญญาต่อพระคริสต์

จุดเริ่มต้นสำหรับบททวนชีวิตและคำมั่นสัญญาของเราต่อพระผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์คือบัพติศมา ยกเว้นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่และคนอายุน้อยมาก บัพติศมาของเราเกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อน

แอลมาศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่พูดกับเราอย่าง

**โลกมุ่งเน้น
ประเด็น
ปัญหา
เศรษฐกิจ
ชั่วคราว
วันต่อวัน
แต่สิ่งที่เรา
ต้องมุ่งเน้นคือ
เรื่องทางวิญญาณ**

เราต้องทำให้ชีวิตเราจดจ่อและเน้นเรื่องทางวิญญาณมากขึ้น

ไฟเราะเมื่อท่านกล่าวว่า “และบัดนี้ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านประสบกับการเปลี่ยนแปลงในใจแล้ว, และหากท่านรู้สึกอยากร้องเพลงสดุดีความรักที่เظيم, ข้าพเจ้าจะถาม, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้หรือไม่?” (แอลมา 5:26)

แอลมากล่าวต่อจากนั้นด้วยข่าวสารที่ลึกซึ้งของท่านซึ่งเกี่ยวข้องกับยุคสมัยของเรา ท่านถามวิสุทธิชนว่า ถ้าพวกเขาตายพวกเขาจะพร้อมพบพระเจ้าไหม ต่อจากนั้นแอลมาเน้นคุณสมบัติสี่ประการที่เราต้องมีเพื่อจะปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระเจ้า:

หนึ่ง “[เรา] ถ่อมตนเพียงพอแล้วหรือ” ตามหลักแล้ว นี่คือการกลับไปซื้อกำหนดสำหรับบัพติศมา—ถ่อมตน มีใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด

สอง “[เรา] ถอดความจงหองออกแล้วหรือ” แอลมาเตือนเรื่องการเหยียบย่ำพระผู้บริสุทธิ์ไว้ได้เราและการลำพองในความจงหอง—ใจเราหมกมุ่นกับสิ่งไร้ประโยชน์ของโลกและคิดว่าเรามากกว่าคนอื่น

สาม เรา “ถอดความริษยาออก” แล้วหรือ สำหรับคนที่ได้รับพรมากมายแต่ไม่สำนึกคุณเพราะพวกเขาสนใจเฉพาะสิ่งที่คนอื่นมีความริษยาสามารถเป็นภัยร้ายที่สุดได้ “ความริษยารูปแบบชีวิต”² เพิ่มขึ้นเมื่อชื่อเสียงและโชคลาภแทนที่ศรัทธาและครอบครัวอันเป็นความมุ่งมอดปรารถนาหลักของสังคมส่วนใหญ่

สี่ เราล้อเลียนหรือชมเชยพี่น้องของเราหรือไม่ ในโลกทุกวันนี้เราอาจจะเรียกสิ่งนี้ว่าการระราน (ดู แอลมา 5:27-30, 53-54)

มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาของยุคเราได้มากกว่าข่าวสารนี้เกี่ยวกับความอ่อนน้อมถ่อมตน ความจงหอง ความริษยา และการชมเชยหรือไม่ การถกเถียงใหญ่โตเกือบทั่วโลกเป็นเรื่อง

เกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจชั่วครววันต่อวัน กระนั้นก็ยังมีการอภิปรายเล็กน้อยเกี่ยวกับการหวนคืนสู่หลักธรรมเหมือนพระคริสต์ที่มุ่งเน้นการเตรียมพบพระเจ้าเป็นเจ้าและสภาพของวิญญาณเรา เราต้องทำให้ชีวิตเราจดจ่อและเน้นเรื่องทางวิญญาณมากขึ้น

รางวัลของครอบครัวที่ชอบธรรม

“เราควรจะต้องใคร่ครวญเราในย่านที่มีสมาชิกศาสนจักรอยู่บ้าง เราถูกรายล้อมไปด้วยความชั่วร้าย ความขัดแย้ง และการต่อต้านความชอบธรรมอย่างมากมายหรือไม่”

ข้าพเจ้ากับแมรีภรรยาที่มีข้อกังวลเหล่านี้ขณะเริ่มเลี้ยงดูลูกๆ ในเขตอ่าวแซนแฟรนซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาในช่วงปลายทศวรรษ 1960 ประชากรวิสุทธิชนยุคสุดท้ายค่อนข้างน้อย แม้คนส่วนใหญ่จะดีมาก แต่เขตอ่าวกลายเป็นแม่เหล็กดึงดูดการใช้ยาเสพติด การทำบาปทุกรูปแบบ และการลำสอนทางเพศ

การเปลี่ยนแปลงในสังคมสำคัญมากพอที่ประธานสเตรคจะถามผู้นำของศาสนจักรว่าเขาควรส่งเสริมสมาชิกศาสนจักรให้อยู่ในเขตอ่าวหรือไม่ เอ็ดเดอร์ฮาโรลด์ บี. ลี (1899-1973) สมัยนั้นเป็นสมาชิกอาวุโสของโครัมอัครสาวกสิบสอง ได้รับมอบหมายให้พูดถึงปัญหานี้ ท่านอธิบายว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงตั้งใจให้สร้างพระวิหารในพื้นที่ของเราเพียงเพื่อให้สมาชิกออกไปอยู่ที่อื่น คำแนะนำที่ท่านให้เราเรียบง่ายแต่ลึกซึ้ง:

1. สร้างไซอันในใจและในบ้านของเรา
2. เป็นแสงสว่างท่ามกลางผู้คนที่เราอยู่
3. จดจ่อกับศาสนพิธีของพระวิหารและหลักธรรมที่สอนในนั้น เราชื่นชมคำแนะนำของเอ็ดเดอร์ลีและพยายามทำตามในครอบครัวเรา

การสร้างไขอันในใจเราและในบ้านของเรา เราจำเป็นต้องเน้นการถือปฏิบัติศาสนาในบ้านโดยสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์กับครอบครัวทุกวันและจัดสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ในบริบทนี้เราสามารถสอนและอบรมลูกๆ ของเราได้ เราทำเช่นนี้ด้วยความรักและความอ่อนโยน หลีกเลี้ยงการวิพากษ์วิจารณ์ลูกๆ และคู่ครองอย่างไม่เหมาะสม

ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด และแม้เราทำทุกอย่างถูกต้อง ลูกบางคนอาจทำการเลือกที่ไม่ฉลาดซึ่งนำไปสู่เส้นทางต้องห้าม ด้วยเหตุนี้จึงสำคัญที่ต้องช่วยให้เยาวชนของเราตัดสินใจล่วงหน้าว่าพวกเขาจะพูดหรือทำอะไรเมื่อคนอื่นเสนอความประพฤติที่ไม่เหมาะสมหรือผิดศีลธรรม

ลูกๆ ของเราไปโรงเรียนที่มีเด็กแอลดีเอสเพียงสองสามคน เมื่อเริ่มปีการศึกษาและก่อนร่วมกิจกรรมโรงเรียน เราสนทนากันที่การสังสรรค์ในครอบครัวเกี่ยวกับวิถีตอบสนองอย่างเหมาะสมถ้าพวกเขาพบตนเองอยู่ในสถานการณ์อันตราย เราถามพวกเขาว่าพวกเขาจะพูดกับเพื่อนว่าอย่างไรถ้าเพื่อนบอกพวกเขาว่า “อย่าไปไหนบ่อยเลย ใครๆ เขาก็ทำกัน” “พ่อแม่เธอไม่รู้หรอก”

เราสามารถเลี้ยงดู
ลูกๆ ที่ชอบธรรม
ได้แทบทุกภูมิภาค
ของโลกถ้าพวกเขา
มีฐานมั่นคงใน
พระเยซูคริสต์
และพระกิตติคุณ
ของพระองค์

หรือ “แค่ครั้งเดียวไม่ใช่เรื่องใหญ่”

เราพูดคุยกันเกี่ยวกับภาระรับผิดชอบต่อพระเจ้า เราชี้ให้เห็นว่าเราทำตามแบบอย่างของพระคริสต์เมื่อเราแต่งกายสุภาพ ใช้ภาษาที่สะอาดเหมาะสม และหลีกเลี่ยงสื่อลามก ซึ่งเวลานี้ต้องสอนเด็กปฐมวัยด้วยเพื่อให้พวกเขามีชีวิตที่บริสุทธิ์ เราพูดคุยกันเกี่ยวกับโยเซฟในอียิปต์ผู้หลบหนีเมื่อเผชิญกับการเอาใจใส่ที่ไม่เหมาะสมจากภรรยาของโปทิฟาร์ (ดู ปฐมกาล 39:7-12)

ลูกๆ แต่ละคนของเรามีอย่างน้อยหนึ่งประสบการณ์ซึ่งจำเป็นต้องเตรียมรับ แต่ส่วนใหญ่เพื่อนๆ ปกป้องพวกเขาเพราะรู้มาตรฐานและความเชื่อของพวกเขา

เมื่อแคธรินลูกสาวของเราโทรหาคุณแม่หลังจากไปเรียนมหาวิทยาลัย แมรี่จะเล่าเรื่องที่ชอบเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้ฟัง แมรี่ใช้แบบอย่างและพระอุปนิสัยของพระองค์ช่วยแก้ปัญหาที่แคธรินโทรมาปรึกษาเสมอ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราสามารถเลี้ยงดูลูกๆ ที่ชอบธรรมได้แทบทุกภูมิภาคของโลกถ้าพวกเขามีฐานมั่นคงในพระเยซูคริสต์และ

พระกิตติคุณของพระองค์ นี้ไฟพุดถึงการสอนครอบครัว และผู้คนของเขาดังนี้ “เราพุดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา” (2 โนไฟ 25:26)

ถ้าเราทำเช่นนี้ เมื่อลูกๆ ทำการเลือกที่ไม่ฉลาด พวกเขาจะรู้ว่าไม่ได้หลงไปจนกัไม่กลับและพวกเขาสามารถหาทางกลับบ้านได้ ข้าพเจ้าต้องการรับรองกับท่านว่าท่านและครอบครัวท่านจะได้รับพรเมื่อท่านพยายามทำให้สมาชิกครอบครัวแต่ละคนเข้มแข็งผ่านศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

ถ้าเราทำตามคำแนะนำของเอลเดอร์ลีให้เป็นแสงสว่างท่ามกลางคนที่เราอยู่ด้วย เราจะไม่อำพรางตัวตนของเราว่าเราเป็นใคร ความประพฤติของเราควรสะท้อนค่านิยมและความเชื่อของเรา หากเห็นเหมาะสม เราควรแสดงออกในที่สาธารณะ

การดำเนินชีวิตให้คู่ควรต่อการถือใบรับรองพระวิหาร การรับศาสนพิธีพระวิหาร และการซื้อตรงต่อพันธสัญญา จะทำให้เรามีความสนใจและวิสัยทัศน์ที่จะอยู่บนเส้นทางพันธสัญญา เมื่อเยาวชนของเราดำเนินชีวิตคู่ควรแก่การรับบัพติศมาแทนคนตาย ชีวิตพวกเขาจะอยู่ในระเบียบ

เราต้องทุ่มเทพลังงานไปกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวเราโดยการพุดคุย ชื่นชมยินดี สั่งสอน และพยากรณ์ถึงพระคริสต์ ทั้งนี้เพื่อเราจะได้รับรางวัลของครอบครัวที่ซบธรรมและกลายเป็นครอบครัวนิรันดร์

สำหรับคนโสดที่ดำเนินชีวิตอย่างซบธรรม หลักคำสอนของเราแน่นอน นั่นคือ “สมาชิกที่ซื่อสัตย์ผู้ซึ่งสภากาการณ์ไม่เอื้ออำนวยให้ได้รับพรของการแต่งงานนิรันดร์และการเป็นบิดามารดาในชีวิตนี้จะได้รับพรที่สัญญาไว้ทั้งหมดในนิรันดร์หากพวกเขารักษาพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระเจ้าเป็นเจ้า”³

รางวัลของความสุข

“ฉันควรจัดเตรียมอะไรให้ลูกๆ เพื่อจะช่วยให้พวกเขามี

ความรักเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสุขในโลกนี้

ความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิต”

ลูซิเฟอร์ได้สร้างความสุขจอมปลอมหรือภาพลวงตาของความสุขที่ไม่สอดคล้องกับความซบธรรมและจะนำเราไปผิดทางถ้าเราไม่ระวัง ปัญหามากมายของเราทุกวันนี้เกิดขึ้นเพราะโลกเราเดินตามนิยามที่ไม่ถูกต้องของความสุข เราดูจากพระคัมภีร์มอรมอนว่าปัญหานี้มีอยู่ในคนทุกรุ่น เรารู้จักพรที่มาจากการดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติเช่นกัน

กษัตริย์เบ็นจามินกล่าวว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านพิจารณาถึงสภาพอันเป็นพรและเป็นสุขของคนทีรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า. เพราะเหตุนี้, พวกเขาได้รับพรในทุกสิ่ง, ทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ; และหากพวกเขายื่นหยัดอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้วพวกเขาจะได้รับเข้าสู่สวรรค์, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะพำนักอยู่กับพระเจ้าในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ. โอัจจงจำ, จงจำไว้ว่าเรื่องเหล่านี้จริง; เพราะพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้ารับสั่งไว้” (โมไซยาห์ 2:41)

ตลอดหลายปีมานี้ข้าพเจ้าติดตามโครงการวิจัยที่เริ่มไว้ในทศวรรษ 1930 ตอนแรกงานวิจัยศึกษาชีวิตผู้ชาย 268 คนที่มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งหนึ่งเป็นช่วงๆ ตลอดชีวิตพวกเขา ต่อมา ผู้หญิงกลายเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย งานวิจัยครอบคลุมประมาณ 70 ปี เป้าหมายเดิมของงานวิจัยคือสืบให้ได้มากที่สุดเกี่ยวกับความสำเร็จและความสุข

งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนเข้ามหาวิทยาลัยและเกรดเฉลี่ยไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จหรือความสุขในชีวิตภายนอก แต่ด้านหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กันมากคือความสุขในครอบครัววัยเด็ก ผู้ใหญ่ที่มีความสุขและประสบความสำเร็จมักจะรายงานว่าคุณแม่ของพวกเขาแสดงความรักความเอื้ออาทรด้วยวาจาและไม่ใช้การลงโทษที่รุนแรง ทั้ง

พ่อและแม่แสดงความอาทรห่วงใยกันและมีเวลาให้ลูกๆ ซึ่งทำให้พวกเขาที่มีความสัมพันธ์อันอบอุ่นและแสดงออกทางอารมณ์ด้วย พ่อแม่สร้างสภาพแวดล้อมครอบครัวที่มั่นคงและเชื่อว่าต้องเคารพสิทธิส่วนบุคคลของลูกๆ

หนังสือสรุปงานวิจัยตีพิมพ์ในปี 2012 รายงานว่า “ข้อได้เปรียบทางการเงินและสังคมบ่งบอกความสำเร็จตลอดชีวิตได้น้อยกว่าวัยเด็กที่ให้ความรักและรับความรัก” วัยเด็กที่อบอุ่นมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จมากกว่าสติปัญญา ชนชั้นทางสังคม หรือการกีฬา งานวิจัยพบเช่นกันว่า “สิ่งที่ทำถูกต้องในวัยเด็กบ่งบอกอนาคตได้ดียิ่งกว่าสิ่งที่ทำผิด”⁴

การศึกษาโดยรวมบ่งบอกว่าแม่เมื่อมีความท้าทายสำคัญๆ และทำผิดบางอย่าง แต่เด็กส่วนใหญ่มีความสามารถในการฟื้นฟูสภาพจิตใจ และความไว้วางใจที่สร้างจากความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยความรักกับบิดามารดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับมารดา จะส่งผลให้เกิดความสุขอันยั่งยืนชั่วชีวิต สิ่งที่ไม่น่าแปลกใจแต่เป็นที่น่าสนใจสำหรับข้าพเจ้าคือ งานวิจัยได้ผลตรงตามที่พระคัมภีร์และศาสนจักรสอนเกี่ยวกับครอบครัว ศาสนจักรเน้นการสังสรรค์ในครอบครัว การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การแสดงความรัก ความพร้อมเพรียงของครอบครัว และประเพณีครอบครัว ซึ่งเป็นกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่การ

**ความรุ่งเรืองที่แท้จริงในโลกนี้มาจาก
คุณภาพของการ
จัดทำให้ครอบครัว
เราขณะที่เรายัง
รักและรับใช้
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด**

ศึกษาบ่งบอกว่าจะสร้างผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จและมีความสุข

นีไฟเริมพระคัมภีร์มอรมอนโดยแสดงความสำนึกคุณต่อ “บิดามารดาผู้ประเสริฐ” (1 นีไฟ 1:1) แต่บทเรียนที่แท้จริง คือเราแต่ละคนกำหนดว่าเราจะเป็นพ่อแม่แบบไหน ทั้งนี้เพื่อลูกหลานของเราจะรายงานได้อย่างมีความสุขว่าพวกเขาเกิดจากบิดามารดาผู้ประเสริฐเช่นกัน

สิ่งสำคัญที่สุดที่ท่านทำได้คือพึงแน่ใจว่าลูกๆ และคนที่ท่านเลี้ยงดูรู้ว่าท่านรักพวกเขา ความรักเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสุข

รางวัลของความรุ่งเรืองในแผ่นดิน

“ครอบครัวเราไม่บรรลุความสำเร็จที่สำคัญทางวัตถุ นั่นเพราะเราไม่ชอบธรรมพออย่างนั้นหรือ”

พระคัมภีร์บอกชัดเจนว่าการดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติช่วยให้ความรุ่งเรืองในแผ่นดิน แต่ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่า ความรุ่งเรืองในแผ่นดินไม่ได้วัดจากจำนวนเงินในบัญชีธนาคารของท่าน ความรุ่งเรืองมีความหมายสมบูรณ์กว่านั้นมาก

เมื่อพูดกับฮีลามันบุตรชาย ศาสดาพยากรณ์แอลมา สอนว่า “ตราบเท่าที่ลูกจะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน; และลูกควรรู้ด้วย, ว่าตราบเท่าที่ลูกจะไม่รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าลูกจะถูกตัดขาดจากที่ประทับของพระองค์” (แอลมา 36:30)

ดังนั้นการมีพระวิญญาณในชีวิตเราจึงเป็นส่วนประกอบเบื้องต้นของความรุ่งเรืองในแผ่นดิน

ถ้าเรารักษาพระบัญญัติ เรามีสัญญาจำเพาะเจาะจง (ดู เอเฟซัส 6:1-3) ตัวอย่างเช่น หลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 89 สัญญาว่าโดยการดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งสัญญา เราจะได้รับพรด้านสุขภาพและชุมทรัพย์แห่งความรู้

องค์ประกอบหนึ่งของพระคำแห่งสัญญา การหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอนเราหลายเรื่อง การศึกษาระยะยาวที่ข้าพเจ้ากล่าวข้างต้นพบว่าการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อครอบครัวอเมริกันหนึ่งในสาม เกี่ยวพันกับ

รางวัลสูงสุดของความชอบธรรม
คือ “สันติสุขในโลกนี้ และ
ชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง.”

หนึ่งในสี่ของทั้งหมดที่รับการรักษาตัวในโรงพยาบาลทั่วไป และมีบทบาทสำคัญต่อการเสียชีวิต การหย่าร้าง สุขภาพไม่ดี และความล้มเหลวที่ลดลง

งานศึกษาระยะยาวเกี่ยวกับสมาชิกศาสนจักรที่แท้จริงในแคลิฟอร์เนียพบว่าเมื่อเทียบกับหญิงและชายในสหรัฐ ผู้หญิงของเรามีอายุยืนกว่า 5.6 ปี และผู้ชายของเราอายุยืนกว่า 9.8 ปี คณะแพทย์ที่ทำการศึกษากล่าวว่าเหตุผลอย่างน้อยประการหนึ่งคือการปฏิบัติพระคำแห่งปัญญา การดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งปัญญาช่วยให้เรารุ่งเรืองในแผ่นดิน⁵

ในการสนทนาครั้งหนึ่งกับประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910-2008) บนเครื่องบินระหว่างเดินทางไปอุทิศพระวิหาร ท่านเล่าอย่างมีความสุขว่าศาสนจักรมีทุนสร้างพระวิหารเพิ่มเพราะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายรุ่งเรืองในแผ่นดิน ในฐานะผู้จ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ พวกเขาจัดหาทุนทรัพย์เพื่อสร้างพระวิหาร

ความรุ่งเรืองและความมั่งคั่งไม่จำเป็นต้องมีความหมายเหมือนกัน นิยามพระกิตติคุณที่ดียิ่งกว่านั้นของความรุ่งเรืองในแผ่นดินคือการมีพอกเพียงกับความจำเป็นของเราขณะเดียวกันก็มีพรอันอุดมของพระวิญญูญาณในชีวิตเรา เมื่อเราจัดหาให้ครอบครัวเรา รักและรับใช้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราจะได้รับรางวัลของการมีพระวิญญูญาณและรุ่งเรืองในแผ่นดิน

รางวัลของสันติสุข

รางวัลสูงสุดที่สัญญาไว้ของความชอบธรรมมีอธิบายไว้ชัดเจนในหลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23: “แต่จงเรียนรู้ว่าคนที่ทำงานแห่งความชอบธรรมจะได้รับรางวัลของเขา, แม้สันติสุขในโลกนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง.”

กว่า 35 ปีที่ผ่านมา ประธานคิมบัลล์สอนว่าความเจริญส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นในศาสนจักรเพราะ “สตรีที่ดี... ถูกดึงเข้ามาในศาสนจักรเป็นจำนวนมาก” ท่านประกาศว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นถึงระดับที่สตรีของศาสนจักรสะท้อนความชอบธรรมและความถูกต้องชัดเจนในชีวิตพวกเขาและ... มีคนเห็นว่าแตกต่างชัดเจน—อย่างมีความสุข—จากสตรีของโลก”⁶

สิ่งนี้เกิดขึ้นจริงและจะยังคงเกิดขึ้นในอนาคต

พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นดวงอาทิตย์และไฉ่และจะประทานพระคุณและรัศมีภาพ

พระองค์มิได้ทรงหวังสิ่งดีอันใดไว้จากผู้ที่ไม่ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง (ดู สดุดี 84:11) คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าคือ ขอให้ท่านเก็บเกี่ยวรางวัลของความชอบธรรมขณะติดตามพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์อย่างซื่อสัตย์ ■

จากคำปราศรัยเรื่อง “The Rewards of Righteousness” ที่การประชุมใหญ่ของสตรีบิวยู 2 พฤษภาคม 2014.

อ้างอิง

1. ดู สเป็นเซอร์ คัมเบิล, “The False Gods We Worship,” *Ensign*, June 1976, 2–6.
2. ดู เลน แอนเดอร์สัน, *Deseret News*, “The Instagram Effect: How the Psychology of Envy Drives Consumerism,” Apr. 15, 2014, C7.
3. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.3.3. ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์, ประธานไควรัมอัครสาวกสิบสอง, ยืนยันสิ่งนี้อีกครั้งในคำพูดการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2014, “พยาน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 94–97.
4. จอร์จ อี. เวลเลนท์, *Triumphs of Experience: The Men of the Harvard Grant Study* (2012), 108–9.
5. ดู เจมส์ อี. เอนสตรอม และเลสเตอร์ เปรสโลว์, “Lifestyle and Reduced Mortality among Active California Mormons, 1980–2004,” *Preventive Medicine* 46 (2008), 135.
6. ดู สเป็นเซอร์ คัมเบิล, “The Role of Righteous Women,” *Ensign*, Nov. 1979, 103–4; ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ คัมเบิล, คิมบัลล์ (2006), 238 ด้วย.

ศาสนาและการปกครองเดินคนละทางแต่
ขนานกัน ทั้งสองประสบความสำเร็จมาก
ที่สุดและได้ผลมากที่สุดเมื่อคุ้มครองและ
ส่งเสริมกัน ศาสนาและการปกครองเหมือน
คู่สามีภรรยาที่บางครั้งมีปัญหาขณะอยู่ด้วย
กันแต่พบว่าไม่สามารถอยู่แยกกันได้

โดย เอิลเตอร์
วิลฟอร์ด ดับเบิลยู. แอนเดอร์เซ็น
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ศาสนา & การปกครอง

ศาสนาและการปกครองต่างต้องการอิสระจึงจะพัฒนาได้อย่างเต็มที่ แต่ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าทั้งสองไม่อาจแยกจากกันโดยสิ้นเชิง ทั้งสองเดินคนละทางแต่ขนานกัน ทั้งสองประสบความสำเร็จมากที่สุดและได้ผลมากที่สุดเมื่อคุ้มครองและส่งเสริมกัน การปกครองมีบทบาทจำเป็นยิ่งในการคุ้มครอง อำนวยเสรีภาพทางศาสนาและในการส่งเสริมบทบาทของศาสนจักรต่างๆ ในสังคม

โชคดีที่การปกครองส่วนใหญ่ในโลกทุกวันนี้ยอมรับเสรีภาพทางศาสนาอย่างน้อยก็ระดับหนึ่งและรับรองว่าพลเมืองของตนมีสิทธิมีศรัทธาและปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาตามการวินิจฉัยจากมโนธรรมของตนเอง แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป คนหลายรุ่นเห็นการสูญเสียเสรีภาพมาแล้วซึ่งเกิดขึ้นเมื่อฝ่ายปกครองยึดยึดศาสนาประจำชาติ คนอีกหลายรุ่นประสบความสำเร็จทางศีลธรรมที่เกิดขึ้นเมื่อฝ่ายปกครองห้ามนับถือศาสนาทั้งหมด เราขอพระทัยที่รัฐธรรมนูญส่วนใหญ่ของประเทศในโลกปัจจุบันตั้งความหวังไว้กับสังคมที่ควรจะคุ้มครองและป้องกันไม่ให้เกิดการข่มเหงความเชื่อและการถือปฏิบัติศาสนา แม้จะแยกจากการปกครองก็ตาม¹

การปกครองที่ได้รับการดูแลจากสวรรค์ดังบรรยายไว้ในพระคัมภีร์มีอารมณ์อนให้เสรีภาพผู้คนปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาของตน

“บัดนี้หากมนุษย์ปรารถนาจะรับใช้พระเจ้า ก็เป็นสิทธิ์ของเขา; หรือที่จริงแล้ว, หากเขาเชื่อในพระเจ้าก็เป็นสิทธิ์ของเขาที่จะรับใช้พระองค์; แต่หากเขาไม่เชื่อในพระองค์ก็ไม่มีกฎที่จะลงโทษเขา....

“เพราะมีกฎอยู่ว่ามนุษย์จะถูกพิพากษาตามโทษานุโทษของเขา. กระนั้นก็ตาม, ไม่มีกฎห้ามความเชื่อของมนุษย์” (แอลมา 30:9, 11)

ในฐานะผู้เลื่อมใสศาสนา เราควรขอบพระทัยสำหรับความคุ้มครองจากฝ่ายปกครองที่ยอมให้เราได้อบรมและปฏิบัติความเชื่อทางศาสนาตามที่เราปรารถนา

บทบาทจำเป็นของศาสนา

อาจมีบางคนเห็นไม่ชัดว่าศาสนาและศีลธรรมมีบทบาทจำเป็นในการธำรงและส่งเสริมการปกครองที่ดีและมีประสิทธิภาพ วิธีแก้ไขปัญหาร้ายแรงมากมายที่เรากำลังเผชิญในโลกทุกวันนี้มีเพียงวิธีเดียวคือแก้ไขปัญหาด้านกฎหมาย ไม่ใช่ทางการเมืองหรือเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น การเหยียดผิว ความรุนแรง และอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง ล้วนเป็นปัญหาทางกฎหมายและวิธีแก้ไขก็เพียงวิธีเดียวคือแก้ไขทางกฎหมาย เอ็ลเดอร์ดัลลีน เอช. ไรค์สแห่งโครัมมัคส์สวอชิงตันสองสอนดังนี้

“ความก้าวหน้าทางศีลธรรมที่สำคัญส่วนใหญ่ในสังคมตะวันตกจะมีหลักธรรมทางศาสนาเป็นแรงผลักดันและการสั่งสอนจากแท่นพูดจะโน้มน้าวให้นำมาปฏิบัติอย่างเป็นกิจลักษณะ ตัวอย่างได้แก่ การเลิกค้าทาสในอังกฤษและการประกาศเลิกทาสใน [สหรัฐฯ] เช่นเดียวกับการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมืองของคริสต์ศตวรรษที่ผ่านมา”²

สังคมส่วนใหญ่อาศัยศาสนาและโบสถ์ให้วางระเบียบทางศีลธรรม ฝ่ายปกครองไม่สามารถสร้างเงื่อนไขให้พหุคูณซึ่งผู้ทำผิดกฎหมายอันเกิดจากสังคมขาดศีลธรรม หลักความประพฤติ และ

ความเชื่อทางศาสนา การถือปฏิบัติศาสนาส่งเสริมคุณลักษณะเหล่านี้มากกว่าคำสั่งของสภานิติบัญญัติหรือกำลังตำรวจ ฝ่ายปกครองไม่สามารถควบคุมเจตคติ ความปรารถนา และความหวังอันเกิดจากใจมนุษย์ได้ แต่นี่คือเมล็ดที่เติบโตเป็นความประพฤติซึ่งฝ่ายปกครองต้องวางกฎข้อบังคับ

อเล็กซิส เดอ ท็อกเกอวิลล์นักประวัติศาสตร์และรัฐบุรุษชาวฝรั่งเศสเขียนว่า “ระบอบเผด็จการอาจปกครองโดยปราศจากความเชื่อทางศาสนา แต่อิสรภาพไม่สามารถทำเช่นนั้นได้”³ และแม้แต่ระบอบเผด็จการก็ไม่สามารถปกครองได้เลยหากปราศจากความเชื่อทางศาสนา บอริส เยลต์ซิน ประธานาธิบดีคนแรกของสหพันธรัฐรัสเซียตั้งข้อสังเกตดังนี้ “คุณสร้างบัลลังก์ได้ด้วยดาบปลายปืน แต่จะนั่งบัลลังก์ได้ยาก”⁴

ในคำเทศนาบนภูเขา พระเยซูคริสต์ทรงเปรียบเทียบกฎที่จารึกไว้ในหนังสือกับกฎที่จารึกไว้ในใจดังนี้

“ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้กับคนในสมัยก่อนว่า ห้ามฆ่าคน ถ้าใครฆ่า คนนั้นจะต้องถูกพิพากษา

“แต่เราบอกพวกท่านว่า ใครโกรธพี่น้องของตน คนนั้นจะต้องถูกพิพากษา” (มัทธิว 5:21-22)

ขณะที่ฝ่ายปกครองบังคับใช้กฎที่จารึกไว้ในหนังสือ แต่ศาสนาสอนและส่งเสริมให้ปฏิบัติตามกฎที่จารึกไว้ในใจ คนที่ยอมทำตามกฎที่จารึกไว้ในใจแทบจะไม่มีใครทำผิดกฎที่จารึกไว้ในหนังสือตามที่เรารับในหลักคำสอนและพันธสัญญา “คนที่รักษากฎของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่จำเป็นต้องฝ่าฝืนกฎของแผ่นดิน” (58:21)

แต่ถ้าสังคมใดละเลยเรื่องทางวิญญาณ หลักธรรมที่กำหนดไว้ และระบบกฎหมายจะไม่สามารถทำงานได้ มารยาทในสังคมจะมีได้เมื่อคนส่วนใหญ่ทำสิ่งที่สอดคล้องกับศีลธรรมเพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาควรทำ ไม่ใช่เพราะถูกกฎหมายหรือกำลังตำรวจบังคับให้ทำ

ฝ่ายปกครองควบคุมดูแลความประพฤติของพลเมือง พยายามทำให้พวกเขาประพฤติดีงามและถูกต้องตามหลักศีลธรรม ในทางกลับกัน ศาสนาพยายามให้พวกเขา *ปรารถนา* จะประพฤติดีงาม และถูกต้องตามหลักศีลธรรม ประธานเฮสรา แพพท์ เบ็นสัน (1899-1994) รัฐมนตรีภายในใต้ไวท์ ดี. ไอเซนฮาวร์ประธานาธิบดีสหรัฐฯ สอนความแตกต่างอันสำคัญที่สุดนี้ว่า

อิทธิพลอันสำคัญยิ่งของความเชื่อทางศาสนา

“กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายไม่ทำให้สังคมของเราสมัครสมานสามัคคีเพียงอย่างเดียว แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้เป็น

เช่นนั้นคือคนที่สมัครใจเชื่อฟังสิ่งที่ไม่สามารถบังคับได้เพราะมาตรฐานความประพฤติที่ชอบธรรมหรือถูกต้องในใจพวกเขา ความเชื่อทางศาสนาทั้งถูกและผิดเป็นอิทธิพลอันสำคัญยิ่งที่ทำให้พลเมืองส่วนใหญ่ของเราเกิดการคล้อยตามด้วยความสมัครใจ”

เอ็ลเดอร์ดัลลีน เอช. ไรค์สแห่งโครัมมัคส์สวอชิงตันสอง, “Strengthening the Free Exercise of Religion,” address given at The Becket Fund for Religious Liberty Canterbury Medal Dinner, New York City, May 16, 2013, 1; มีที่อ่านที่ mormonnewsroom.org.

“พระเจ้าทรงทำงานจากข้างในออกข้างนอก โลกทำงานจากข้างนอกเข้าข้างใน โลกจะนำผู้คนออกจากสลัม พระคริสต์ทรงนำสลัมออกจากผู้คน แล้วพวกเขาจะนำตนเองออกจากสลัม โลกจะหล่อหลอมมนุษย์โดยเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของพวกเขา พระคริสต์ทรงเปลี่ยนมนุษย์ แล้วมนุษย์จึงเปลี่ยนสภาพแวดล้อม โลกจะกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ แต่พระคริสต์จะเปลี่ยนธรรมชาติมนุษย์”⁵

ตลอดเวลาที่ผ่านมา รัฐบาลอิสระทั้งหมดต้องพึ่งความดีงามและการสนับสนุนโดยสมัครใจจากพลเมืองของพวกเขา เอ็ดมันด์ เบิร์ค รัฐบุรุษในตำนานและนักปรัชญาการเมืองกล่าวว่า “องค์ประกอบนิรันดร์ของสรรพสิ่งกำหนดไว้ว่ามนุษย์ที่ไม่ยับยั้งชั่งใจจะเป็นอิสระไม่ได้ ความลุ่มหลงของพวกเขาตีตรวนให้ตนเอง”⁶

ด้วยเหตุนี้ฝ่ายปกครองที่ดีจึงต้องคุ้มครองศาสนาและส่งเสริมเสรีภาพทางศาสนา และศาสนาที่ดีต้องส่งเสริมการเป็นพลเมืองดีและการปฏิบัติตามกฎของแผ่นดิน

ฝ่ายปกครองที่ดีต้องไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ควรส่งเสริมหรือยกย่องศาสนาหนึ่งเหนืออีกศาสนาหนึ่ง ตัวแทนฝ่ายปกครองต้องมีอิสระที่จะเชื่อและปฏิบัติตามการวินิจฉัยจากโมธรรมของพวกเขาเอง ด้วยเหตุผลทุกอย่างเดียวกัน ศาสนาที่ดีไม่ควรลงนามรับรองหรือคัดค้านพรรคการเมืองหรือผู้สมัครคนใด และผู้เชื่อ

ศาสนจักรกระตุ้นเราให้ศึกษาประเด็นปัญหาและผู้สมัครอย่างรอบคอบและออกเสียงเลือกคนที่เราเชื่อว่าจะทำหน้าที่ด้วยความสุจริต

ของศาสนานั้นต้องมีอิสระและแม้ได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมกระบวนการทางการเมืองและสนับสนุนพรรคหรือผู้สมัครที่พวกเขาคิดว่าดีที่สุด

จงเปล่งเสียงของท่านให้ได้ยิน

แม้ศาสนจักรในฐานะสถาบันหนึ่งยืนยันความเป็นกลางทางการเมืองหลายครั้ง แต่ส่งเสริมวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้เข้าร่วมกระบวนการทางการเมืองและเพิ่มเสียงเข้ากับการถกปัญหาสาธารณะ ส่วนหนึ่งของศาสนาเราคือเป็นพลเมืองดีไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด

คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร กล่าวว่า “ตามกฎหมายการปกครองของแต่ละประเทศ ศาสนจักรสนับสนุนสมาชิกให้ขึ้นทะเบียนเพื่อลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ศึกษานโยบายและตัวผู้สมัครอย่างละเอียด ลงคะแนนเลือกคนที่สมาชิกเชื่อว่าจะทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและด้วยวิจรรณญาณอันดี วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีข้อผูกมัดพิเศษในการเสาะหา ลงคะแนนเสียง และสนับสนุนผู้นำที่ซื่อสัตย์ เป็นคนดี และฉลาด (ดู คพ. 98:10)”⁷

วันหนึ่งพระเจ้าช่วยให้รอดจะเสด็จมาอีกครั้ง พระองค์ทรงมีสิทธิ์ปกครองและครอบครองในฐานะพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และเป็นองค์มหาบุโรหิตที่ยิ่งใหญ่ของเรา จากนั้นคทาของฝ่ายปกครองและอำนาจของฐานะปุโรหิตจะรวมเป็นหนึ่งเดียว

กว่าจะถึงวันสำคัญยิ่งนั้น ศาสนาและการปกครองต้องเดินไปตามเส้นทางประวัติศาสตร์มนุษย์ด้วยกัน—ต่างฝ่ายต่างเคารพความเป็นอิสระของอีกฝ่าย ต่างฝ่ายต่างเห็นคุณค่าในความช่วยเหลือที่ขาดเสียไม่ได้จากอีกฝ่าย ■

อ้างอิง

- ดู W. Cole Durham Jr., Silvio Ferrari, Cristiana Cianitto, Donlu Thayer, eds., *Law, Religion, Constitution: Freedom of Religion, Equal Treatment, and the Law* (2013), 3–5.
- คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “Strengthening the Free Exercise of Religion,” address given at The Becket Fund for Religious Liberty Canterbury Medal Dinner, New York City, May 16, 2013, 1; มีให้อ่านที่ mormonnewsroom.org.
- อเล็กซิส เดอ ท็อกเกอวิล, *Democracy in America*, 2 vols. (1835–40), 1:306.
- บอริส เยลต์ซิน, ใน โคนัลด์ เมอร์เรย์, *A Democracy of Despots* (1995), 8.
- เอสรา แพทท์ เบ็นสัน, “Born of God,” Ensign, Nov. 1985, 6.
- เอ็ดมันด์ เบิร์ค, *A Letter from Mr. Burke, to a Member of the National Assembly; In Answer to Some Objections to His Book on French Affairs*, 2nd ed. (1791), 69.
- คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 21.1.29.

ดิฉันจะไม่โกง

สมัยเป็นนักศึกษาปีหนึ่ง ดิฉันผิดหวังกับเพื่อนร่วมชั้นบ่อยครั้ง นั่นเพราะหลายคนโกงระหว่างสอบ บางคนจะแอบพกข้อความที่จดไว้เข้ามาในห้องสอบ บางคนจะส่งข้อความบอกคำตอบให้คนอื่น บ้างก็ลอกข้อสอบของเพื่อนร่วมชั้น

คนโกงมักจะได้คะแนนสูงกว่าดิฉันเสมอ กระนั้นก็ตาม ดิฉันไม่ยอมโกงตามพวกเขา ดิฉันจำใส่ใจและนึกเสมอว่าข้อสัตย์แล้วได้ 0 เปอร์เซนต์ดีกว่าขโมยมา 100 เปอร์เซนต์

ถ้าดิฉันโกง ดิฉันคงจะเป็นแบบอย่างสำหรับพวกเขาไม่ได้ ดิฉันคงจะไม่ได้ดำเนินชีวิตจนสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์กับพวกเขา ดิฉันคงจะแสดงให้พวกเขาเห็นไม่ได้ว่าศาสนจักรแท้จริง

บ่ายวันหนึ่งดิฉันไปที่ห้องทำงานฝ่าย

การเงินของมหาวิทยาลัยเพื่อสอบถามเรื่องค่าเทอมที่ค้างจ่าย ดิฉันต้องจ่ายให้ครบก่อนสอบปลายภาคในสัปดาห์ถัดไป ขณะเดินไปที่นั่น ดิฉันกังวลว่าจะได้เงินจากไหน การเงินฝืดเคืองสำหรับนักเรียนที่สูญเสียตนเองอย่างดิฉัน

เมื่อมาถึงห้องทำงาน ดิฉันถามเจ้าหน้าที่การเงินว่าดิฉันเป็นหนี้เท่าไร

“คุณไม่ต้องจ่ายอีกแล้วจนกว่าจะเรียนจบ” เธอตอบ

ดิฉันตกใจมาก และถามเธอว่าเธอแน่ใจหรือ หรือเธอล้อเล่น

“แน่ใจสิคะ ดิฉันพูดจริง” เธอตอบ “ที่ปรึกษาฝ่ายแนะแนวเดินเรื่องขอทุนจากวุฒิสมาชิกท่านหนึ่งให้คุณ ตอนนี้คุณเป็นนักเรียนทุนแล้ว”

ดิฉันมีความสุขมากเมื่อได้ยินคำพูด

เหล่านั้น ดิฉันขอบคุณเธอและวิ่งไปห้องทำงานของที่ปรึกษาฝ่ายแนะแนวเพื่อขอบคุณคนที่รับผิดชอบ

“คุณไม่ต้องขอบคุณดิฉันหรอกค่ะ” ที่ปรึกษากล่าวหลังจากดิฉันบอกเธอว่าดิฉันขอบคุณและมีความสุขมาก “ดิฉันเป็นเพียงเครื่องมือ”

ขณะออกจากห้องนั้น ดิฉันนึกถึงข้อพระคัมภีร์ที่ดิฉันชอบแบ่งปันเสมอ “และเขาที่เราพบว่าข้อสัตย์ต่อนามของเราในวันสุดท้ายย่อมได้รับพร, เพราะเราจะยกเขาขึ้นเพื่อพำนักอยู่ในอาณาจักรที่เตรียมไว้สำหรับเขานับจากการวางรากฐานของโลก. และดูเถิดเรา [พระเยซูคริสต์] นั้นเองที่พูดมันไว้” (อีเธอร์ 4:19)

โดยทำสิ่งถูกต้อง ดิฉันได้แสดงให้เห็นความซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์—แม้ในสถานการณ์ที่พบเห็นความไม่ซื่อสัตย์ได้ทั่วไป ดิฉันทราบว่าการยื่นหยัดในศรัทธา พระองค์จะไม่มีวันทอดทิ้งดิฉัน

ดิฉันมีความสุขที่เวลานี้ได้เรียนหนังสือโดยไม่ต้องกังวลกับค่าใช้จ่ายอีก ดิฉันมีกำลังใจทำสิ่งถูกต้องต่อไปเช่นกัน ไม่ใช่เพราะรางวัลและพรที่ได้รับ แต่เพราะดิฉันรักพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างสำหรับดิฉัน ■

โจแอนนา เม แรรงกา, เซาเทิร์นเลย์ต, ฟิลิปปินส์

เพื่อนร่วมชั้นที่โกงมักจะได้คะแนนสูงกว่าดิฉันเสมอ แต่ดิฉันไม่ยอมโกงตามพวกเขา

ดิฉันต้องการสวมชุดแต่งงาน
ของคุณแม่มากเมื่อถึงวันแต่งงาน
ของดิฉัน

ชุดแต่งงานของคุณแม่

ดิฉันยังเด็กเมื่อเห็นชุดแต่งงานของคุณแม่ครั้งแรก ท่านห่อเก็บไว้อย่างดีในหีบ และดิฉันจำได้ว่าคุณแม่ค่อยๆ บรรจงแกะห่อนั้นให้ดิฉันดู ชุดนั้นสวยมาก! ดิฉันต้องการสวมชุดดังกล่าวมากเมื่อถึงวันแต่งงานของดิฉัน

คุณแม่วางกลับไว้ที่เดิมอย่างเบามือและสัญญาว่าในอนาคตจะให้ดิฉันยืม ท่านบอกว่าชุดนั้นเป็นของขวัญพิเศษจากคุณพ่อของดิฉัน ในรูปถ่ายวันแต่งงานท่านดูสวยและอยู่ในห้องรัก คุณพ่อคุณแม่ของดิฉันเป็นคนดีมากแต่ไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร

ดิฉันรู้เรื่องศาสนจักรเมื่อพบชายที่จะกลายเป็นสามีของดิฉัน การพบกันครั้งนั้นไม่ธรรมดาเพราะแม่เขาจะไม่แข่งขันในศาสนจักร แต่การพบกันของเรานำไปสู่เรื่องราวเกี่ยวกับนิมิตแรก ดิฉันพบว่าเรื่องนั้นน่าพิศวง แต่ไม่พร้อมจะยอมรับ

หลังจากเราออกเดทได้ 16 เดือน ความฝันของดิฉันเป็นจริงเมื่อดิฉันสวมชุดแต่งงานแบบมีหางยาวของคุณแม่และเดินตามทาง

ระหว่างที่นั่งไปหาคุณหมั้น ดิฉันอยู่ในห้องรักเช่นกัน หลายคนพูดว่าดิฉันดูเหมือนคุณแม่สมัยที่ท่านแต่งงาน

หลายปีผ่านไป เรามีลูกชายสองคน เมื่อสามีพยายามกลับไปโบสถ์ ดิฉันขัดขวางความพยายามของเขา ถึงแม้ดิฉันไม่แข่งขันในศาสนจักรในวัยเด็กของดิฉัน แต่มันก็ยากที่ดิฉันจะยอมรับอีกศาสนจักรหนึ่ง

นั่นเปลี่ยนไปในที่สุดหลังจากแต่งงานได้ 19 ปี สามีดิฉันกลับไปโบสถ์ และไม่ก็สัปดาห์ต่อมาดิฉันเริ่มไปโบสถ์กับเขา ประจักษ์พยานของดิฉันเติบโตอย่างรวดเร็ว ดิฉันรับบัพติศมาและการยืนยัน ไม่นานหลังจากนั้น ความปรารถนาสูงสุดของดิฉันคือเตรียมตัวให้พร้อมรับการผนึกกับสามีในพระวิหาร

เมื่อวันแห่งความสุขของการผนึกมาถึง ดิฉันสวมชุดขาวของคุณแม่อีกครั้ง เพื่อนคนหนึ่งจากโบสถ์ดัดแปลงชุดนั้นให้เหมาะจะสวมในพระวิหาร ดิฉันสวมชุดนั้นที่นั่นนับแต่นั้น

เมื่อคุณพ่อถึงแก่กรรมและคุณแม่เข้าสู่วาระสุดท้ายของท่าน ท่านยังไม่พร้อมยอมรับศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู แต่ดิฉันบอกท่านหลายเรื่องเกี่ยวกับการฟื้นฟู ดิฉันบอกท่านเช่นกันว่าเมื่อท่านข้ามไปอยู่อีกด้านหนึ่งของม่าน ท่านจะได้ยินข่าวสารของพระกิตติคุณที่แท้จริง ดิฉันสัญญากับท่านว่าหลังจากนั้นหนึ่งปี ดิฉันจะสวมชุดของเราในนามของท่านเพื่อให้ท่านได้รับศาสนพิธีพระวิหารและรับการผนึกกับคุณพ่อของดิฉัน และดิฉันทำตามสัญญา

ตอนนี้ชุดเก่าแล้ว และดิฉันทราบว่าสักวันหนึ่งดิฉันจะไม่ได้สวมอีก กว่าจะถึงวันนั้น ดิฉันจะสวมต่อไปด้วยความรัก—เพื่อสามีของดิฉัน เพื่อคุณแม่กับคุณพ่อ เพื่อสมาชิกครอบครัวที่ดิฉันรับใช้เป็นตัวแทนพวกเขาในพระวิหาร เพื่อพระกิตติคุณที่แท้จริง เพื่อพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของดิฉัน เพื่อพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ■

แอนเจลิกา ฟลอเรส อัลกาบา,
เกรตาโร, เม็กซิโก

พระเจ้ารับสั่งให้ความสงบแก่ดิฉัน

คาร์ลีลูกสาวของเราป่วยได้สองสามวันแล้ว และดิฉันคิดว่าเธอเป็นหวัด แต่เมื่ออาการของเธอทรุดหนัก ดิฉันเริ่มคิดว่าน่าจะรุนแรงกว่านั้น

ดิฉันกลัวหนักยิ่งกว่าเดิมเมื่อไปพบแพทย์ตามนัด—แพทย์วินิจฉัยว่าคาร์ลีเป็นเบาหวานประเภท 1 เบาหวานทำให้เธอไม่รู้สึกลดและต้องนำตัวเธอส่งโรงพยาบาลทันที ดิฉันสวดอ้อนวอนในใจขอให้ดิฉันสงบนิ่งและคณะแพทย์สามารถช่วยเธอได้

เมื่อเรามาถึงห้องฉุกเฉิน คณะแพทย์และพยาบาลรีบช่วยชีวิตเธอ ดิฉันวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอการปลอบโยนและความสงบ

ในช่วงขณะของความเจ็บปวสามีดิฉันกับคุณพ่อของเขาสวดอธิษฐานขอให้พระเจ้ารับสั่งให้ดิฉันสงบนิ่งและดิฉันรับรองกับเธอว่าเธอจะมีชีวิตหากนั่นเป็นพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันเริ่มรู้สึกสงบ

หลังจากเฝ้าดูคณะแพทย์ใช้เข็มแทงทดสอบ และตรวจอาการของคาร์ลีอีก

หลายชั่วโมง ดิฉันก็เหนื่อยจนหมดแรง ห้องของเธออุ่นวายน้อยลงราวตีหนึ่ง ดิฉันไม่รู้จะคาดหวังอะไร ดิฉันนอนไม่หลับ และรู้สึกโดดเดี่ยว

ดิฉันหยิบพระคัมภีร์มอรมอนที่น้องสาวนำมาโรงพยาบาลและสวดอ้อนวอนขอให้พระคัมภีร์ทำให้ดิฉันเกิดความเชื่อมั่นที่ต้องการ พระคัมภีร์เปิดไปที่ แอลมา 36:3 ขณะอ่าน ดิฉันรู้สึกว่าพระเจ้ากำลังตรัสกับดิฉัน “พอรู้ว่าผู้ใดก็ตามที่มอบความไว้วางใจของพวกเขาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะได้รับบริการคำจูนในความเดือดร้อนของพวกเขา และความยุ่งยากของพวกเขา และความทุกข์ของพวกเขา และพระองค์จะทรงยกขึ้นในวันสุดท้าย。”

ดิฉันรู้สึกสงบเกิดขึ้นเป็นครั้งที่สองในคืนนั้น ดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรับรู้เรื่องราวของเรา พระองค์ทรงต้องการให้ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นและดิฉันต้องมีศรัทธาในพระองค์

ขณะที่ใคร่ครวญเหตุการณ์วันนั้น ดิฉันคิดว่าพระเจ้าประทานพรเราามากเหลือเกิน

ดิฉันรู้สึกว่าต้องรีบพาคาร์ลีมาพบแพทย์ เรามาถึงโรงพยาบาลอย่างปลอดภัย ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตมาถึงอย่างรวดเร็วเพื่อให้พรเธอ

ตั้งแต่นั้นเราตรวจเช็คน้ำตาลในเลือดทุกวันและมีของขบเคี้ยวอยู่ใกล้มือตลอดเวลา เราเรียนรู้ว่าการจัดการกับเบาหวานจะมีผลต่อร่างกายได้อย่างไร โรคของคาร์ลียังคงเป็นการทดลอง แต่เราเรียนรู้ว่าต้องวางใจพระบิดาบนสวรรค์ทุกวัน

วันนั้นในโรงพยาบาลไม่ใช่วันที่ดิฉันอยากประสบอีก แต่เป็นวันที่ดิฉันจะสำนึกคุณตลอดไป วันนั้นเป็นวันของการเรียนรู้การใช้ศรัทธา และรู้สึกขอบคุณ ดิฉันเรียนรู้ว่า พระบิดาบนสวรรค์ทรงรับรู้เรื่องราวของบุตรธิดาแต่ละคนของพระองค์ และพระองค์จะทรงคำจูนเราในการทดลองของเรา ■

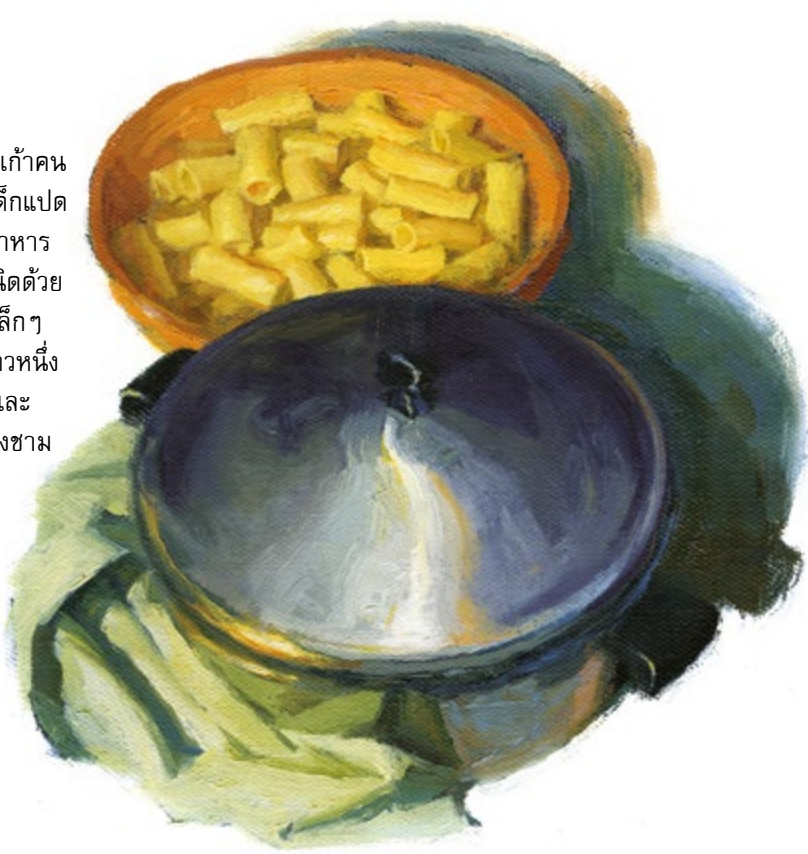
ทริชา ทอมคินสัน ริกส์, แอริโซนา, สหรัฐอเมริกา

เมื่อเรามาถึงห้องฉุกเฉิน คณะแพทย์และพยาบาลรีบช่วยชีวิตคาร์ลี

ผู้ใหญ่แก่คน
กับเด็กแปด
คนจะกินอาหาร
เพียงน้อยนิดด้วย
กัน ไก่ชิ้นเล็กๆ
แปดชิ้น ข้าวหนึ่ง
จานใหญ่ และ
พาสต้าหนึ่งชาม

ไก่ชิ้นเล็กๆ แปดชิ้น

เนื่องจากสามีดิจันว่างงานชั่วคราว
การพยายามชักหน้าให้ถึงหลังสำหรับ
ครอบครัวที่มีลูกกำลังโตห้าคนถือว่า
ท้าทายมาก ในวันก่อนถ่ายทอดการ
ประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2013
เราสำรวจอาหารที่เหลือและตัดสินใจว่า
จะเตรียมข้าวกับไก่ทอดเป็นอาหารกลาง
วันง่าย ๆ ระหว่างพักช่วงการประชุมใหญ่

เมื่อถึงวันอาทิตย์ เราทุกคนพร้อม คน
ที่เหลือในครอบครัวใหญ่ของเรา ประกอบด้วย
ด้วยพ่อแม่ของดิฉัน พี่สาวน้องสาว และ
ครอบครัวของพวกเขาพบกันที่ศูนย์สเคค
ครึ่งชั่วโมงก่อนเริ่มการถ่ายทอด

นับเป็นเรื่องน่ายินดีและเป็นพรอย่าง
ยิ่งที่ได้ฟังศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และ
ผู้เปิดเผยแบ่งปันข่าวสารสำหรับคนรุ่นเรา
โดยเฉพาะ ขณะฟังคำแนะนำและชื่นชม
วิญญาณอันแสนวิเศษของความสงบ
และความรักที่ดิฉันรู้สึกจากพระบิดาบน

สวรรค์ ดิจันเกิดความเชื่อมั่นว่าทุกอย่าง
จะดี พระองค์จะทรงสนองความต้องการ
ทางวิญญาณและทางโลกของครอบครัว
ดิฉัน และถ้าดิฉันใช้ศรัทธาต่อไปและให้
พระเจ้าช่วยให้ออกมั่งมีเงิน เราจะได้รับ
การปลดปล่อยจากสถานการณ์เลวร้ายจน
ควบคุมไม่ได้ของความยากไร้และความ
ยากลำบากอื่นๆ

ดิฉันชื่นชมวิญญาณที่สวยงามของวัน
สะบาโตวันนั้นจนลืมเรื่องอาหารกลางวัน
ดิฉันรู้ว่าพวกเรามี 17 คนก็เมื่อถึงเวลาพัก
ระหว่างการประชุม ผู้ใหญ่แก่คนกับเด็ก
แปดคนจะกินอาหารเพียงน้อยนิดด้วยกัน
ไก่ชิ้นเล็กๆ แปดชิ้น และข้าวจานใหญ่
หนึ่งจาน กับพาสต้าชามหนึ่งที่พี่สาวคน
หนึ่งของดิฉันนำมา

เฮนรี่วัยแปดขวบกล่าวว่าคำสวดอ้อน
วอนขอพระทัยและให้พรอาหารของเรา
โดยขอให้ทุกคนกินอิ่ม จากนั้นดิฉันก็ฉีก

ไก่แต่ละชิ้นให้เล็กลงและส่งให้เด็กๆ ขณะ
ที่สาวของดิฉันตักข้าวกับพาสต้าใส่จาน
ให้พวกเขา ดิจันไม่อาจกลืนน้ำตาไว้ได้
เมื่อรู้ว่าเราใส่จานขนาดเล็กให้ทุกคนและ
ได้อีกจานหนึ่งหลังจากฉีกไก่ทุกชิ้นและ
แบ่งข้าวกับพาสต้าในหมู่พวกเราแล้ว
จากนั้นเราทุกคนก็กิน—และอิ่ม

ดิฉันบอกพ่อแม่และสามีว่าดิฉันทราบ
แน่นอนว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงแบ่ง
ขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวและเลี้ยง
ฝูงชนที่ “มีผู้ชายประมาณห้าพันคน ไม่
รวมผู้หญิงและเด็ก” (ดู มัทธิว 14:14-21)
นักวิจารณ์และผู้ไม่เชื่อบางคนอ้างว่า
ปาฏิหาริย์ครั้งนั้นเป็นเพียงอุปมา กล่าว
เกินจริง หรือเป็นไปได้ แต่สำหรับดิฉัน
และครอบครัว เรื่องนี้เป็นจริงตามที่เขียน
ไว้

พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวด
อ้อนวอนของเด็กที่ชื่อสตีฟผู้กล่าวขอบ
พระทัยและขอพรให้ทุกคนกินอิ่มและได้
รับการบำรุงเลี้ยง

ขณะที่เรากลับไปห้องประชุมเพื่อชม
การประชุมใหญ่สามัญ ดิจันรู้สึกอิ่มเอม
ใจ ดิจันรู้สึกประหนึ่งอยู่ที่นั่นกับฝูงชนที่
พระเยซูทรงเลี้ยงอาหาร ปรารถนาจะอยู่
และเรียนรู้จากพระองค์ผู้ทรงสัญญาว่าถ้า
เราเอาใจใส่และสวดฟัง เราจะไม่มีหิวหรือ
กระหายอีกเลย (ดู ยอห์น 6:35)

เรากับลูกๆ เข้าไปนั่งเงียบๆ ในห้อง
นมัสการและเตรียมฟังผู้รับใช้ที่พระบิดา
บนสวรรค์ทรงเลือกไว้ นั่นเป็นช่วงเวลา
สำคัญที่เราจะจดจำตลอดไป ■

อาบิเกล อัลเมเรีย, เชบู, ฟิลิปปินส์

เปรียบเทียบด้วย
ชีวิต & กาลเวลา

โดย แรนดอล เอ. โรห์

วาทมโนภาพสักครู่ว่าเพื่อนคนหนึ่งมาขอคำแนะนำจากท่านเกี่ยวกับวิธีได้รับการเปิดเผยส่วนตัว ถ้าท่านเสนอได้เพียงความคิดเดียว ท่านจะเสนออะไร

สมัยเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนใหม่ เอ็ดเดอร์มาเรียน จี. รอมนีย์ (1897-1988) รู้สึกว่าตนไม่เหมาะจะทำการเรียกอันสำคัญนี้ ท่านจึงไปขอคำแนะนำจากเพื่อนคือเอ็ดเดอร์ฮาโรลด์

บี. ลี (1899-1973) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง คำแนะนำที่ได้รับวันนั้นทั้งกระตุ้นและสร้าง

ความประหลาดใจแก่เอ็ดเดอร์รอมนีย์ เอ็ดเดอร์ลีบอกว่ “ถ้าคุณอยากประสบความสำเร็จในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ คุณจะต้องได้รับการดูแล คุณจะต้องรับการเปิดเผย ผมจะให้คำแนะนำอย่างหนึ่ง นั่นคือ *เข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้า* ถ้าคุณทำอย่างนี้ ร่างกายและสมองของคุณจะได้พักและในความเจียบสงบของเวลาเช้าตรู่ คุณจะได้รับการดูแลและความเข้าใจลึกซึ้งมากกว่าเวลาอื่นของวัน”

หลายปีต่อมา ขณะนวนนี้ถึงประสบการณ์นั้น ประธานรอมนีย์กล่าวว่า “นับจากวันนั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้านำคำแนะนำดังกล่าวมาปฏิบัติ และรู้ว่าได้ผล ทุกครั้งที่มิปัญหาร้ายแรง หรือมีงานมอบหมายเชิงสร้างสรรคบางอย่างที่ข้าพเจ้าหวังจะได้รับอิทธิพลของพระวิญญาณ ข้าพเจ้ามักจะได้รับความช่วยเหลือตอนเช้าตรู่มากกว่าเวลาอื่นของวัน”¹

เมื่อข้าพเจ้าอ่านเรื่องนี้ครั้งแรก ข้าพเจ้าประหลาดใจกับคำแนะนำที่เอ็ดเดอร์ลีให้ ข้าพเจ้าไม่เคยเชื่อมโยงการตื่นแต่เช้าทุกวันกับการเปิดเผย แต่ตอนนี้ข้าพเจ้ารู้แล้วว่ามีความสัมพันธ์กันโดยตรง ข้าพเจ้าเรียนรู้เช่นกันว่าธรรมเนียมปฏิบัติที่ทำงานเรื่อยมาอันเกี่ยวเนื่องกับการได้รับการเปิดเผย อาทิ การสวดอ้อนวอน

การศึกษาพระคัมภีร์ การอดอาหาร การเข้าพระวิหาร และการรับใช้จะดีขึ้นมากเมื่อข้าพเจ้าเข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้า

การปฏิบัติอย่างหนึ่ง ที่จะช่วยให้ท่านมีสุขภาพดีขึ้น มีกำลังวังชา และได้รับการดูแล ถ้าทำตามอย่างสม่ำเสมอและ มีวินัยคืออะไร

.....

แบบอย่างในพระคัมภีร์

ชายหญิงที่ได้รับการดูแลในทุกยุคทุกสมัยล้วนทำตามคำแนะนำนี้เกี่ยวกับการนอนหลับ *“เวลาเข้านอน”* อับราฮัมออกไปยังที่ที่ท่านยื่นเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์” (ปฐมกาล 19:27; เน้นตัวเอน) “[โมเสส] *ตื่นแต่เช้า* ขึ้นไปบนภูเขาซีนาย *ตามรับสั่งของพระยาห์เวห์* พร้อมกับศิลาสองแผ่น” (อพยพ 34:4; เน้นตัวเอน) “โยชูวา *ลุกขึ้นแต่เช้า* และพวงปุโรหิตก็ยกหีบแห่งพระยาห์เวห์ขึ้นหาม” (โยชูวา 6:12; เน้นตัวเอน)

พระเจ้าทรงเริ่มวันของพระองค์ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจ ขณะทรงเป็นมรรตยอย่างไร มาระโกบันทึกดังนี้ “*ในเวลาเช้ามีดพระองค์ทรงลุกขึ้น* เสด็จออกไปยังที่สงบ และทรงอธิษฐานที่นั่น” (มาระโก 1:35) มารีย์สาธุศิษย์ที่อุทิศตน ทำตามแบบอย่างของพระองค์และในการทำเช่นนั้นสอนบทเรียนอันทรงพลังแก่เรา

“วันอาทิตย์ *เวลาเข้ามาดี* มารีย์ชาวมักดาลามาถึงอุโมงค์ฝังศพ” (ยอห์น 20:1) ตอนเช้าตรู่เธอเป็นมนุษย์คนแรกที่เห็นพระเจ้า ผู้ฟื้นคืนพระชนม์

พรของการตื่นแต่เช้า

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ในสมัยของเราใช้เวลาเช้าตรู่รับการเปิดเผยเช่นกัน ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้ยินสมาชิกท่านหนึ่งในโครัมที่หนึ่งของสาวกเจ็ดสิบกล่าวในคำพูดการประชุมใหญ่ที่สุดว่าเขาเป็นคนตื่นเช้า หลังจากการประชุม ข้าพเจ้าพูดกับเขาลึ้นๆ เกี่ยวกับนิสัยตื่นแต่เช้าของเขา จากนั้นจึงถามว่าฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองก็คือนมีตารางเวลาคล้ายแบบนี้ เขาตอบว่า “ทุกคนครับ!” นั่นเป็นช่วงเวลาอันเปี่ยมด้วยพลัง และพระวิญญาณทรงเป็นพยานต่อข้าพเจ้าว่าการเข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้าเชื่อมโยงกับการได้รับการเปิดเผยอย่างแท้จริง

คนที่ทำตามคำแนะนำของพระเจ้าเรื่องการนอนหลับจะได้รับพรเพิ่มเติม ลองพิจารณาสัญญาอันเหลือเชื่อต่อไปนี้ “เล็กเกียจ คร้าน; เลิกไม่สะอาด; เลิกจับผิดกัน; เลิกนอนนานเกินความจำเป็น; จงเข้านอนแต่หัวค่ำ, เพื่อเจ้าจะไม่เหนื่อยอ่อน; ตื่นแต่เช้า, เพื่อร่างกายเจ้าและความคิดเจ้า *จะกระปรี้กระเปร่า*” (คพ. 88:124; เน้นตัวเอน) *กระปรี้กระเปร่า* หมายถึง “เปี่ยมด้วยชีวิตและกำลังวังชา”

อริสโตเติล นักปรัชญาสมัยโบราณบอกประโยชน์อีกหลายประการสำหรับคนที่ตื่นแต่เช้า “การตื่นก่อนสว่างเป็นเรื่องดี เพราะนิสัยเช่นนั้นส่งผลให้มีสุขภาพดี ความมั่งคั่ง และปัญญา”² เป็นจามิน แฟรงคลิน รัฐบุรุษสหรัฐยุคแรกนำความคิดนั้นมาเป็นหลักปฏิบัติของเขาซึ่งเป็นที่รู้จักดี “เข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้าทำให้มนุษย์มีสุขภาพดี มั่งคั่ง และมีปัญญา”³ คนส่วนใหญ่จัดให้สุขภาพดี ความมั่งคั่ง และปัญญาอยู่ในอันดับต้นๆ ของสิ่งทีพวกเขาปรารถนามากที่สุดในชีวิต

สุขภาพ

อายุเฉลี่ยของผู้บริหารสูงสุด (ซีอีโอ) ในอเมริกาคือ 55 ปี⁴ ท่าน

จะประหลาดใจไหมถ้าทราบว่ามีซีอีโอขององค์กรระหว่างประเทศอายุ 97 ปี จะเป็นอย่างไรถ้าท่านทราบเช่นกันว่าเขายังคงเดินทางไปทั่วโลกเพื่อกล่าวสุนทรพจน์ อบรมผู้นำ เข้าพบเจ้าหน้าที่รัฐบาล และให้สัมภาษณ์องค์กรสื่อหลักๆ ด้วยวัยขนาดนี้ จะเป็นอย่างไรถ้ารองประธานสูงสุดสองคนของเขาอยู่ในวัย 79 และ 87 ปีที่กระฉับกระเฉงมาก และนั่นตรงกับสถานการณ์ช่วงทำกายการบริหารงานของประธานาธิบดีดอน ปี. ฮิงค์ลีย์ (1910-2008) ในฐานะประธานศาสนจักร ดูเหมือนว่าการเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้นำศาสนจักรของเราอายุยืน

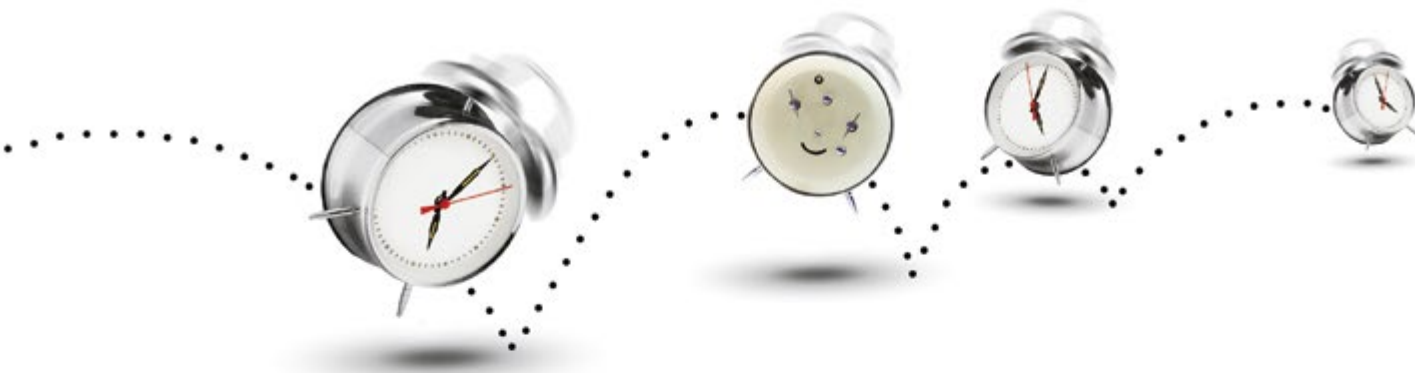
เออร์เนสต์ แอล. วิลคินสันอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยบริดจ์แฮมป์ และแนะนำว่าการเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้าเกี่ยวข้องกับประโยชน์ด้านสุขภาพ เขากล่าวถึงประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ (1873-1970) ประธานศาสนจักรเวลานั้นว่า “ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเหตุผลสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ทำให้ไม่ประธานแมคเคย์มีชีวิตวัยชราที่ดีและกระฉับกระเฉงแข็งแรงคือข้อเท็จจริงที่ว่าสมัยหนุ่มท่านมีนิสัยเข้านอนแต่หัวค่ำ ตื่นแต่เช้า โดยปกติจะตื่นก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น เวลาที่สมองปลอดโปร่งและร่างกายกระฉับกระเฉงพร้อมทำงานของวัน”⁵

มีความเชื่อมโยงเช่นกันระหว่างการเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้ากับสุขภาพจิตและความมั่นคงทางอารมณ์ เอ็ดเดอร์ริชเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “ขอให้คนที่รู้สึกล้มเหลวและถูกกดขี่หวังให้เวลาเช้าตรู่ของวันช่วยท่าน”⁶

ปัญญา

ความเชื่อมโยงระหว่างรูปแบบการนอนกับปัญญาไม่ใช่แค่ทฤษฎี งานวิจัยโดยนักวิจัยที่มหาวิทยาลัยบริดจ์แฮมป์ ยังกระบุว่า “นักศึกษาที่มีนิสัยนอนดึกและตื่นสายในวันรุ่งขึ้นจะได้เกรดเฉลี่ย (จีพีเอ) ต่ำกว่านักศึกษาที่มีนิสัยเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้า ยิ่งนักศึกษานอนดึกมากเท่าใด เกรดก็จะยิ่งต่ำมากเท่านั้น จากปัจจัยทั้งหมดที่ศึกษา เวลาตื่นนอนในวันธรรมดาและวัน

สุดสัปดาห์มีความเชื่อมโยงกับจีพีเอชของนักศึกษามากที่สุด โดยเฉลี่ยแล้วแต่ละชั่วโมงที่นักศึกษานอนดึกในวันธรรมดาทำให้จีพีเอช (ระดับ 0-4.0) ลดลง 0.13 จุด⁷

ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าสำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 203 คนเกี่ยวกับรูปแบบการนอนของพวกเขา โดยเฉลี่ยนักศึกษาเหล่านี้ตื่น 7:30 น. ในวันไปเรียนและตื่น 9:15 น. ในวันหยุดสุดสัปดาห์ เวลาเข้านอนโดยเฉลี่ยของพวกเขาคือเที่ยงคืนในวันไปเรียนและตีหนึ่งในวันหยุดสุดสัปดาห์ นักศึกษาเหล่านี้สวนทางกับงานวิจัยที่เชื่อมโยงการเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้ากับการได้ความรู้บางทีการพบว่าจีพีเอชสูงขึ้นเป็นผลจากการเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้าก็เรียบง่ายเกินกว่าจะเชื่อ เราเป็นเหมือนลูกหลานอิสราเอลหรือ 'ไม่ที่ไม่ยอมทำตามวิถีถอนพิชงูของพระเจ้า "เพราะความเรียบง่ายของทาง" (1 นีไฟ 17:41; ดู ฮีลามัน 8:14-15 ด้วย)

ลองพิจารณาคำแนะนำของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมมัครสาวกสิบสองเกี่ยวกับการได้ปัญญา "ข้าพเจ้าแนะนำลูกๆ ของเราให้ทำการศึกษาที่สำคัญมากตอนช่วงเช้าตรู่เมื่อพวกเขาขี้สาดขึ้นและตื่นตัว แทนที่จะต่อสู้กับความเหนื่อยล้าทางกายและความอ่อนเพลียทางใจตอนกลางคืน ข้าพเจ้าเรียนรู้พลังของภาชิตนี้ 'เข้านอนหัวค่ำ ตื่นแต่เช้า'⁸ บางทีนี่อาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทำตามตารางเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้า

พรอื่น ๆ

เอลเดอร์ โจ เอ. คริสเตนเซ่น สมาชิกเกียรติคุณแห่งโครัมมัครสาวกเจ็ดสิบกับบาร์บาราภรรยาเขียนบอกคนที่ทำตามคำแนะนำของพระเจ้าเรื่องการนอนหลับว่ามีพรมากกว่านั้น "จะต้องมีเหตุผลดีเยี่ยมสำหรับคำบัญชาให้เข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้า [ดู คพ. 88:124]... โลกตอนเช้าตรู่เป็นโลกที่สวยงามกว่า ชีวิตสงบยิ่งกว่า เราบรรลุผลสำเร็จได้มากยิ่งขึ้นในช่วงเวลาที่สั้นลง"⁹ ระหว่างคำปราศรัยไฟร์ไซด์ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เอลเดอร์คริสเตนเซ่นกล่าวเพิ่มเติมว่า "บางท่านไม่พักผ่อนตามที่ท่าน

ต้องการ บางท่านมีนิสัยเข้านอนดึกและนอนนานเกินความต้องการจริงๆ ของร่างกาย ด้วยเหตุนี้จึงพลาดการดลใจส่วนตัวบางอย่างที่ท่านน่าจะได้รับ"¹⁰

ประธานอิงค์ลีย์เพิ่มคำสัญญาอีกประการหนึ่งให้แก่คนเชื่อฟังว่า "ถ้าท่านเข้านอน 22:00 น. และตื่นราว 6:00 น. ทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปด้วยดีสำหรับท่าน"¹¹

การทำตามคำแนะนำของพระเจ้าเรื่องการนอนหลับอาจดูเหมือนเป็นเรื่องเล็ก แต่ "โดยวิธีเล็กน้อยพระเจ้าทรงทำให้สิ่งสำคัญเกิดขึ้นได้" (1 นีไฟ 16:29) ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ว่าการเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้านำพรมากมายมาสู่ชีวิตเรา รวมทั้งการเปิดเผย นำอัครอภิชัยที่ข้าพเจ้าได้รับความสำเร็จมากยิ่งขึ้นในวันที่ข้าพเจ้าเข้านอนหัวค่ำและตื่นแต่เช้า ประโยชน์ของการมีวินัยในตนเองนี้มีมากกว่าความพยายามที่เรียกร้อง เมื่อเราเอาชนะความขี้เซาของวันนั้นได้ เป็นไปได้มากขึ้นว่าเราจะพบชนะอีกหลายครั้งในระหว่างวัน เป็นไปได้มากขึ้นว่าเราจะเปี่ยมด้วยชีวิตและกำลังวังชา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู โจ เอ. คริสเตนเซ่น, *To Grow in Spirit: A Ten-Point Plan for Becoming More Spiritual* (1989), 27-28.
2. อริสโตเติล, ใน *Wit and Wisdom of Socrates, Plato, Aristotle*, ed. N. B. Sen (1967), 100.
3. *Selections from the Writings of Benjamin Franklin*, ed. U. Waldo Cutler (1905), 16.
4. ดู นิตยสาร *Forbes*, "Emerging Culture, Worldwide Success," Oct. 25, 2012.
5. เออร์เนสต์ แอล. วิลกินสัน, *Lifting One's Sights*, Brigham Young University Speeches of the Year (Oct. 1, 1963), 4.
6. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, "Joy Cometh in the Morning," *Ensign*, Nov. 1986, 70.
7. *Journal of American College Health* 49 (2000): 125-30.
8. บอยด์ เค. แพคเกอร์, *Teach Ye Diligently*, rev. ed. (1975), 205.
9. โจ เอ. และบาร์บารา เค. คริสเตนเซ่น, *Making Your Home a Missionary Training Center* (1985), 33.
10. โจ เอ. คริสเตนเซ่น, "Resolutions" (Brigham Young University fireside, Jan. 9, 1994), 5, speeches.byu.edu.
11. กอร์ดอน บี. ฮิงคิลีย์, ใน เซอร์รี แอล. คิว, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 166-67.

๖ เสาหลัก๗ ของความเข้มแข็งใน ฮังการี

โดย แม็คเคลลี จอร์จ

ทหญิงสาวชาวฮังการี คริสต์เตียน เอสซ์เธอร์* กล่าวว่าพระกิตติคุณเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ศรัทธาของเธอ—ไม่เฉพาะในพระผู้เป็นเจ้าของเท่านั้นแต่ในชีวิตที่มองโลกในแง่ดีและทำให้บรรลุผลสำเร็จด้วย “ชาวฮังการีมักจะนึกถึงอดีตอันมีดมนแทนที่จะนึกถึงอนาคตอันสว่างไสวของเรา” เธอกล่าว อดีตที่เอสซ์เธอร์พูดถึงคือช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ของฮังการี (1949-1956) ช่วงนั้นไม่มีการร้องเพลงชาติฮังการี—*Isten, áldd meg a magyart* ซึ่งหมายถึง “พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรชาวฮังการี”

พระกิตติคุณมาถึงฮังการี

ฮังการียอมรับศาสนจักรอย่างเป็นทางการในปี 1988 หนึ่งปีหลังจากเฮลเดอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวคำสวดอ้อนวอนอุทิศบนยอดเขาเกลเลิร์ต เหนือเมืองบูดาเปสต์ สองปีต่อมาศาสนจักรเปิดคณะเผยแผ่ในบูดาเปสต์ในประเทศที่ไม่มีเสรีภาพทางศาสนามานาน 40 ปี เวลานั้นอิทธิพลของพระผู้เป็นเจ้าแรงกล้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในใจคนหนุ่มสาว วิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ศูนย์ขยายผลของสถาบัน

ศูนย์ขยายผลมีส่วนสำคัญในการช่วยคนหนุ่มสาวในยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก คืบก่อนเฮลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองมาเยือนยุโรปกลาง ท่านตื่นมารับการเปิดเผยอันทรงพลัง ท่านรู้สึกถึงความเข้มแข็งของศาสนจักรในภูมิภาคนั้นของโลกจะอยู่ในหมู่คนหนุ่มสาวเวลานี้ศูนย์ขยายผลเป็นสถานที่ต้อนรับคนหนุ่มสาว ให้พวกเขาได้มีชั้นเรียน กิจกรรม และเพื่อนที่มีความเชื่อเดียวกัน “ที่นี่เราสนุกได้โดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีปัญหาเรื่องมาตรฐานของเรา” เอสซ์เธอร์กล่าว

เอสซ์เธอร์พบผู้สอนศาสนาในบ้านเกิดของเธอที่ Újfehértó และเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษฟรีประจำสัปดาห์ ไม่นานผู้สอนศาสนาชวนเธอมาร่วมกิจกรรมสาขา “ดิฉันเข้าร่วมคือการละเล่น การสังสรรค์ในครอบครัว และงานเต้นรำทุกครั้งมาตั้งแต่ต้น” เธอกล่าว “ดิฉันรับบัพติศมาก่อนอายุครบ 18 ปีสามอาทิตย์ เวลานี้ดิฉันทราบ ว่าดิฉันเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า และพระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงปล่อยให้บิดาของพระองค์โดดเดี่ยว”

ฮังการีได้รับความบอบช้ำจากสงครามและการกดขี่ แต่หนุ่มสาวโสดของศาสนจักรเปี่ยมด้วยความหวัง

กิจกรรมคนหนุ่มสาว

เอสซ์เธอร์ยังคงไปร่วมกิจกรรมคนหนุ่มสาวในสาขาของเธอที่ Nyíregyháza ยังไม่มีออร์ดหรือสาขาคนหนุ่มสาวในฮังการี แต่ “เรายังรวมตัวกัน” เอสซ์เธอร์กล่าว “เราไปงานเทศกาลบุปผาชาติ เทศกาลกบและสวนสัตว์”

ตามที่เฮลเดอร์เพอร์รี่ทำนายไว้ สมาชิกคนหนุ่มสาวในฮังการีเป็นแหล่งความสว่างของทุกคน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

* ในฮังการี นามสกุลมาก่อนชื่อ

เพิ่มเติมเกี่ยวกับเอสซีเธอร์

การออกเดทในอังกฤษเป็นอย่างไร

สมาชิกคนหนุ่มสาวสร้างโอกาสพบกัน แต่ยากเพราะพวกเขาจะอยู่คนละฝั่งของประเทศ

คุณไปพระวิหารบ่อยแค่ไหน

ดิฉันเป็นสมาชิกที่โชคดีที่สุดคนหนึ่ง เพราะสามารถไปพระวิหารไครบุรีร์กเยอร์มณีได้ปีละครั้ง

การศึกษาในอังกฤษสำคัญหรือไม่

สำคัญค่ะ แทบไม่น่าเชื่อเพราะพ่อแม่ของดิฉันมีปริญญาหลายใบและครอบครัวเราก็ยังลำบาก ตอนนี้ดิฉันเห็นข้อดีและเริ่มเรียนมหาวิทยาลัยเมื่อเดือนมกราคม ปี 2014

สถิติในอังกฤษ

ประชากร 9,877,365 คน (ณ ปี 2014)

พื้นที่ 35,919 ตารางไมล์ (93,030

ตารางกิโลเมตร)

เพราะขึ้นชื่อเรื่องฤดูใบไม้ผลิที่อบอุ่น

อังกฤษจึงมีอ่างอาบน้ำสาธารณะ

450 อ่าง

สระในภาษาอังกฤษมี 14 เสียง

ศาสนจักรในอังกฤษ

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย 5,050 คน

วอร์ดและสาขา 22 แห่ง

สแตค 1 แห่ง (ก่อตั้งในปี 2006)

ศูนย์ประวัติครอบครัว 6 แห่ง

คณะเผยแผ่ 1 แห่ง (บูดาเปสต์)

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอังกฤษ

เมืองหลวง: บูดาเปสต์

ภาษา: อังกฤษ (แมกยาร์)

พระเยซูคริสต์— เจ้าชายแห่งสันติของเรา

สันติสุขเกิดขึ้นได้กับทุกคนที่ตั้งใจ
แสวงหาเจ้าชายแห่งสันติ

โดย เฮลเตอร์
รัสเซลล์ เอ็ม.
เนลสัน
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

การมีใจจดจ่ออยู่กับพระเจ้าและชีวิตอัน
เป็นนิจสามารถช่วยให้เราผ่านพ้นสิ่ง
ทำทลายทั้งหมดของความเป็นมรรตัย
คนไม่ดีพร้อมอยู่ร่วมโลกกับคนอื่นที่ไม่ดีพร้อม
โลกของเราเป็นโลกที่ตกแล้ว ทุกข์ระทมด้วยหนี้สิน
ล้นพ้นตัว สงคราม ภัยธรรมชาติ โรคภัย และความ
ตาย

ความทำทลายส่วนตัวเกิดขึ้น ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่
เป็นสาเหตุของความทุกข์ร้อน เราต่างต้องการพบ
สันติสุขในใจ

ข่าวสารของข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับแหล่งเดียวของ
สันติสุขอันยั่งยืนแท้ๆ นั่นคือพระเยซูพระคริสต์
—เจ้าชายแห่งสันติของเรา¹

พระเยซูตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาเฝ้า
เรา อย่าห้ามพวกเขาเลย เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์
เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น”²

**พระองค์ทรงนำสันติสุขมาให้คนที่ถูกสงคราม
ทำลายชีวิตพวกเขา** ครอบครัวที่แตกแยกเพราะ
หน้าที่ทหารล้วนมีความทรงจำเกี่ยวกับสงคราม ซึ่ง
ข้าพเจ้าคิดว่าฝังลึกในช่วงสงครามเกาหลี

สงครามยุคปัจจุบันซับซ้อนกว่านั้นแต่ยังคงนำ
ความโศกเศร้ามาสู่ครอบครัว คนที่ทนทุกข์เช่นนั้น

สามารถหันมาหาพระเจ้า ข่าวสารของพระองค์
ปลอบขวัญ ให้สันติสุขบนแผ่นดินโลกและ
ไมตรีจิตในหมู่มนุษย์³

สันติสุขเกิดขึ้นได้กับคนที่ไม่สบาย บางคน
ได้รับบาดเจ็บ บางคนปวดร้าวทางวิญญาณเพราะ
คนที่พวกเขารักสูญหายหรือความบอบช้ำทาง
อารมณ์อื่นๆ ฟันธงทั้งหลาย สันติสุขเกิดขึ้นได้กับ
จิตวิญญาณท่านเมื่อท่านสร้างศรัทธาในเจ้าชาย
แห่งสันติ

“เจ้ามีผู้ใดที่เจ็บป่วยในบรรดาพวกเจ้าไหม?
จงนำเขามาที่นี่. พวกเจ้ามีใครใดที่เป็นง่อย, หรือ
ตาบอด, หรือขาเสีย, หรือพิการ,... หรือที่รับทุกข์
ด้วยประการใดๆ ไหม? จงนำพวกเขามาที่นี่และ
เราจะรักษาพวกเขา.”⁴

“เราเห็นว่าศรัทธาของเจ้าเพียงพอที่เราจะรักษา
เจ้า.”⁵

สันติสุขสามารถเกิดขึ้นได้กับคนเศร้าโศก
ไม่ว่าความทุกข์โศกเกิดจากความผิดพลาดหรือ
บาป ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงเรียกร้องคือการกลับ
ใจอย่างแท้จริง พระคัมภีร์ขอให้เรา “หลีกเลี่ยง
จากต้นหาของคนหนุ่ม ... [และ] ออกพระนาม
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์”⁶ จากนั้น

“ยารักษาในกิเลอาด” ของพระองค์จึงจะสามารถเยียวยาจิตวิญญาณที่ป่วยเพราะบาปได้⁷

ลองนึกถึงการเปลี่ยนแปลงในจอห์น นิวตัน เขาเกิดในลอนดอน ปี 1725 เขากลับใจจากชีวิตพ่อค้าทาสที่บาปหนักกลายเป็นบาทหลวงนิกายแองกลิคัน จอห์นเกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจและเขียนคำร้องของเพลงสวด “Amazing Grace”

*พระคุณพระเจ้า! นั้นแสนชื่นใจ
ช่วยได้คนชั่วอย่างฉัน
ครั้งนั้นฉันหลง พระองค์ตามมาหา
ตาบอด แต่ฉันเห็นแล้ว⁸*

“จะมีความชื่นชมยินดีในสวรรค์เรื่องคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่”⁹

สันติสุขสามารถเกิดขึ้นได้กับคนที่ทำงานหนัก

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา”¹⁰

สันติสุขเกิดขึ้นได้กับคนโศกเศร้า พระเจ้าตรัสว่า “คนที่โศกเศร้าก็เป็นสุข เพราะว่าเขาทั้งหลายจะได้รับการหนุนใจ”¹¹ เมื่อเราอดทนต่อการจากไปของคนที่เรารัก เราจะเปี่ยมด้วยสันติสุขของพระเจ้าผ่านสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณ

“คนเหล่านั้นที่ตายในเราจะไม่มีลี้มรสแห่งความตาย, เพราะมันจะหวานสำหรับพวกเขา”¹²

“เราอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่กกลัวเลย”¹³

“เราเป็นชีวิตและการเป็นขึ้นขึ้นจากความตาย คนที่วางใจในเราจะมีชีวิตอีกแม้ว่าเขาจะตายไป

“และทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย”¹⁴

สันติสุขเกิดขึ้นได้กับทุกคนที่ตั้งใจแสวงหาเจ้าชายแห่งสันติ ผู้สอนศาสนาของเรานำข่าวสารอันไพเราะและช่วยให้รอด

ของพระองค์ไปทั่วโลก พวกเขาส่งสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ตามที่พระองค์ทรงฟื้นฟูผ่านศาสนายาเกรณโจเซฟ สมิธ ผู้สอนศาสนาสอนถ้อยคำเปลี่ยนชีวิตเหล่านี้ของพระเจ้า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”¹⁵

**สันติสุขเกิดขึ้นได้กับทุกคนที่เลือกเดินในวิถีของพระ-
อาจารย์** พระดำรัสเชื้อเชิญอยู่ในถ้อยคำอันเปี่ยมด้วยความรักนี้ “จงกลับมาติดตามเรา”¹⁶

เราจะแช่ซ่องสรรเสริญเจ้าชายแห่งสันติ¹⁷ เพราะพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง จากนั้น “พระสิริของพระยาห์เวห์จะปรากฏแล้วมนุษย์ทุกคนจะมองเห็นด้วยกัน”¹⁸ ในฐานะพระเมสสิยาห์แห่งมิลเลเนียม พระองค์จะทรงปกครองในฐานะกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย¹⁹

เมื่อเราติดตามพระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงนำเราไปอยู่กับพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ กับครอบครัวเรา โดยผ่านการทำทนายมากมายของความเป็นมรรตัย หากเรายังคงซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาที่ทำให้ หากเราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เราย่อมคู่ควรรับของประทานอันสำคัญที่สุดของพระเจ้าเป็นเจ้า นั่นคือชีวิตนิรันดร์²⁰ ครอบครัวเราจะได้อยู่ด้วยกันตลอดกาลในที่ประทับอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ขอพระเจ้าเป็นเจ้าประทานพรท่าน พี่น้องที่รักทั้งหลาย ขอให้ท่านและผู้ที่ท่านรักได้รับพรทุกประการของพระเจ้าของเรา—เจ้าชายแห่งสันติของเรา—ตลอดไป ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเนื่องในเทศกาลคริสต์มาส ปี 2013

อ้างอิง

1. ดู อิสยาห์ 9:6; 2 นีไฟ 19:6.
2. มัทธิว 19:14.
3. ดู ลูกา 2:14.
4. 3 นีไฟ 17:7.
5. 3 นีไฟ 17:8; ดู มัทธิว 13:15; 3 นีไฟ 18:32; หลักคำสอนและพันธสัญญา 112:13.
6. 2 ทิโมธี 2:22; ดู 3 นีไฟ 9:13 ด้วย.
7. ดู เฮอร์เมีย 8:22; ดู “สวดอ้อวอนหรือเปล่า?” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 62; “There Is a Balm in Gilead,” *Recreational Songs* (1949), 130.
8. “Amazing Grace,” *Olney Hymns* (1779), no. 41; ดู ยอห์น 9:25 ด้วย.
9. ลูกา 15:7; ดู ข้อ 10 ด้วย.
10. มัทธิว 11:28-30.
11. มัทธิว 5:4; ดู 3 นีไฟ 12:4; หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:14.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:46.
13. ยอห์น 14:27.
14. ยอห์น 11:25-26.
15. ยอห์น 14:15.
16. ลูกา 18:22.
17. ดู “เราซ่องสรรเสริญนามเยซูเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 83.
18. อิสยาห์ 40:5.
19. ดู วิวรรณ์ 19:16.
20. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7.

เจาะประเด็น

ในฐานะผู้สอน วัย 14 ปี ผมจะ มีส่วนช่วย เรื่องการสอนประจำบ้าน ได้อย่างไร

ตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ จุดประสงค์ของผู้สอนประจำบ้านคือ “เยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน, แนะนำพวกเขาให้สวดอธิษฐานโดยออกเสียงและในที่ลับตาและปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างในครอบครัว” (คพ. 20:51) ผู้สอนประจำบ้าน “ดูแล... และอยู่กับ” ผู้คนที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้สอน “และทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น” (คพ. 20:53) พวกเขา “เตือน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, และสอน, และเชื่อเชิญให้คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์” (คพ. 20:59)

ตอนนี้ขอให้ถามตัวท่านเองว่า “ผมทำสิ่งเหล่านั้นได้ไหม” คำตอบคือได้ ถ้าถามคุณของท่านว่าท่านจะช่วยได้อย่างไร เขาสามารถช่วยท่านฝึกทำนัดหมาย แสดงประกาศศรัทธา ให้บทเรียน และอื่นๆ จากนั้นท่านจะเห็นด้วยตนเองว่าท่านสามารถเป็นพรแก่ชีวิตคนที่ท่านเยี่ยม และท่านจะรู้สึกมั่นใจกับการใช้ของประทานที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมอบให้ท่านทำหน้าที่ฐานะปุโรหิตนี้และอีกมากมายให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตลอดชีวิตท่าน ■

เหตุใดฉันต้อง **ให้อภัย** คนที่ต้อง **รับผิดชอบ** ต่อการทำให้นัน **เจ็บปวด**

พระบัญญัติให้เรให้อภัยทุกคนเป็นพระบัญญัติที่เราหลายคนทำได้ยาก แต่พระเจ้าตรัสว่าเราต้องให้อภัยพวกเขา มิฉะนั้นแล้วเรากำลังทำบาปร้ายแรงกว่า (ดู คพ. 64:9-11) ตอนแรกเราอาจ

เข้าใจพระบัญญัติข้อนี้ไม่มากนัก แต่พระเจ้าทรงกำลังพยายามช่วยให้เราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นและพบปีติมากขึ้น ถ้าเราฝากภาระของเรากับพระองค์และปล่อยวางความโกรธ ความขมขื่น

และความเจ็บปวด เราจะได้รับสันติสุขในชีวิตนี้และพรมากมายในนิรันดร อาจใช้เวลา น้ำตา การอดอาหาร การสวดอธิษฐานการหรือกับผู้นำฐานะปุโรหิต และไปพระวิหารแต่จะคุ้มค่า

ดังที่ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกค์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดสอนไว้ “เราต้องปล่อยวางความคับแค้นใจ จุดประสงค์ส่วนหนึ่งของความเป็นมรดกคือเรียนรู้ที่จะปล่อยวางเรื่องเช่นนั้น นั่น

คือวิถีของพระเจ้า

“พึงจำไว้ว่า สวรรค์เต็มไปด้วยผู้ที่มิสิ่งนี้เหมือนกัน นั่นคือ พวกเขาได้รับการให้อภัย และพวกเขาให้อภัย” (“ผู้มีใจกรุณายอมได้รับพระกรุณา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2012, 77) ■

ดูเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้อภัยผู้อื่นจาก กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “การให้อภัย,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2005, 96-99; เจมส์ อี. เฟาสท์, “อำนาจเยียวาของการให้อภัย,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2007, 83-86.

บทเรียนวันอาทิตย์

หัวข้อของเดือนนี้:
ศาสนพิธีและ
พันธสัญญา

พร้อมรับ ฐานะปุโรหิตแห่ง เมลคีเซเดค หรือไม่

“คนเหล่านั้นทั้งปวงที่ได้รับฐานะปุโรหิต,
ย่อมรับคำปฏิญาณและพันธสัญญานี้แห่ง
พระบิดาของเรา, ซึ่งเขาจะฝ่าฝืนไม่ได้”
(คพ. 84:40)

ไม่เหมือนฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนซึ่งรับโดยไม่มีคำปฏิญาณ ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดครับพร้อมคำปฏิญาณที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำและพร้อมพันธสัญญาที่ทำระหว่างท่านกับพระองค์ แนวคิดต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านเข้าใจที่สำคัญ ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33-44 ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต

อะไรคือคำปฏิญาณที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำ

“การมีค่าควรรับความเป็นไปได้ของคำปฏิญาณและพันธสัญญานำมาซึ่งของประทานยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า นั่นคือ ชีวิตนิรันดร์ นั่นคือจุดประสงค์ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค โดยการรักษาพันธสัญญาเมื่อเราได้รับฐานะปุโรหิตและต่อพันธสัญญาเหล่านั้นในพิธีพระวิหาร เราได้รับสัญญาโดยคำปฏิญาณที่พระบิดาบนสวรรค์ เอเลฮิมทรงทำไว้ ว่าเราจะได้รับความบริบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระองค์และมีชีวิตเชกเช่นพระองค์”

ดู ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “ศรัทธา คำสาบาน และพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2008, 74.

อะไรคือส่วนของท่านในพันธสัญญา

“พันธสัญญาในส่วนของมนุษย์คือเขาจะขยายการเรียกในฐานะปุโรหิต [ดู คพ. 84:33] และเขาจะดำเนินชีวิตตามคำทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเขาจะรักษาพระบัญญัติ”

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876-1972), “Magnifying Our Callings in the Priesthood,” ใน Conference Report, Apr. 1970, 59

การทำให้ร่างกายของท่านใหม่อีกครั้งหมายความว่าอย่างไร

“ข้าพเจ้าเห็นสัมฤทธิ์ผลของสัญญานั้นในชีวิตข้าพเจ้าเองและในชีวิตของผู้อื่น เพื่อนคนหนึ่งของข้าพเจ้ารับใช้เป็นประจำจนกระทั่งเขาเสียชีวิต เขาบอกข้าพเจ้าว่าทุกวันระหว่างที่เขาได้รับใช้ เมื่อสิ้นวันเขาขึ้นบันไดไปนอนตอนกลางคืนแทบไม่ไหว พลางนึกในใจว่าเขาจะมีเรี่ยวแรงเผชิญกับวันต่อไปไหม จากนั้นในตอนเช้า เขาพบว่าเรี่ยวแรงและความกล้าหาญของเขากลับมาเหมือนเดิม ท่านเห็นสิ่งนี้ในชีวิตของศาสนิกชนมากมาย ผู้ที่เหมือนจะมีพลังกำลังขึ้นมาใหม่ ทุกครั้งที่พวกเขาขึ้นเป็นพยานถึงพระเจ้า พระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู นั่นคือคำสัญญาสำหรับคนที่ดำเนินไปด้วยศรัทธาในการรับใช้ฐานะปุโรหิตของพวกเขา”

ดู ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, “ศรัทธา คำสาบาน และพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2008, 76.

การรับพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร

“ชายที่รับฐานะปุโรหิตอย่างมีค่าควร ย่อมรับพระเจ้าพระเยซูคริสต์และผู้ที่ได้รับพระเจ้าย่อมรับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา ผู้ที่รับพระบิดาย่อมรับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงมี พระล้าเลิศหลังไหลมาจากคำปฏิญาณและพันธสัญญานี้มายังชายหญิงและเด็กที่มีค่าควรทั่วโลก”

เอ็ดเดอร์วีสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งไคโรรัมฮักร-สาวกสิบสอง, “พันธสัญญา,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2011, 112.

ห้วงโซ่พระคัมภีร์: การรับพระเจ้า

การรับฐานะปุโรหิตเป็นวิธีรับพระเจ้าวิธีหนึ่ง อ่านข้อเหล่านี้เพื่อเรียนรู้อีกสองประการ: ยอห์น 13:20 และหลักคำสอนและพันธสัญญา 112:20

เยาวชนหญิงจะรับพรเหล่านี้ด้วยได้หรือไม่

“พรของฐานะปุโรหิตไม่จำกัดเฉพาะผู้ชายเท่านั้น พรเหล่านี้หลังมาบนภรรยาและธิดาของเราด้วย และบนสตรีที่ซื่อสัตย์ทุกคนของศาสนจักร พี่น้องสตรีที่ดีเหล่านี้สามารถเตรียมตนเองให้พร้อมรับพรแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้าโดยรักษาพระบัญญัติและรับใช้ในศาสนจักร พระเจ้าทรงมอบของประทานฝ่ายวิญญาณและพรทุกประการที่บุตรของพระองค์ได้รับให้ธิดาของพระองค์”

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876-1972), “Magnifying Our Callings in the Priesthood,” ใน Conference Report, Apr. 1970, 59.

รับทั้งหมดที่พระบิดาทรงมี: อุปมาสมัยใหม่

บ ยาวจนชายคนหนึ่งกำลังเตรียมรับใช้
งานเผยแผ่ บิดามารดาอินดีจะจ่ายให้
งานเผยแผ่ของเขาตราบที่เขาจะรักษาภู
คณะเผยแผ่และทำงานหนัก เขาตกลง
หลังจากเข้าสู่สนามเผยแผ่ เขาพบว่า
งานผู้สอนศาสนายากกว่าที่เขาคิดมาก
การเรียนภาษาใหม่ การปรับเข้ากับ
วัฒนธรรมใหม่ และการถูกปฏิเสธ
ทำให้เขาท้อ คู่ของเขากับประธาน
คณะเผยแผ่พยายามให้กำลังใจ
เขา แต่เขายังรู้สึกว่าจะอยากจะเลิก
เขาบอกประธานคณะเผยแผ่ว่า
เขาอยากกลับบ้าน ประธานคณะ
เผยแผ่โทรศัพท์ไปหาบิดาของชาย
หนุ่มคนนี้และอนุญาตให้เขาโทรศัพท์
มาหาบุตรชาย ผู้สอนศาสนาบอก
บิดาว่าเขาท้อ บิดาของเขาพูดว่า
“เป็นเวลาหลายปีที่พ่อกับแม่ตั้งตารอ
วันที่ลูกจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา เรา
รู้ว่าสำคัญเพียงใดที่ต้องสอนพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ให้คนที่ไม่มีพระกิตติ
คุณ”
บุตรชายตอบว่า “พ่อครับ ผมไม่รู้
เลยว่างานเผยแผ่มีความหมายต่อพ่อ
มาก”
“มีความหมายต่อพ่อกว่าที่สุด”
บิดาประกาศ “ทั้งชีวิตพ่อทำงาน

สร้างธุรกิจ และเก็บหอมรอมริบก็เพื่อคนๆ
หนึ่ง คนนั้นคือลูก เป้าหมายของพ่อคือจัด
เตรียมมรดกมากมายไว้ให้ลูก

“แต่พ่อครับ” บุตรชายแย้ง “นั่นไม่ได้
เปลี่ยนข้อเท็จจริงที่ว่าผมไม่ชอบ ...”

บิดาดัดบทว่า “พ่อจะวางใจมอบธุรกิจ
ให้ลูกดูแลได้อย่างไรถ้าลูกไม่สามารถ
พิสูจน์ตนเองได้โดยการรับใช้พระเจ้าสอง
ปีขึ้นไป”

บุตรชายหยุดชั่วครู่ขณะไตร่ตรอง
คำถามของพ่อ

บิดากล่าวต่อจากนั้นว่า “ลูกพ่อ ถ้าลูก
จะซื้อสัตย์ในการเรียกนี้และพิสูจน์ตนว่า
คู่ควร ทั้งหมดที่พ่อครอบครองจะเป็นของ
ลูก”

คำสัญญานี้ทำให้บุตรชายซาบซึ้งใจ
และบอกบิดาอย่างกล้าหาญว่า “ผมจะ
อยู่ต่อ”

บุตรชายอยู่ต่อ และเขารับใช้อย่าง
ซื่อสัตย์ เขาทำตามกฎคณะเผยแผ่และ
ทำงานหนัก และหลังจากงานเผยแผ่ เขา
ได้รับมรดกที่บิดาสัญญาไว้ แม้ทั้งหมดที่
บิดามีให้เขา

จาก เอ็ดเดอร์คาร์ลอส อี. เฮเชย์ (1926-1999)
แห่งสภาภักดิ์สืบ, “The Oath and Covenant of
the Priesthood,” Ensign, Nov. 1985, 45.

พรที่ดิฉันได้รับผ่านฐานะปุโรหิต

เมื่อดิฉันดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมในฐานะธิดาของพระเจ้า-ผู้เป็นเจ้าของ ดิฉันสามารถรับพรมากมายผ่านฐานะปุโรหิตของพระองค์ ดิฉันสามารถเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ ซึ่งได้รับการฟื้นฟูผ่านฐานะปุโรหิต ดิฉันสามารถรับส่วนศีลระลึกที่ให้พรโดยอำนาจฐานะปุโรหิตของพระเยซูคริสต์เพื่อต่อพันธสัญญาของดิฉันและช่วยให้ดิฉันกลับใจอย่างเต็มที่มากขึ้น ดิฉันได้รับการนำทางส่วนตัวจากพระบิดาบนสวรรค์ผ่านพรฐานะปุโรหิต ดิฉันสามารถรับการวางมือมอบหน้าที่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถืออภัยฐานะปุโรหิตและได้รับสิทธิอำนาจให้ปฏิบัติในการเรียกต่างๆ ดิฉันสามารถใช้สิทธิอำนาจนั้นเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น ดิฉันสามารถทำพันธสัญญามากขึ้นกับพระบิดาบนสวรรค์ผ่านอำนาจฐานะปุโรหิตที่พบในพระวิหาร ดิฉันสามารถแต่งงานกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควรในพระวิหาร และร่วมกันเลี้ยงดูครอบครัวด้วยความชอบธรรม ดิฉันสามารถรับทั้งหมดที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีพร้อมทั้งครอบครัวนรันดร์ของดิฉัน (ดู คพ. 84:38)

เมลิสซา ฮาร์ท, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ร่วมวงสนทนา

เรื่องที่ต้องไตร่ตรองในวันอาทิตย์

- ท่านคิดว่าการรักษาพันธสัญญาของท่านเตรียมท่านให้พร้อมรับทั้งหมดที่พระบิดาทรงมีอย่างไร
- ท่านคิดว่าอะไรคือความแตกต่างระหว่าง “การได้รับ” ฐานะปุโรหิต (คพ. 84:33) กับ “ที่ได้รับ” ฐานะปุโรหิต (ดู ข้อ 35)
- คำสอนใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 98:11-12 จะช่วยให้ท่าน “ดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำ... ของพระเจ้า” ได้อย่างไร (คพ. 84:44)

สิ่งที่ท่านจะทำ

- พยายามดำรงตนให้มีค่าควรรับพระวิญญูณบริสุทธ์ การตกลงใจจะช่วยให้ท่านเข้าใจหลักคำสอนเรื่องฐานะปุโรหิตมากขึ้น
- ท่องจำคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตที่มีอยู่ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33-44
- ศึกษาพระคัมภีร์เพิ่มเติมเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตร่วมกับการสวดอ้อนวอน อาทิ แอลมา 13 และหลักคำสอนและพันธสัญญา 13; 20; 107; 121

โดย เอ็ลเตอร์
เคนท์ เอฟ.
ริชาร์ดส์
แห่งสวากเจ็ดสิบ
และผู้อำนวยการ
บริหารแผนก
พระวิหาร

เตรียมเข้า พระนิเวศน์ ของพระเจ้า

จงยิ้มเมื่อท่านนึกถึงพระวิหาร พระวิหาร
เป็นสถานที่แห่งพลังและพร

ที่โอเพ่นเฮาส์พระวิหาร ข้าพเจ้าสังเกตเห็นเด็กหญิงบางคนเดินเรียงแถวอยู่หลังพ่อแม่เข้ามาในพระวิหาร พวกเขาจะยิ้มเมื่อพบภาพสะท้อนของตนเองในกระจกห้องเจ้าสาว “จำไว้นะ” คุณยายของพวกเขาเอกระซิบ “ว่าหลานเป็นคนพิเศษมากและพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักหลานมาก” เด็กหญิงแต่ละคนนึกภาพเวลาที่เธอจะกลับไปพระวิหารในฐานะสตรีแห่งศรัทธาผู้มีความน่ารักและความสามารถพร้อมจะทำพันธกิจของพวกเขาบนแผ่นดินโลก เด็กชายที่เข้าร่วมโอเพ่นเฮาส์เห็นพรและความรับผิดชอบในอนาคตของพวกเขาเช่นกัน

สิ่งที่เด็กๆ เหล่านี้รู้สึกในพระวิหารนับว่าถูกต้อง พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์จะประทานพรท่าน พรประเสริฐสุดของพระองค์มาถึงเมื่อท่านเข้าพระวิหารเพื่อรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ ทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ท่านมีหน้าที่เตรียมให้พร้อม

พระวิหารสำคัญในชีวิตท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านอายุยังน้อย “ชายหนุ่มจำเป็นต้องเข้าพระวิหารมากกว่าบิดา

และคุณปู่คุณตาของเขาผู้ซึ่งประสบกรรมชีวิตทำให้คนเหล่านั้นมั่นคงแน่นอน และหญิงสาวที่เพิ่งเข้าใจชีวิตจำเป็นต้องมีวิญญาณ อิทธิพล และการนำทางที่มาจากการมีส่วนร่วมในศาสนพิธีพระวิหาร”¹ จงเริ่มเตรียมใจและความคิดท่านเดี๋ยวนี้ให้สามารถ *รับ และ เข้าใจ* พรเหล่านี้ได้อย่างเต็มที่ (ดู มัทธิว 13:23; มาระโก 4:20)

รับความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ

ถ้าท่านจะเตรียมตนเองให้พร้อมเข้าพระวิหาร ท่าน *“พร้อม จะรับความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณ [ของพระองค์]”* ในพระวิหาร (คพ. 35:12; เน้นตัวเอน) พระวิหารเป็นสถานที่แห่งพลังและพร พระเจ้าทรงแนะนำศาสนตพยากรณ์โจเซฟ สมิธและวิสุทธิชนสมัยเริ่มแรกให้ไปรวมกันที่เมืองเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกาเพื่อสร้างพระวิหารที่นั่น “ที่นั่นเจ้าจะได้รับ *การประสาทอำนาจ* จากเบื้องบน” (คพ. 38:32; เน้นตัวเอน)

ที่โอเพ่นเฮาส์พระวิหารเมื่อเร็วๆ นี้ อัครสาวกท่านหนึ่งนำครอบครัวมารวมกันรอบแท่นศักดิ์สิทธิ์ในห้องฝึก ท่านสอนพวก

เขาว่าทุกอย่างที่เราทำในศาสนจักร—ชั้นเรียน กิจกรรม โปรแกรม และการประชุม—ล้วนเตรียมเราให้พร้อมมายังแท่นพระวิหารเพื่อรับศาสนพิธีการผนึก พระวิหารเป็นสิ่งแทนสาระสำคัญในแผนของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อความสุขและความเจริญก้าวหน้าอันรันดร์ของท่าน

เตรียมทำพันธสัญญากับพระเจ้า

การเตรียมเข้าพระวิหารและทำพันธสัญญาของท่านไม่เกิดขึ้นทันที ต้องเริ่มด้วยบัพติศมาและการยืนยันของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วเติบโตด้วยการสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์ การเชื่อฟัง และการรับใช้ เชื้อเชิญความสะอาดเข้ามาทุกสัปดาห์เมื่อท่านเข้าร่วมศีลระลึก สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อท่านเรียนรู้ว่าต้องแสวงหาการให้อภัยผ่านการกลับใจ เมื่อท่านรักษามาตรฐาน และเมื่อท่านถือใบรับรองพระวิหารแบบจำกัดการใช้อย่างมีค่าควร โปรแกรมเยาวชนจะช่วยท่าน แต่การเตรียมพร้อมของท่านเป็นเรื่องส่วนตัว ท่านกำลังพัฒนาความมีค่าควร *ของท่าน* ประจักษ์พยาน *ของท่าน* การเปลี่ยนใจ-

ประเด็นหลัก

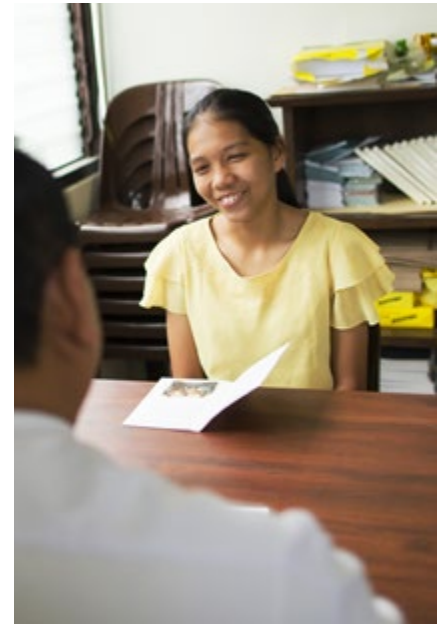
- ในพระวิหารท่านได้รับศาสนพิธีที่จำเป็นต่อความรอดของท่าน
- ท่านต้องเข้าพระวิหารอย่างสะอาดและบริสุทธิ์ เป็นอิสระจากการล่วงละเมิดทุกอย่างที่ยังไม่ได้รับการให้อภัย
- ดังที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ คำสอนและศาสนพิธีมากมายในพระวิหารเป็นสัญลักษณ์ ท่านจะได้เรียนรู้มากขึ้นทุกครั้งที่ท่านกลับไปพระวิหาร

เลื่อมใส *ของท่าน* การขอใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดประยุกต์ใช้กับท่านเป็นส่วนตัว ขณะที่ท่านเพิ่มระดับวุฒิภาวะทางวิญญาณ ท่านย่อมปรารถนาจะเตรียมพร้อมและเข้าพระวิหาร ที่นั่นท่านจะได้รับศาสนพิธีและทำพันธสัญญา ซึ่งเป็นขั้นตอนจำเป็นของการใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้น ศาสนพิธีพระวิหารเป็น “ศาสนพิธี ... สูงส่งที่สุดที่เปิดเผยต่อมนุษยชาติ”²

ขณะที่ท่านรับศาสนพิธีพระวิหาร ท่านทำพันธสัญญาอันสูงส่งกับพระบิดาของท่านเพียงครั้งเดียวสำหรับตัวท่าน จากนั้นท่านจะพยายามปฏิบัติตามพันธสัญญาเหล่านั้นตลอดชีวิต แต่แต่ละครั้งที่ท่านเข้าพระวิหาร ท่านจะรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระองค์และได้รับการเปิดเผยและความเข้าใจเพิ่มเติมขณะที่ทำศาสนพิธีที่จำเป็นให้ผู้อื่น ท่านจะเข้าใจและได้รับความเชื่อมั่นเรื่องการดำรงอยู่ในวันธรรม์ของท่านและพลังไม่สิ้นสุดของพันธสัญญาของท่าน ถ้าเราไม่ใช่สัถภาวะที่ดำรงอยู่ชั่ววันธรรม์ พระวิหารคงไม่มีความสำคัญ ท่านเข้าพระวิหารและทำพันธสัญญา *เพราะ* ท่านจะดำรงอยู่ชั่ววันธรรม์และต้องการอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และครอบครัวของท่านใน “ความสุขอันไม่รู้จบ” (โมไซยาห์ 2:41) ความเชื่อมั่นดังกล่าวเพิ่มขึ้นในจิตวิญญาณท่านเองและได้รับการยืนยันจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

มีค่าควร

บทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีจริง พระองค์ทรงสอนท่าน ทำให้ท่านบริสุทธิ์ และถ่ายทอดความรักของพระบิดา (ดู โรม 5:5) พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำ

สัญญาคือเดชาภาพการยืนยันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้พันธสัญญาแต่ละอย่างมีผลชั่ววันธรรม์

เพื่อรับพระวิญญาณ ท่านต้องเข้าพระวิหารอย่างสะอาด บริสุทธิ์ และเป็นอิสระจากการล่วงละเมิดที่ยังไม่ได้รับการให้อภัยทุกอย่าง ถ้าปฏิบัติเช่นนั้นได้ด้วยวิธีใดก็ตาม จะทำให้ท่านไม่ได้เข้าพระวิหารหรือชักจูงท่านให้ไปที่นั่นอย่างไม่มีค่าควร

ด้วยเหตุนี้ อธิการหรือประธานสาขาจะเชิญท่านมาแจ้งรับการสัมภาษณ์เป็นส่วนตัวเพื่อพิจารณาความมีค่าควรของท่านและความพร้อมจะรับใบรับรองเข้าพระวิหาร จงซื่อสัตย์และวางใจว่าเขาจะช่วยท่าน ในความเป็นจริง ท่านกำลังกำหนดฐานะของตนเองต่อพระพักตร์พระเจ้า (ดู คพ. 109:24) ท่านจะเห็นใบรับรองของท่านก่อน ท่านกำลังยืนยันความมีค่าควรของท่านต่อพระพักตร์พระเจ้า³

การมีค่าควรมิได้หมายความว่าท่านดีพร้อม แต่หมายความว่าใจท่านถูกต้อง ท่านกำลังดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติ และท่านปรารถนาจะเป็นคนดีขึ้นทุกวัน

เรียนรู้จากสัญลักษณ์

ดังที่กล่าวในพระคัมภีร์ ในพระวิหาร พระเจ้าทรงสอนโดยใช้สัญลักษณ์ ท่านจะพบสัญลักษณ์มากมายในพระคัมภีร์ เช่น ศิลา เมล็ดพืช ผลไม้ ต้นไม้แห่งชีวิต ขนมปังและน้ำของศิลาจารึก (ดูตัวอย่างใน 1 นิไฟ 11; แอลมา 32; ฮีลามัน 5:12) บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตใหม่ การเกิดใหม่ และความสะอาด (ดู โรม 6:3-5) ในพระวิหารเราทุกคนสวมชุดขาว อันเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ความศักดิ์สิทธิ์ ความสว่าง และความเท่าเทียมกัน

สัญลักษณ์บางอย่างในพระวิหารเป็นทั้งทางกายและทางวิญญาณ ตัวอย่างเช่น การสวมกัณฑ์เป็นเครื่องเตือนใจประจำวันทางกายให้นึกถึงพันธสัญญาพระวิหารและพรที่สัญญาไว้ ถ้าเคารพและให้เกียรติ กัณฑ์จะคุ้มครองเราจากการล่อลวงและอิทธิพลที่ไม่ชอบธรรม

ศาสนพิธีพระวิหารแต่ละอย่างเป็นสัญลักษณ์ “ในพิธีศักดิ์สิทธิ์ แต่ละคนจะได้รับการชำระล้างและการเจิม”⁴ เตือนให้นึกถึงกษัตริย์และปุโรหิตทั้งหลายของอิสราเอลสมัยโบราณที่พร้อมจะรับตำแหน่งของพวกเขา (ดู 1 ซามูเอล 10:1; 16:13) คำแนะนำสั่งสอนและพันธสัญญาในเอ็นดาวเม้นท์หมายถึงการสวมหรือคลุมด้วยอำนาจและสัญญาเพิ่มเติมจากพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู ลูกา 24:49) บางทีสัญลักษณ์ที่งดงามที่สุดคือศาสนพิธีการผืนผ้า ซึ่งในศาสนพิธีนั้นคู่สามีภรรยาเป็นหนึ่งเดียวกันในข้อผูกมัดอันไม่สามารถแยกได้ซึ่งจะยั่งยืนชั่ววันนิรันดร

สัญญาในพระวิหารมีค่าและสูงส่ง สัญญาดังกล่าวเป็น “ความโปรดปราน

มาก” และ “พรอันสำคัญยิ่ง” (3 นิไฟ 10:18) ที่พระบิดาทรงสงวนไว้ให้ท่านเป็นส่วนตัว ดังนั้นจงยิ้มเมื่อท่านนึกถึงพระวิหาร

ไม่ว่าท่านอายุเท่าใด จงทำทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อจะพร้อมรับพรประเสริฐสุดที่พระบิดาในสวรรค์ทรงมอบให้ท่าน จงวางใจความรู้สึกสมัยที่ท่านเป็นเด็กและร้องเพลง “ฉันชอบมองดูพระวิหาร ฉันต้องการไปที่นั่น ... ฉันจะไม่คร้านเตรียมตัวเมื่อวัยเยาว์ เพราะเข้าใจหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์”⁵ สิ่งนี้เป็นจริงสำหรับท่านได้ ■

อ้างอิง

1. จอห์น เอ. วิทโท, “Temple Worship,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Apr. 1921, 91-92.
2. *Preparing to Enter the Holy Temple* (booklet, 2002), 1.
3. ดู โยชูวา 24:22, 27: “พวกท่านเป็นพยานปรักปำตนเองว่าท่านได้เลือกพระยาห์เวห์เพื่อปรนนิบัติพระองค์ และพวกเขาบอกว่า พวกเราเป็นพยาน” ต่อจากนั้นโยชูวานำศิลาก้อนใหญ่ไปวางไว้ใต้ต้นโอ๊ก พลังกล่าวว่า “ศิลาก้อนนี้เป็นพยานปรักปำพวกเรา เพราะศิลานี้ได้อธิษฐานพระวาจาทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์”
4. *การเตรียมตัวเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์*, 1.
5. “ฉันชอบมองดูพระวิหาร” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, หน้า 99.

เหตุใดเราจึงสร้างพระวิหาร

“เราต้องเข้าใจพอสมควรว่าเหตุใดเราจึงสร้างพระวิหาร และเหตุใดจึงเรียกร้องให้เรารับศาสนพิธี หลังจากนั้น เราได้รับคำแนะนำสั่งสอนและความสว่างทางปัญญาเกี่ยวกับสาระสำคัญของวิญญาณอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้มาเป็นบรรทัดๆ เป็นข้อๆ จนกระทั่งเราบรรลุความสมบูรณ์ของความสว่างและความรู้ นี้กลายเป็นเครื่องป้องกันอันสำคัญยิ่งสำหรับเรา—เราแต่ละคนเป็นส่วนตัว ...

“... ไม่มีงานใดขัดเกลาทางวิญญาณมากกว่านี้ ไม่มีงานใดที่เราจะทำให้พลังเรามากกว่านี้ ไม่มีงานใดเรียกร้องมาตรฐานความชอบธรรมสูงกว่านี้

“การทำงานของเราในพระวิหาร คู่กันเราด้วยโล่และเครื่องป้องกัน...

“... หากเราจะเข้าสู่พันธสัญญาของเราโดยปราศจากความเคลือบแคลงหรือคำขอโทษ พระเจ้าจะทรงคุ้มครองเรา เราจะได้รับการดลใจเพียงพอกับการทำลายของชีวิต...

“ดังนั้น มาเข้าพระวิหารกันเถิด—มาทวงพรของท่าน”

การเตรียมตัวเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ (จุลสาร, 2002), 40.

หาวิธี ให้อภัย

โดย บอนนี่ บราวน์

เราทุกคนจะประสบเวลาที่มีบางคนทำบางสิ่งให้เราเจ็บปวด บางครั้งเรารู้สึกว่าเราปล่อยวางความเจ็บปวดไม่ได้ ถึงแม้ความผิดนั้นใหญ่หลวง แต่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่าเราต้องให้อภัยทุกคน การให้อภัยอาจเป็นงานยาก แต่การทำสิ่งที่นำเราให้ใกล้ชิดพระคริสต์มากขึ้น เราจะเข้าถึงสันติสุขที่การให้อภัยมีให้ เขาวชนหญิงสองคนเล่าประสบการณ์ของพวกเขาเกี่ยวกับการให้อภัยผู้อื่นดังนี้

ให้อภัยเพื่อน

เมื่อเรณี* ย้ายไปเข้าโรงเรียนใหม่ในเบลเยียม เธอมีความสุขที่ได้คบเพื่อนใหม่ แต่แล้วเพื่อนคนหนึ่งก็ก่อปัญหายุ่งยากบางอย่าง เรณีอธิบายว่า

“โนราเพื่อนของดิฉันสร้างบัญชีเฟซบุคโดยใช้ชื่อเพื่อนอีกคนหนึ่งชื่อเคท เธอเริ่มก่อกวนคนไปทั่วโดยใช้โปรไฟล์นั้น และทุกคนหาว่าเคทแกล้ง โนราถึงกับล้อดิฉันที่โรงเรียน ค่อนแคะเรื่องศาสนาและบุคลิกภาพของดิฉัน ดิฉันพยายามเลี่ยง

การโจมตีเหล่านั้นแต่ไม่สามารถเลี่ยงได้ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงเริ่มไปเที่ยวหรือพูดคุยกับคนอื่น

“เมื่อในวารสารภาพเรื่องโปรไฟล์ปลอมทุกคนไม่โทษเธอ โนราเขียนจดหมายขอโทษดิฉัน แต่ดิฉันไม่คิดว่าจะให้ให้อภัยเธอได้ ดิฉันโกรธมาก

“วันหนึ่งดิฉันกำลังอ่านพระคัมภีร์ และบังเอิญอ่านเจอ หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:9-10: ‘ดังนั้น, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าควรให้อภัยกัน; เพราะคนที่

ไม่ให้ภัยความผิดแก่พี่น้องตนยอมอยู่ในสภาพที่ถูกกล่าวโทษต่อพระพักตร์พระเจ้า; เพราะบาปที่ร้ายแรงกว่ายังคงอยู่กับเขา. เรา, พระเจ้า, จะให้ภัยผู้ที่เราจะให้ภัย, แต่เรียก้องจากเจ้าที่จะให้ภัยมนุษย์ทั้งปวง.'

“ดิฉันนึกถึงโนราขึ้นมาทันที ดิฉันทราบว่าคุณไม่ควรรู้สึกโกรธ ดิฉันสวดอ้อนวอนและทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยดิฉันให้ภัยเธอ มันไม่ง่าย แต่ดิฉันก็ทำจนได้ ดิฉันเริ่มโดยส่งข้อความถามเธอเกี่ยวกับชีวิตของเธอ และบางครั้งเราคุยกันขณะรับประทานอาหารกลางวัน ดิฉันทราบว่าคุณพ่อของโนราสิ้นชีวิตเมื่อสี่ปีก่อน ชีวิตเธอลำบาก และเธอคิดว่าทุกคนไม่ชอบเธอ ดิฉันดีใจที่ไม่โมโหเธออีกแล้ว เคทกับคนอื่น ๆ ไม่เข้าใจว่าดิฉันให้ภัยโนราได้อย่างไร แต่ดิฉันทราบว่าดิฉันทำถูกต้องแล้ว และทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงภูมิใจในตัวดิฉัน”

เรารู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของปัญหา เราให้ภัยทุกคน โดยทำตามพระบัญญัติดังกล่าว เธอจึงเกิดความสงสารและเข้าใจโนรา และสามารถให้ภัยได้หมดใจ

พบสันติสุขในความตายของพี่ชาย

เมื่อพี่ชายของจาเน็ตเสียชีวิตในอุบัติเหตุรถยนต์โดยต้นเหตุมาจากคนขับวัยรุ่นเมาสุราและผู้โดยสารของเขา เธอรู้ว่าเธอต้องปล่อยวางความอาฆาตแค้นที่รู้สึก แต่ไม่ทราบจะทำอย่างไร

“ดิฉันบอกไม่ถูกว่าอะไรทำให้ดิฉันเจ็บปวดที่สุด—ความโกรธที่ดิฉันมีต่อวัยรุ่นขาดสติเหล่านี้หรือความปรารถนาอย่างจริงใจ

ที่อยากได้พี่ชายคืน ดิฉันไม่อาจทนคิดถึงความรู้สึกสูญเสียครั้งใหญ่นี้ในชีวิต ดิฉันจำได้ว่าสวดอ้อนวอนอย่างแรงกล้าเป็นเวลาหลายชั่วโมง ทั้งหมดที่ต้องการคืออยากได้นาธานคืน

“ดิฉันรู้สึกสงสารเด็กพวกนั้นที่ต้องรับผิดชอบการตายของนาธานเพราะดิฉันรู้ว่าพวกเขาารู้สึกผิดมาก แต่ดิฉันรู้สึกโกรธและไม่พอใจเช่นกัน เป็นเรื่องง่ายที่จะตำหนิพวกเขา ดิฉันพูดในใจว่าดิฉันให้ภัยเด็กหนุ่มเหล่านี้ แต่ความคิดของดิฉันก็ยังเต็มไปด้วยความโกรธเมื่อนึกถึงอุบัติเหตุคราวนั้น ดิฉันถามตนเองบ่อยๆ ว่า ‘ดิฉันจะให้ภัยเด็กหนุ่มเหล่านี้จริงหรือ และจะรู้ได้อย่างไรว่าให้ภัยแล้ว’

“หลังจากสวดอ้อนวอนหลายร้อยครั้งอดอาหารอย่างจริงจัง ศึกษาและใคร่ครวญอย่างหนัก ในที่สุดดิฉันก็รู้สึกว่าได้ให้ภัยพวกเขาจริงๆ ดิฉันจำการไตร่ตรองวันหนึ่งได้ ดิฉันคิดว่า ‘ดิฉันให้ภัยพวกเขา ดิฉันจะไม่ให้ได้อย่างไร ทุกคนล้วนทำผิดพลาดและดิฉันเป็นใครจึงตัดสิน ดิฉันจะไม่มีวันแก้ไขอะไรได้ถ้ายังโกรธอยู่ ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงปล่อยวาง’ ความรู้สึกนั้นน่าพิศวงยิ่งนัก! ดิฉันปรารถนาจะรู้เสมอว่าดิฉันได้ให้ภัยเด็กหนุ่มเหล่านี้จริงๆ และในที่สุดก็รู้ ดิฉันไม่สามารถเปลี่ยนสิ่งที่เกิดขึ้นกับนาธานได้ แต่สามารถเลือกตอบสนองด้วยการให้ภัยและรักแทนที่จะโกรธ”

จาเน็ตเรียนรู้ว่าการให้ภัยอย่างแท้จริงจะใช้เวลาและความพยายาม พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “จงเข้ามาอยู่ใกล้เราและเราจะเข้ามาอยู่ใกล้เจ้า” (คพ. 88:63) จาเน็ตเข้ามาอยู่ใกล้พระเจ้าผ่านการอดอาหาร

การสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์ และความพยายามด้านอื่น เมื่อเราทำอย่างเดียวกัน เราสามารถปล่อยให้ความรู้สึกสงบและการให้ภัยเข้ามาแทนที่ความโกรธและความเจ็บปวดของเรา

เปี่ยมด้วยความรัก

เจกเช่นจาเน็ตกับเรนี การให้ภัยช่วยให้เราารู้สึกสงสาร เข้าใจ และอดทน เมื่อเราให้ภัยผู้อื่น พระเจ้าจะทรงทำให้เราเปี่ยมด้วยความรักอันบริสุทธิ์ของพระองค์และเราจะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

* นามสมมติ

ความรักอันบริสุทธิ์

“ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์สามารถขจัดความรู้สึกแค้นแค้นซึ่งขังออกจากดวงตาของเรา ทำให้เรามองเห็นผู้อื่นในแบบที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเห็นเรา และเป็นมนุษย์ที่บกพร่องและไม่ดีพร้อมผู้มีศักยภาพและมีค่าควรเกินกว่าที่เราจะคาดคิด เพราะพระเจ้าเป็นผู้ที่รักเรามาก เราจึงต้องรักและให้ภัยกัน”

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อูทเทอร์พ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “ผู้มีใจกรุณายอมได้รับพระกรุณา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2012, 76.

ฉายแสง ตะวัน

รอยยิ้มทำให้โลกน่าอยู่
ทำให้วันของบางคนสว่างไสว

(ดู มัทธิว 5:14-16)

ดนตรี ในชีวิตฉัน

ดิฉันเลิกเล่นเปียโนเพราะกลัวจะเล่นผิด ตอนนี้ดิฉันมีโอกาส
เอาชนะความกลัว

โดย ชabrina เตอเซาซา เตอเซีรา

ความฝันตั้งแต่วัยเด็กของดิฉัน คือเล่นเปียโน เมื่ออายุ 12 ขวบ สมาชิกที่รักคนหนึ่งของศาสนาจักรสอนดิฉันเล่นเปียโน ต่อมาดิฉันได้รับศิษย์บอร์ตเป็นของขวัญจากคุณพ่อ แต่ความหลงใหลในการเล่นเริ่มลดลงเพราะดิฉันประหม่าเมื่อพยายามเล่นในการประชุมศิษย์ระลึก ดิฉันเล่นผิดหลายครั้ง รู้สึกอาย และไม่อยากเล่นอีก ดิฉันบอกตนเองว่าจะลองอีกครั้งก็หลังจากได้ฝึกหนักและเล่นได้เกือบสมบูรณ์แบบแล้วเท่านั้น แต่ดิฉันท้อจึงลงเอยด้วยการขายศิษย์บอร์ตและซ่อนพระสวรรคต์ดังกล่าว

หลายปีต่อมา วันอาทิตย์วันหนึ่ง ไม่มีผู้เล่นเปียโน ซิสเตอร์ที่เล่นเปียโนในนอร์ธย้ายไปที่อื่น เมื่อดิฉันเห็นสมาชิกร้องเพลงโดยไม่มีเปียโนหรือออร์แกนคลอเสียงร้อง ดิฉันรู้สึกพระวิญญาณทรงกระตุ้นให้ดิฉันไปพูดคุยกับอธิการ ดิฉันพูดว่า “ดิฉันขอเล่นเปียโนได้ไหมคะ” อธิการอนุญาต

หลังจากไม่ยอมเล่นเปียโนมาหลายปี ดิฉันก็เอาชนะความกลัวว่าดิฉันจะเล่นผิด ดิฉันประหลาดใจเมื่อเริ่มเล่น รวากับ

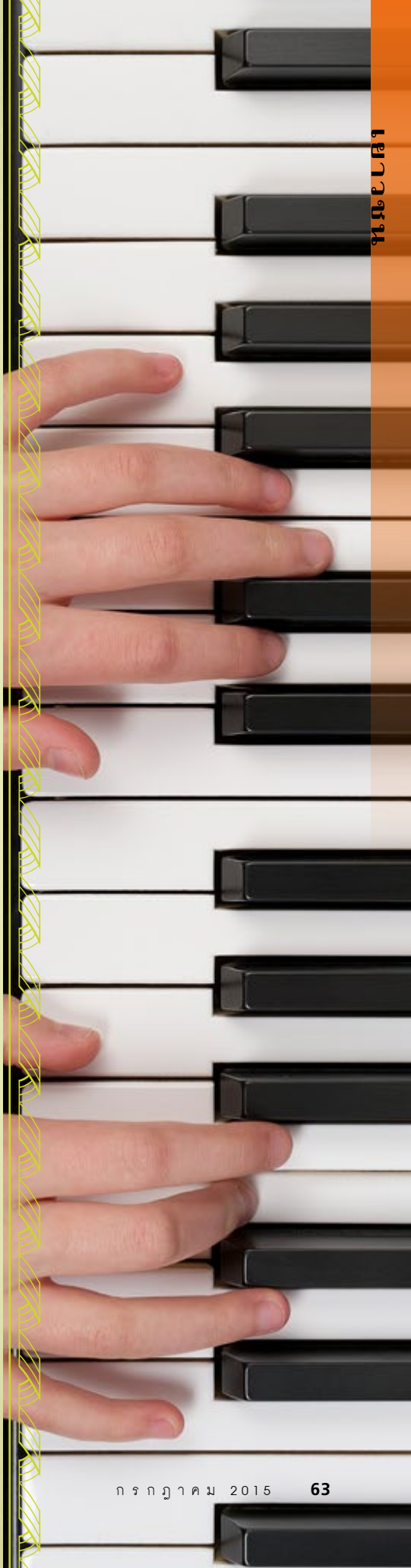
ว่าดิฉันเพิ่งหยุดเล่นได้ไม่นาน ดิฉันเล่นผิดบางโน้ตแต่ไม่มาก ประสบการณ์ครั้งนั้นทำให้ดิฉันมีกำลังใจไปบอกอธิการว่าดิฉันรับปากจะเล่นเปียโนให้ทุกวันอาทิตย์

ดิฉันฝึกทุกสัปดาห์ และหันมารักเปียโนอีกครั้ง ทุกครั้งที่ฝึก ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณแรงกล้าในบ้านของดิฉัน บางครั้งเมื่อดิฉันเล่น สมาชิกครอบครัวที่กำลังทำงานบ้านจะร้องตาม เราเป็นหนึ่งเดียวโดยการร้องเพลงสวดเพลงเดียวกัน

สมาชิกวอร์ดหลายคนสังเกตเห็นความก้าวหน้าของดิฉันและแสดงความยินดี ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งใจที่ได้ช่วยสร้างบรรยากาศทางวิญญาณของการประชุมในวอร์ด และซาบซึ้งใจที่ได้กลับมาใช้พระสวรรคต์ที่ทิ้งไว้

ดิฉันหันมาเห็นคุณค่าของเสียงเปียโน ความเงียบสงบที่เกิดจากเสียงนั้นนำอัครจรรยงค์ ดิฉันหวังว่าในสวรรคต์เราจะได้ยินเสียงเพลงแบบนี้ และใครจะรู้ ดิฉันอาจจะเล่นในคณะนักร้องซีเลสเชียลที่นั่นก็ได้! ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในบราซิล

โดยเอ็ลเตอร์
ฮวน เอ. อุเซตา
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ข้าพเจ้าพูดกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เหมือน เพื่อน

“สวด พระอยู่นั้น เอ่ย พระกำลังฟัง” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 6)

เมื่อข้าพเจ้ายังเด็ก ข้าพเจ้าเขินอายมาก และนั่นทำให้ข้าพเจ้าไม่กล้าผูกมิตรกับใคร ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากเกี่ยวกับการเอาชนะความกลัวและความเขินอายของตน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเหมือนเพื่อน ไม่มีใครสอนข้าพเจ้าว่าสวดอ้อนวอนอย่างไร—ข้าพเจ้าเพียงแต่ต้องการพูดกับใครสักคน ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อน ด้วยเหตุนี้จึงหาเพื่อนโดยพูดกับพระองค์

ต่อจากนั้นข้าพเจ้าพบผู้สอนศาสนา พวกเขาให้พระคัมภีร์มอรมอน และข้าพเจ้าเริ่มอ่าน เมื่อข้าพเจ้าอ่าน 3 นีไฟ 17 ข้าพเจ้าประทับใจมากกับวิธีที่พระเยซูทรงพาเด็กเล็กๆ มาและทรงสวดอ้อนวอนให้พวกเขา ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นวิธีสวดอ้อนวอนที่ถูกต้อง

ข้าพเจ้าตัดสินใจอ่านข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ทรงสวดอ้อนวอน ใน ลูคา 3:21 หลังจากยอห์นให้บัพติศมาพระองค์ พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์และ

เชื่อมสัมพันธ์กับพระบิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้าพูดถึงที่มาจากใจด้วยความนอบน้อมมาก

เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกสงบและสบายใจ ข้าพเจ้าทราบว่าจะต้องฟ้าแหวกให้ข้าพเจ้า

หลังจากผู้สอนศาสนาสอนพระกิตติคุณให้ครอบครัวข้าพเจ้า คุณแม่ น้องสาว และข้าพเจ้าก็รับบัพติศมา แต่คุณพ่อ น้องชาย และน้องสาวอีกคนไม่เข้าร่วมศาสนาจักร ข้าพเจ้าต้องการให้คุณพ่อเป็นสมาชิกศาสนาจักร ข้าพเจ้าอดอาหาร และสวดอธิษฐานทุกวันให้คุณพ่อยอมรับพระกิตติคุณและรับบัพติศมา

ข้าพเจ้าทราบว่าต้องสวดอธิษฐานให้คุณพ่อ แต่ข้าพเจ้าทราบเช่นกันว่าต้องรอคำตอบของพระเจ้าเป็นเจ้า บางครั้ง

พระองค์ตรัสว่า “ไม่ ยังไม่ได้” ในที่สุดคุณพ่อก็ฟังและเข้าใจ ท่านจึงรับบัพติศมา

ถ้าคุณแม่หรือคุณพ่อของท่านไม่เป็นที่สมาชิกศาสนาจักร จงพูดคุยกับเพื่อนของท่าน—พระบิดาในสวรรค์ของท่าน ทูลขอพระองค์ให้ทรงสัมผัสจิตใจคุณแม่หรือคุณพ่อของท่าน พูดคุยกับพระองค์ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ตรงไปตรงมาและจริงใจ แต่จากนั้นจงทำให้สบาย พระองค์ทรงควบคุม พระองค์ทรงทราบว่าจะทำสิ่งต่างๆ อย่างไร พระองค์ทรงรู้จักคุณพ่อคุณแม่ของท่านดีกว่าท่าน พระองค์ทรงทราบว่าจะช่วยพวกท่านอย่างไร

อย่าวิตก ท่านมีเพื่อน จงสวดอธิษฐานด้วยความใจของท่าน และพระบิดาบนสวรรค์จะทรงฟังท่าน ท้องฟ้าจะแหวกออก พระองค์ทรงรู้จักท่าน และพระองค์จะทรงอวยพรท่าน ■

ท้องฟ้าแหวกออก เมื่อข้าพเจ้าอ่านข้อนี้ ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าต้องการสวดอธิษฐานจนท้องฟ้าแหวกด้วย

บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อยและรู้สึกเหมือนไม่ชอบสวดอธิษฐาน แต่แล้วข้าพเจ้าก็ระลึกได้ว่าพระเจ้าทรงสวดอธิษฐานอย่างไร ข้าพเจ้าพยายามเชื่อสัตย์และจริงใจในการสวดอธิษฐานเพื่อท้องฟ้าจะแหวกให้ข้าพเจ้าด้วย

บางครั้งคำสวดอธิษฐานของข้าพเจ้าสั้นเพราะไม่สามารถหาคำพูดมาแสดงความรู้สึกได้อย่างที่พอใจ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกหลายอย่างในใจและข้าพเจ้าทูลว่า “พระองค์ทรงทราบว่าข้าพเจ้าพยายามพูด โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยเถิด”

บางครั้งเมื่อข้าพเจ้าสวดอธิษฐานให้พรอาหาร ข้าพเจ้าจำได้ว่าแม้ในการสวดอธิษฐานสั้นๆ นั้น ท้องฟ้าก็แหวกออกได้ ข้าพเจ้าพยายามหยุดคิดเรื่องทางโลกและ

ท่านจะทำอะไรได้บ้าง

จะเป็นอย่างไรถ้ามีบางคนในครอบครัวท่านไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนาจักร หรือจะเป็นอย่างไรถ้าครอบครัวท่านไม่ได้รับการฝึกในพระวิหาร เอ็ลเดอร์อูเซดาทำทำอย่างต่อเนื่องที่ท่านทำได้เช่นกัน

1. พูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์ในการสวดอธิษฐาน พระองค์ทรงเป็นเพื่อนของท่าน

2. สวดอธิษฐานให้ครอบครัวท่าน
3. วางใจพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงรู้จักครอบครัวท่าน และทรงรู้วิธีช่วยพวกเขา
4. ทำให้สบายและอย่าวิตก พระบิดาบนสวรรค์ทรงควบคุม
5. รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักท่าน และพระองค์จะทรงอวยพรท่าน

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อเดือนพฤษภาคม ปี 1889

แอนนา มาทิลดา แอนเดอร์สันกับคุณแม่
และไอดาพี่สาวของเธอเบียดกัน
อยู่ใต้ร่มสีดำ เธอชำเลืองมองจาก
หางตาเห็นรถไฟกำลังมา เธอ
ตัวสั่น รถไฟขบวนนี้จะพาเธอ
ออกจากสวีเดนและเริ่มเดินทาง
ไปอเมริกา

“เป็นเด็กดีและฟังเอ็ดเดอร์คาร์ลสันนะลูก”
คุณแม่ของแอนนากระซิบเป็นภาษาสวีเดน
เธอกอดลูกสาวแน่น เอ็ดเดอร์คาร์ลสัน
เป็นผู้สอนศาสนาที่รับใช้ในสวีเดนมา
สามปีตั้งแต่แอนนากอายุแปดขวบ
ตอนนี้ได้เวลากลับไปหาครอบครัว
ของเขาในไอดาโฮ สหรัฐแล้ว

เมื่อคุณแม่ตัดสินใจส่งแอนนา
กับไอดาไปอเมริกาเพื่อหนีการ
ข่มเหงในสวีเดน เอ็ดเดอร์คาร์ล-
สันเสนอตัวดูแลพวกเธอ
ตอนนี้เขายืนอยู่ข้างรถไฟ
เขาโบกมือเรียกเด็กทั้ง
สองมาสมทบกับเขา
ไอดาออกดักคุณแม่
แน่นและเดินไป
แต่แอนนายังรีรอ
“หนูรักคุณแม่ค่ะ” แอนนา
บอก “หนูจะคิดถึงคุณแม่”

“แม่จะคิดถึงหนูเหมือนกัน ฟังให้ดีนะลูก ถ้าหนูไป
ถึงที่ที่หนูไม่เข้าใจสิ่งที่คนอื่นพูด อย่าลืม
สวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์นะ
เพราะ พระองค์ ทรงเข้าใจหนู”

แอนนาขึ้นรถไฟขณะยังคง
นึกถึงคำพูดของคุณแม่ เธอนั่งติด
กับไอดาและเอ็ดเดอร์คาร์ลสัน เธอ
ตื่นเตนกับการขึ้นรถไฟครั้งแรก แต่
ตอนนี้เธอแค่อยากมองคุณแม่ครั้งสุดท้าย
รถไฟสูงเกินกว่าเธอจะเห็น
ใบหน้าผู้คน แต่เธอยิ้มเมื่อเห็นร่มดำ
ของคุณแม่ชูเหนือกลุ่มคน นั่นทำให้เธอ
รู้ว่าคุณแม่กำลังเฝ้ามอง

รถไฟออกตัวไปข้างหน้าพร้อมควัน
โขมง ตอนแรกรถไฟเคลื่อนช้ามาก
ขนาดว่าคุณแม่วิ่งข้างๆ รถไฟได้
ร่มดำโบกให้แอนนา แต่ไม่นานร่มดำ
ก็หายไปจากสายตา แอนนาฟังกะจก

หน้าต่างและสงสัยว่าจะเกิด
อะไรขึ้นในอนาคต

หลายสัปดาห์ต่อมา
แอนนาฟังกะจกหน้าต่าง
รถไฟอีกขบวน ขบวนนี้
กำลังพาเธอไปซอลท์เลค
ซิตี รัฐยูทาห์ “อเมริกาดูต่าง
จากสวีเดน นะ” เธอพูดกับไอดา

การเดินทางของแอนนา

โดย เจสซิกา ลาร์เซ็น
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ไซ” โอดากระซิบตอบเป็นภาษาสวีเดน “แต่ตอนนี้อเมริกาเป็นบ้านของเรา และถ้าเราทำงานหนักพอ เราพาคุณแม่มาอยู่ด้วยกันที่นี่ได้นะ”

คุณแม่ไม่มีเงินพอซื้อตั๋วให้ตนเอง ครอบครัวหนึ่งในเมืองออกเดน รัฐยูทาห์ จ่ายค่าเดินทางไปอเมริกาให้โอดา โอดาจะอยู่กับพวกเขาที่ฟาร์มและทำงานใช้เงินคืน แต่แอนนาจะอยู่กับคุณป้าของเธอในซอลท์เลคซิตี คุณป้าของแอนนามาอยู่ยูทาห์เมื่อหลายปีก่อน และคุณแม่เขียนบอกเธอว่าแอนนากำลังมา

หลังจากโดยสารรถไฟ พวกเขาขึ้นเรือข้ามทะเลเหนือไปเดนมาร์ก จากนั้นลงเรือไปอังกฤษและไอร์แลนด์ก่อนข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกและขึ้นฝั่งที่นิวยอร์กซิตี แอนนามาเรือเกือบตลอดการเดินทาง 15 วัน เธอค่อยหายใจทั่วท้องเมื่อขึ้นรถไฟที่นิวยอร์กป้ายหน้าไปยูทาห์

“ออกเดน ยูทาห์” พนักงานในขบวนรถไฟร้องบอก แอนนายังไม่รู้ภาษาอังกฤษ แต่รู้จักชื่อเมือง หัวใจเธอหล่นวูบ หล่นวูบหนักลงไปอีกเมื่อเอ็ดเดอร์คาร์ลสันยืนขึ้นและหยิบกระเป๋าของเขากับโอดา

“ต้องไปแล้วหรือ” เธอถามพี่สาว

“ไซ” โอดาตอบเบาๆ “อย่าห่วงเลย คุณป้าจะอยู่ที่นั่นตอนเธอไปถึงซอลท์เลคซิตีนะ”

แอนนาจับตามองขณะโอดากับเอ็ดเดอร์คาร์ลสันพบครอบครัวของเขาที่สถานี พวกเขาจะพาโอดานั่งรถม้ามีประตูกลับบ้านใหม่ของเธอที่ฟาร์มแล้วเดินทางต่อไปโอดาโฮ ตอนนี้แอนนารู้สึกโดดเดี่ยวจริงๆ

รถไฟแล่นฉีกฉกตลอดคืนจนมาจอดอยู่ที่สถานีในซอลท์เลคซิตี ตอนนั้นหนาวเที๋ยงคืน แอนนาคว่ากระเป๋าและกระโดดลงไป

บนชานชาลา แววดาเหนือยล้ำของเธอสอดสายหาคุณป้า
แต่ไม่มีใครมารับเธอ
ความกลัวครอบงำแอนนา เธอมองทั่วชานชาลาอีกครั้ง พลัง
คิดว่าเธออาจจะยังมองไม่ทั่ว เธอเพ่งมองไปในเงาสลัว เธอ
พยายามสังเกตเห็นใบหน้าผู้คนที่ท่ามกลางแสงแวบวาบของตะเกียง
แก๊ส แต่คุณป้าไม่อยู่ที่นั่น
คนแปลกหน้าเดินมาหาเธอและถามคำถามบางอย่าง แอนนา
คิดว่าพวกเขาต้องการให้ช่วย แต่เธอไม่เข้าใจสิ่งที่พวกเขากำลัง
พูด
เธอไม่เคยรู้สึกกลัวมากเท่านี้มาก่อนในชีวิต เธอไม่กลัวเมื่อ
เพื่อนร่วมชั้นในสวีเดนล้อเรื่องศาสนาใหม่ของเธอ เธอไม่กลัว
เมื่อเธอป่วยอยู่บนเรือไปนิวยอร์ก และไม่กลัวแม้แต่ตอนที่เธอ
กล่าวลาคุณแม่
แอนนาหลับตาและนึกถึงคำพูดของคุณแม่ “อย่าลืมสวด

อ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์นะลูก เพราะ *พระองค์* ทรงเข้าใจลูก”
แอนนาคุกเข่าบนชานชาลาใกล้กับกระเป๋าดูแลเดินทางและสวด
อ้อนวอนจริงใจอย่างไม่เคยสวดอ้อนวอนแบบนี้มาก่อนในชีวิต
เธอสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งคนที่พูดภาษา
สวีเดนและเข้าใจเธอได้มาหาเธอ
เมื่อสวดอ้อนวอนจบ เธอเงยหน้า ยังไม่มีใครมารับเธอ แต่
แล้วเธอก็เห็นครอบครัวชาวเยอรมันที่เธอรู้จักขณะโดยสารรถไฟ
ผู้เป็นแม่บอกให้เธอเดินตามพวกเขา แอนนายังร้องไห้อยู่ เธอ
คว้ากระเป๋า และเดินลากเท้าตามไป
เธอตามพวกเขาไปถึงประตูด้านใต้ของเทมเปิลสแควร์ เธอ
มองดูจุดที่สร้างพระวิหารแห่งใหม่สวยงามขึ้นมา แต่แล้วจู่ๆ
แอนนาก็ได้ยินเสียงฝีเท้าก้าวฉับๆ เข้ามาใกล้ ผู้หญิงคนหนึ่งตรง
ดึงมาทางพวกเขา พลังมองดูผู้พยทุกคนที่มาถึงอย่างตั้งใจ
เธอจึงเลยมาถึงครอบครัวชาวเยอรมัน แล้วก็หยุดอยู่ที่แอนนา

เมื่อแอนนาเงยหน้า ผู้หญิงคนนั้นหยุดเดินและจ้องมองเธอ
แอนนารู้สึกกลัว เธอเริ่มมีความหวัง

แอนนารู้จักเธอ! เธอเป็นครูโรงเรียนวันอาทิตย์ที่มาหยุดหา
ก่อนหน้าเธอเพียงหนึ่งปี! แอนนารู้จักเธอ!

ครูตั้งแอนนาเข้ามาทดแทน เธอเช็ดน้ำตาให้แอนนาและ
กระซิบเป็นภาษาสวีเดนว่า “ครูตื่นขึ้นมาตั้งหลายครั้ง ภาพผู้
อพยพที่กำลังมาถึงวนเวียนอยู่ในสมอง ครูไม่สามารถกลับไป
นอนต่อได้ ครูได้รับการกระตุ้นเตือนให้มาพระวิหารเพื่อดูว่ามี
คนรู้จักอยู่ที่นั่นหรือเปล่า” เธอจับมือแอนนาและพาเธอเดินไป
ตามถนน “ไปกับครูนะ”

ต่อมาแอนนาทราบว่าคุณลุงคุณป้าย้ายไปจากซอลท์เลค
แล้วและไม่ได้รับจดหมายจากคุณแม่ ครูส่งข่าวไปบอกพวก
เขา และพวกเขามารับแอนนาอีกสี่วันให้หลัง ในที่สุดเอดา
กับแอนนาก็สามารถพาคุณแม่มาอเมริกาได้

แต่สำหรับเวลานี้ นั่นไม่สำคัญเลย ขณะแอนนาเดินไป
บ้านครู เธอคิดว่า “พระบิดาบนสวรรค์ทรงให้มากกว่าที่เธอ
สวดอ้อนวอนขอเสียอีก ฉันขอเพียงให้มีใครสักคนเข้าใจฉัน
และพระองค์ทรงส่งคนที่ฉัน รู้จัก มาให้ฉัน” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

หาวีรบุรุษใน ครอบครัวท่าน

.....
ขอให้พ่อแม่หรือปู่ย่าตายายเล่า
เรื่องครอบครัวท่านให้ฟัง ท่านอาจ
จะค้นพบวีรบุรุษจากอดีต
ของครอบครัวก็ได้!

พระบิดาบนสวรรค์ ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผม

โดย จอร์จ อาร์. อายุ 9 ขวบ, นิวเม็กซิโก,
สหรัฐอเมริกา

มีหลายครั้งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
ได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอน
ของผม ความทรงจำครั้งแรกของเหตุการณ์
นี้เกิดขึ้นเมื่อผมอายุสี่ขวบ ผมทำไม้บล็อกร
ที่ผมอยากเล่นหาย ผมจึงเข้าไปในห้อง
นอนและคุกเข่าสวดอ้อนวอน ผมทูลพระ-
บิดาบนสวรรค์ขอให้ทรงช่วยให้ผมหาของ
เล่นเจอ คำสวดอ้อนวอนของผมได้รับคำ
ตอบทันที—ผมพบไม้บล็อกรในห้องถัดไป

เวลาสำคัญที่สุดเวลาหนึ่งที่ผมได้
รับคำตอบการสวดอ้อนวอนคือเวลาอยู่
กับครอบครัวของผมไม่กี่เดือนหลังจาก
คริสเตียน ญาติห่างๆ ของผมจบงาน
เผยแผ่ กลางดึกคืนหนึ่งเขาขับรถขึ้นไป
บนถนนเลียบหุบเขาชัน เขากับรถอีกคัน
หนึ่งชนกัน คนขับอีกคันไม่ได้รับบาดเจ็บ

แต่ญาติของผมถูกนำส่งโรงพยาบาลด้วย
เฮลิคอปเตอร์

คริสเตียนได้รับบาดเจ็บสาหัสทั่ว
ร่างกาย เขาอยู่ในสภาพหมดสติ และ
คณะแพทย์คิดว่าเขาจะไม่ฟื้น ครอบครัว
เราตัดสินใจอดอาหาร พ่อแม่ของผม พี่
สาวน้องสาว ปู่ย่าตายาย ลุงป้าหน้าอา
และญาติห่างๆ ทั้งหมดของผมผลัดกันอด
อาหารให้คริสเตียน ผมอดอาหารให้เขา
ในวันไปเรียนวันหนึ่ง ผมต้องอธิบายให้
ครูกับเพื่อนร่วมชั้นฟังว่าทำไมผมไม่กิน
อาหารกลางวันในวันนั้น ผมไม่สนใจเรื่อง
ที่ไม่ได้กินอาหารหนึ่งวันเพราะผมกำลัง
อดอาหารให้ญาติของผม

พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวด

อ้อนวอนของเรา และในที่สุดคริสเตียนก็
ฟื้นจากอาการหมดสติ เขายังไม่สามารถ
ทำอะไรได้เหมือนเดิม แต่อาการดีขึ้นพอ
สมควร ผมรู้ว่าอีกนานกว่าคริสเตียนจะ
หายเป็นปกติ แต่เราจะยังสวดอ้อนวอนให้
เขา ทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยความช่วยเหลือ
ของพระบิดาบนสวรรค์ ■

คำถามสำหรับท่าน

ท่านต้องการให้ช่วยเรื่องอะไรบ้าง
จงนึกถึงการพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์!

จงตามเรามา

(แบบง่าย)

เนื้อร้องโดย จอห์น นิคอลสัน

ทำนองโดย แซมมวล แม็คเบอร์นี

ถ้อยคำ $\text{♩} = 69-76$

C F C F C

1. "จง ตาม เรา มา" พระ องค์ ตรัส ไว้
 2. "จง ตาม เรา มา" ว - ลี เรียบ ง่าย
 3. เพียง พอ ไหม ที่ จะ ระบุ เท่า นั้น
 4. เรา ไม่ เพียง แต่ จะ ตาม พระ องค์

A7 Dm G C

ให้ เรา เดิน ตาม รอย บาท ภู - มี
 แต่ ความ จริง ขาย รัง - สี เจิด จ้า
 ว่า ต้อง มั่น ตาม พระ องค์ ใน หล้า
 ครา เรา คง ชี้ - วิ ใน ส - กล

Cm Gm D7 G

ด้วย การ นี้ เรา จะ เป็น หนึ่ง เดียว
 ใน พระ วา - ทะ เรียบ ง่าย เหล่า นี้
 ครา ฟ้า หุบ เขา แห่ง ความ ไศก เศร้า?
 แต่ เมื่อ พัน กัง - วล ใน โล กา

G7 C D7 G7 C

กับ พระ บุตร เดียว ของ พระ เป็น เจ้า
 เพื่อ กระ - ตุน ดล ฤ - ดี ปวง ชน
 เปล่า, ต้อง ต่อ ไป ใน แดน คักดี สิทธิ
 ถ้า กับ พระ เจ้า เรา จะ ครอบ ครอบ

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
 อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
 ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกครั้ง

อุปมาเรื่องเงินตะลันต์

โดย จิน บิงก์แฮม

พระเยซูทรงเล่าเรื่องหรืออุปมาเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่เขาจ้างไว้กับคนสามคนที่ทำงานให้เขา ฝากไว้แล้วก็ไป ช่วงที่เขาไม่อยู่ สองคนทำงานหนักและใช้เงินนั้นหารายได้เพิ่มเพื่อคืนให้ชายคนดังกล่าว แต่คนหนึ่งฝังเงินของเขาไว้เพราะกลัวหาย เมื่อชายคนนั้นกลับมา เขามอบรางวัลให้คนที่ทำให้เงินที่เขาฝากไว้งอกเงย แต่เขาเอาเงินคืนจากคนที่ไม่พยายามทำให้เงินนั้นงอกเงย (ดู มัทธิว 25:14-29)

เจกเช่นชายในอุปมา พระบิดาบนสวรรค์ได้ประทานสิ่งที่มีค่ามากบางอย่างแก่เราแต่ละคน—ไม่ใช่เงิน แต่คือความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์ เช่น ร้องเพลง แสดงความรัก วัง หรือช่วยผู้อื่น เจกเช่นคนในอุปมา ท่านต้องขยันหมั่นเพียรเพื่อทำให้พรสวรรค์ของท่านเติบโต!

ท่านจะทำตามคำสอนของพระเยซูโดยใช้และปรับปรุงพรสวรรค์ของท่านได้อย่างไร ท่านจะรู้สึกมีความสุขมากขึ้นและสามารถช่วยผู้อื่นได้เมื่อท่านทำ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เรียนรู้เพิ่มเติม

พรสวรรค์คือความสามารถพิเศษ เช่นพรสวรรค์ด้านการวาดรูป แต่ในสมัยของพระเยซู คำว่า เงินตะลันต์ หมายถึงเงินจำนวนหนึ่งที่มีค่ามาก พรสวรรค์กับเงินตะลันต์เหมือนกันอย่างไร

งานแสดงพรสวรรค์ของครอบครัว

วางแผนการแสดงเพื่อแบ่งปันพรสวรรค์ของท่าน

1. ให้สมาชิกครอบครัวแต่ละคนแบ่งปันบางอย่างที่พวกเขาทำได้ดี อาทิ การอ่าน ออกเสียง อบขนม เล่นดนตรี เล่าเรื่อง ชำชั้น ตีลังกา หรือแบ่งปันรอยยิ้มที่มีความสุข
2. เมื่อแต่ละคนแบ่งปันพรสวรรค์จบแล้ว ให้สมาชิกคนอื่นของครอบครัวบอกสิ่งดีๆ ที่พวกเขาสังเกตเห็นเกี่ยวกับบุคคลนั้น
3. นำผลไม้ที่แต่ละคนชื่นชอบมาทำสลัดผลไม้เป็นอาหารว่าง!

แบ่งปันพรสวรรค์ของท่าน!

สถานที่: _____

วัน: _____

เวลา: _____

นำผลไม้หนึ่งชิ้นมาช่วยทำอาหารว่าง!

ท่านสามารถพิมพ์บัตรเชิญได้ที่ liahona.lds.org

การพูดคุยในครอบครัว

ช่วยสมาชิกครอบครัวแต่ละคนบอกพรสวรรค์ที่เขามีอย่างน้อยหนึ่งด้าน ท่านจะช่วยกันทำให้พรสวรรค์ของท่านเติบโตได้อย่างไร พูดคุยกันเกี่ยวกับการใช้พรสวรรค์ของท่านช่วยผู้อื่นและแสดงความสำนึกคุณของท่านต่อพระบิดาบนสวรรค์ ทำทนายสมาชิกครอบครัวให้มองเห็นพรสวรรค์ของกันและกันและกันและชมเชยกันด้วยความจริงใจทุกวัน

เพลง: “ลำธารเล็กๆ พูดว่า ‘จงให้’” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 116)

พระคัมภีร์: หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:11

วีดิทัศน์: ไปที่ Biblevideos.org เพื่อชม “อุปมาเรื่องเงินตะลันต์”

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์

การแสดงเรื่องราวพระคัมภีร์เป็นวิธีเรียนรู้เพิ่มเติมที่สนุก

1. มอบหมายให้บางคนแสดงบทพูดในเรื่อง ท่านสามารถใช้เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การแสดงง่ายๆ เช่น ชุดคลุมอาบน้ำหรือเหรียญกระดาษ
2. ให้บางคนอ่านเรื่องนั้น หยุดหลังจากอ่านแต่ละข้อ เพื่อให้ผู้แสดงสวมบทบาทในส่วนที่เพิ่งอ่าน
3. แสดงเรื่องนั้นอีกครั้งเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสแสดง

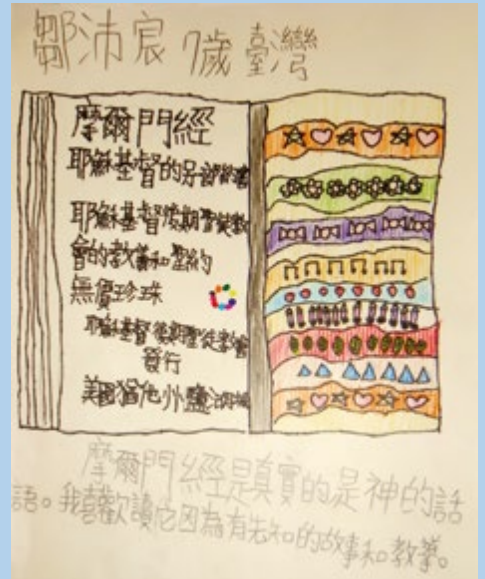
หน้าหนึ่งของหนู

หนูสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่า ต้องทำอะไร

เมื่อหนูเรียนชั้นประถมปีที่สาม เราฝึกงานเลี้ยงฉลอง
ปลายปี ทุกคนสวดน้ำ กรีดร้อง และพูดคำหยาบ
หนูรู้สึกไม่สบายใจในสถานการณ์นั้น หนูจึงสวด
อ้อนวอน พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้หนูรู้สึกดี
ขึ้นและรู้ว่าต้องทำอะไร หนูเดินหนีออกมาจากทุก
คนและเข้าไปอีกห้องหนึ่ง หนูรู้สึกปลอดภัยและมี
ความรู้สึกอบอุ่นในใจ

คริสตินา วี., อายุ 11 ขวบ, อูร์กวัย

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง พระคัมภีร์มอรมอน
เป็นพระวจนะของพระเจ้า หนูชอบอ่านพระ-
คัมภีร์มอรมอนเพราะในนั้นเล่าเรื่องราวต่าง ๆ หลาย
เรื่องและบอกคำสอนของศาสดาพยากรณ์

ซี. เปย-เจน, อายุ 7 ขวบ, ไต้หวัน

ผมชอบเรื่องเรือของโนอาห์ในพระคัมภีร์ไบเบิล
ผมชอบวาดรูป ระบายสี เล่น และใช้เวลากับ
ครอบครัว นี่เป็นรูปพระวิหารเคิร์ทแลนด์ที่
ผมวาด

ลีโอนาร์โด จี., อายุ 7 ขวบ, เวเนซุเอลา

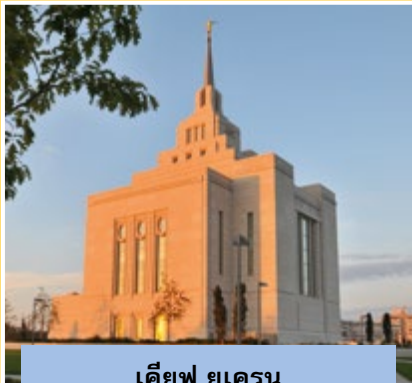

จ้าวควิน วี., อายุ 9 ขวบ, แคลิฟอร์เนีย,
สหรัฐอเมริกา

บัตรพระวิหาร

ตัดหน้านี้ออก ทากาวติดกับกระดาษแข็ง แล้วตัดบัตรพระวิหาร
ไปที่ liahona.lds.org เพื่อพิมพ์บัตรเพิ่มและหาบัตรสำหรับพระวิหารอื่น

เคียฟ ยูเครน
อุทิศวันที่ 29 สิงหาคม ค.ศ. 2010
โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

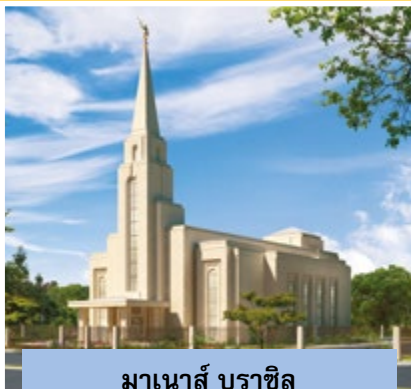
ซานชัลวาดอร์ เอลชัลวาดอร์
อุทิศวันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2011
โดยประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

เกตชัลเตนังโก กัวเตมาลา
อุทิศวันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ. 2011
โดยประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ

แคนซัสซิดี มิสซูรี
อุทิศวันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 2012
โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

มานาสส์ บราซิล
อุทิศวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ. 2012
โดยประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ

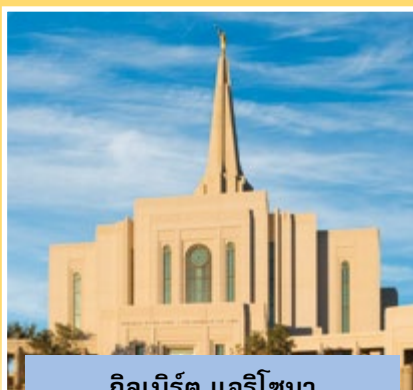
บิร์คมิชดี ยูทาห์
อุทิศวันที่ 23 กันยายน ค.ศ. 2012
โดยประธาน บอยด์ เค. แพคเกอร์

แคลกระรี แอลเบอร์ตา
อุทิศวันที่ 28 ตุลาคม ค.ศ. 2012
โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

เตกูชิกัลปา ฮอนดูรัส
อุทิศวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 2013
โดยประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ

กิลเบิร์ต แอริโซนา
อุทิศวันที่ 2 มีนาคม ค.ศ. 2014
โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

เราทำอะไร ในพระวิหาร

โดย แครอลีน โคลตัน

พระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า เมื่อเราเข้าไปข้างใน เรารู้สึกใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ และพระเยซูคริสต์ เราจะรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในพระวิหารเรามีส่วนร่วมใน *ศาสนพิธี* ศักดิ์สิทธิ์ เช่นบัพติศมา เราทำสัญญาพิเศษ หรือ *พันธสัญญา* กับพระบิดาบนสวรรค์ด้วย เราสามารถช่วยให้คนที่ล่องลับไปแล้วมีโอกาสยอมรับพระกิตติคุณ วันนั้นจะเป็นวันพิเศษมากเมื่อท่านเข้าไปในพระวิหารเป็นครั้งแรก! ■

อ่างบัพติศมา

เมื่อท่านอายุครบ 12 ขวบ ท่านสามารถรับบัพติศมาแทนคนตายที่ยังไม่ได้รับบัพติศมา อ่างวางอยู่บนวัวที่เป็นสัญลักษณ์แทนสิบสองเผ่าของอิสราเอล

ห้องซีเลสเชียล

ห้องซีเลสเชียลสวยงาม! ห้องนี้เตือนเราว่าเราจะมี *ความสงบและความสุข* เพียงใดเมื่อเราอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ในวันหน้า

กลางภาพ: ภาพถ่ายโดย มิเมอริ ราเชล เดอริค;
ภาพวาดโดย แบรดลีย์ คาลาห์

เมื่อท่านอายุครบ 12 ขวบ ท่านสามารถเข้าพบอธิการเพื่อขอใบรับรอง
ของท่านเอง จากนั้นท่านสามารถไปพระวิหารเพื่อทำพิธีบัพติศมา

ห้องฝึก

ในห้องนี้ ครอบครัวจะได้รับการฝึกไว้ด้วย
กันในวันจันทร์ นี่หมายความว่าพวกเขาจะ
อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวตลอดไป—ไม่เฉพาะ
ในชีวิตนี้เท่านั้น

พระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของ
พระเจ้า

จะเป็นบ้านที่สวยงามมัน
จะไม่คร่ำครึเมื่อวัยยัง
วัยเยาว์

เพราะเข้าใจหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์
("ฉันชอบมองดูพระวิหาร,"
หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 99)

ดูภาพพระวิหารทั่วโลกได้ที่
temple.lds.org และคลิกตรง
"Gallery"

ภาพถ่ายของห้องเรียนที่แสดงสี่เหลี่ยม และห้องนี้มาจากของพระวิหาร
ออกเดิน ยูทาห์

ห้องศาสนพิธี

ในห้องนี้ เราเรียนรู้เกี่ยวกับแผนของ
พระบิดาบนสวรรค์สำหรับเรา และเราทำ
พันธสัญญาที่จะช่วยให้เราได้อยู่กับพระองค์
อีกครั้ง เราเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างโลก
เกี่ยวกับอาดัมและเอวา และเกี่ยวกับพระ-
เยซูคริสต์ เราเรียนรู้เกี่ยวกับพรที่เราจะ
ได้รับในชีวิตหน้าเช่นกันถ้าเราเชื่อสัตย์

สักวัน ฉันจะไปที่นั่น

โดย แมรี่ เอ็น. อายุ 12 ขวบ, แมริแลนด์
สหรัฐอเมริกา

เมื่อหนูอายุจวนจะครบ 12 ขวบ หนู
ตื่นเต้นมากที่จะได้ไปพระวิหาร หนู
กับครอบครัวพูดคุยกันว่าข้างในน่า
จะเป็นอย่างไร และหนูดูรูปภายใน
พระวิหารด้วย

ไม่กี่สัปดาห์ก่อนไปทำบัพติศมา
ในพระวิหาร ครอบครัวของหนู
จัดสังสรรค์ในครอบครัวครั้งพิเศษ
เราฟังเรื่องราวดีๆ เกี่ยวกับบรรพชนบาง
คนของเราและเรียนรู้ว่าพวกเขาอยู่ที่ไหน
และชีวิตพวกเขาเป็นอย่างไร หนูทราบแม้
กระทั่งว่าคุณพ่อของคุณทวดถูกฟ้าผ่าแต่
รอดตาย! บรรพชนบางคนของหนูมาจาก
ประเทศอังกฤษ น้องชายกับหนูจึงระบาย
สีรูปธงชาติอังกฤษ หนูรู้สึกเหมือนมีความ
ผูกพันกับบรรพชนพอสมควร

พระวิหารสวยทั้งข้างในและข้างนอก
ทุกคนที่นั่นน่ารักมาก มีวิญญาณที่อบอุ่น
และสงบสุขที่นั่น ต่างจากที่หนูเคยรู้สึก
ก่อนหน้านี้นี้ ทุกอย่างสมบูรณ์แบบ คุณป้า
นำชื่อสมาชิกครอบครัวบางคนที่ยังไม่ได้
รับบัพติศมาไปด้วย ขณะที่เรารอ หนูกับ

คุณแม่และคุณป้าจินตนาการว่าสตรีเหล่านี้
นี้เป็นอย่างไรตอนพวกเธออยู่บนแผ่นดิน
โลกเมื่อ 300 ปีก่อน เป็นเรื่องพิเศษที่คุณ
พ่อให้บัพติศมาหนูแทนสตรีเหล่านั้น

การเห็นทุกคนสวมชุดสีขาวทำให้หนูรู้สึก
เหมือนรายล้อมไปด้วยทูตสวรรค์ พระวิหาร
เป็นเหมือนสวรรค์บนแผ่นดินโลก ■

เกร็ดน่ารู้ 5 ข้อสำหรับการ ไปพระวิหารครั้งแรกของ ท่าน

พูดคุยกับบิดามารดาหรือครูว่าจะคาดหวัง
อะไร

ดูภาพห้องต่างๆ ภายในพระวิหาร
นัดหมายกับอธิการเพื่อขอใบรับรอง
ของท่าน อธิการจะพูดคุยกับท่าน
เกี่ยวกับประจักษ์พยานของท่าน
และการรักษาพระบัญญัติ

สืบหาบรรพชนของท่าน หากอยู่ในวิสัย
ที่ทำได้ ให้หาบรรพชนที่ท่านจะรับ
บัพติศมาแทน! เรียนรู้เพิ่มเติมที่
FamilySearch.org

สวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์
สถิตกับท่าน จากนั้นจงมีความสุขกับ
การไปพระวิหารครั้งแรก!

พยานพิเศษ

โดย เอ็ดเวิร์ด นีล แอล.
แอนเดอร์เซ็น
แห่งโครัมมอัคร-
สาวกสิบสอง
สมาชิกโครัมมอัครสาวก
สิบสองเป็นพยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

จะเป็นอย่างไร เมื่อฉันเข้าไปใน พระวิหาร

ท่านจะเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างโลก

ท่านจะเรียนรู้เกี่ยวกับ
พระผู้ช่วยให้รอดของ
เราพระเยซูคริสต์

สันติสุขของพระผู้ช่วย
ให้รอดจะคลายความ
วิตกกังวลและความ
กลัวของท่าน

ท่านจะรู้สึกถึง
ความบริสุทธิ์

สิ่งนี้จะช่วยให้
ท่านยืนหยัด
เข้มแข็งเมื่อ
ชีวิตยากลำบาก

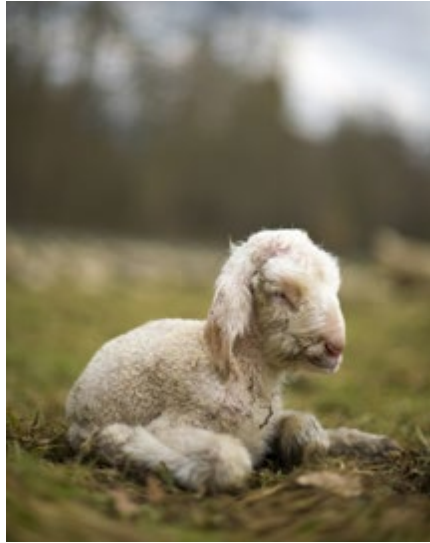
โดย ประธาน
เจมส์ อี. ฟาสท์
(1920-2007)
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานสูงสุด

เกี่ยวกับลูกแกะ และคนเลี้ยง

สหายน้อยของข้าพเจ้าตกใจกลัวพายุ
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องของมัน

เมื่อข้าพเจ้ายังเด็กมาก คุณพ่อพบลูกแกะตัวหนึ่งอยู่โดดเดี่ยวในทะเลทราย ผงูแกะที่แม่ของมันอยู่ในนั้นย้ายที่ไปแล้ว ลูกแกะจึงพราวจากแม่ของมัน และคนเลี้ยงคงไม่รู้ว่ามันหายไป เพราะจะอยู่รอดตามลำพังในทะเลทรายไม่ได้ คุณพ่อจึงเก็บมาเลี้ยงที่บ้าน ถ้าปล่อยลูกแกะไว้ที่นั่นมันจะตายแน่นอน ไม่ก็ตกเป็นเหยื่อของหมาป่าหรืออดตายเพราะมันยังเล็กนักและยังต้องกินนมแม่ คนเลี้ยงแกะบางคนเรียกลูกแกะเหล่านี้ว่า “แกะพะเนจร” คุณพ่อยกลูกแกะตัวนี้ให้ข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจึงกลายเป็นคนเลี้ยงแกะ

หลายสัปดาห์ที่ข้าพเจ้าอุนนมวัวในสวนนมของเด็กและป้อนนมให้ลูกแกะ เราเป็นเพื่อนกันอย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้าเรียกลูกแกะตัวนี้ว่าโน—จำไม่ได้ว่าทำไมเรียกอย่างนั้น มันเริ่มโต ข้าพเจ้ากับลูกแกะจะเล่นด้วยกันบนสนามหญ้า บางครั้งเราจะนอนบนหญ้า ข้าพเจ้าจะเอาหัวหนุนศีรษะข้างอันแสนนุ่มฟูของมันและแหงนมองฟ้าสี

คราม หมูเมฆสีขาว ข้าพเจ้าไม่ขังลูกแกะตอนกลางวัน มันจะไม่วิ่งหนี ไม่นานมันก็หัดกินหญ้า ข้าพเจ้าเรียกลูกแกะจากทุกที่ได้เพียงแค่ได้ยินเสียงร้องให้เหมือนแกะมากที่สุดว่า *เบ๊อะ เบ๊อะ*

คืนหนึ่งเกิดพายุหนักแล้ว ข้าพเจ้าล้มเอาลูกแกะเข้าคอกอย่างที่ควรทำ ข้าพเจ้าเข้านอน สหายน้อยของข้าพเจ้าตกใจกลัวพายุ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องของมัน ข้าพเจ้ารู้ว่าควรช่วยสัตว์เลี้ยงของข้าพเจ้า แต่ก็อยากอยู่ปลอดภัย อบอุ่น และแห้งในเตียงของตน ข้าพเจ้าไม่ลุกขึ้นไปดูมันอย่างที่ควรทำ เช้าวันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าพบลูกแกะตาย สุนัขตัวหนึ่งได้ยินเสียงร้องของมันและเข้ามาในใจข้าพเจ้าแตกสลาย

ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นผู้พิทักษ์หรือคนเลี้ยงที่ดีให้สมกับที่คุณพ่อฝากฝัง คุณพ่อพูดว่า “ลูกพ่อ พ่อจะวางใจลูกให้ดูแลลูกแกะแค่ตัวเดียวไม่ได้เลยหรือ” คำพูดของคุณพ่อทำให้ข้าพเจ้าเจ็บปวดยิ่งกว่าสูญเสียสหายขนฟูของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่วันนั้น เมื่อยังเป็นเด็กเล็กว่าจะพยายามไม่ละเลยหน้าที่ผู้พิทักษ์ในฐานะคนเลี้ยงแกะอีกเลยถ้าต้องอยู่ในตำแหน่งนั้นอีกครั้ง ...

หกสิบกว่าปีให้หลัง ข้าพเจ้ายังจำเสียงร้องนั้นได้ เสียงร้องด้วยความตกใจกลัวของลูกแกะในวัยเด็กของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าไม่เลี้ยงอย่างที่ควรเลี้ยง ข้าพเจ้าจำคำตำหนิด้วยความรักของคุณพ่อได้เช่นกัน “ลูกพ่อ พ่อจะวางใจลูกให้ดูแลลูกแกะแค่ตัวเดียวไม่ได้เลยหรือ” ถ้าเราไม่เป็นคนเลี้ยงแกะที่ดี ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราจะรู้สึกอย่างไรในวันนั้น

จาก เจมส์ อี. ฟาสท์, “Responsibilities of Shepherds,” Ensign, May, 1995, 46, 48.

ข้อคิด

ครอบครัวราโชโดแห่งมาดากัสการ์เป็นผู้บุกเบิกในชุมชนห่างไกล

จะเป็นอย่างไรถ้าบรรพชนของฉันไม่ได้เป็นผู้บุกเบิก

“ข้าพเจ้ารักและยกย่องศรัทธาและความกล้าหาญของผู้บุกเบิกรุ่นแรกเหล่านั้นของศาสนจักร บรรพชนของข้าพเจ้าเวลานั้นอยู่อีกฟากหนึ่งของมหาสมุทร ไม่มีใครเคยอยู่ที่นิวฮอริวหรือวินเทอร์ควอเตอร์ส และไม่มีใครเคยเดินทางข้ามทุ่งราบ แต่ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร ข้าพเจ้าขออ้างสิทธิ์รับมรดกผู้บุกเบิกนี้มาเป็นของตนด้วยความสำนึกคุณและความภาคภูมิใจ

“ด้วยปีติเดียวกันนี้ ข้าพเจ้าขออ้างสิทธิ์รับมรดกผู้บุกเบิกยุคปัจจุบันของศาสนจักรในทุกวันนี้ผู้อยู่ในทุกประเทศและผู้ซึ่งเกียรติประวัติด้านความมานะบากบั่น ศรัทธา และการเสียสละของพวกเขาเพิ่มคำร้องอันแสนไพเราะท่อนใหม่ให้แก่สร้อยเพลงสรรเสริญอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในยุคสุดท้าย”

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

เปี่ยมด้วย ชีวิต & กำลังวังชา

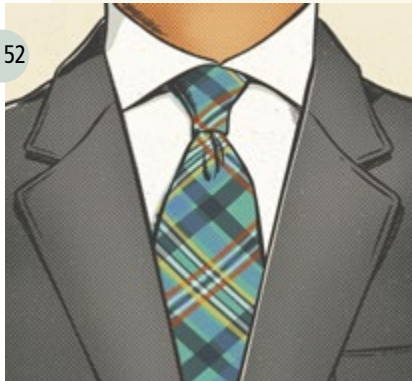
นี่เป็นนิสัยอย่างหนึ่งที่ท่านเริ่มได้เพื่อให้มีสุขภาพดีขึ้น มีกำลังวังชามากขึ้น และได้รับการดลใจมากขึ้น

น. 42

สำหรับเยาวชน

น. 52

พร้อมรับ ฐานะปุโรหิตแห่ง เมลคีเซเดคหรือไม่

คำสอนเหล่านี้จากผู้นำศาสนจักรจะช่วยให้คุณเข้าใจดีขึ้นว่าคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตแท้จริงแล้วหมายถึงอะไร

สำหรับเด็ก

การเดินทางของแอนนา

เมื่อแอนนาลงรถไฟที่อเมริกา เธอโดดเดี่ยวเดียวดายและไม่มีใครเข้าใจภาษาของเธอ แต่แล้วเธอก็หนีถึงคำเตือนสติของคุณแม่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและเข้าใจคำสวดอ้อนวอนของเราเสมอ

น. 66

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิอัครทูตสุดท้าย

12567 425